

24 «საქართველოს უკვდავი ჯარი» თბილისში

2 როდის არიან ეს ადამიანები გულწრფელი?

3 ჭრელი ტერორი და ლგბტ ტირანია

6 როსა გუია, ზაქარია, 4 ლარის შექარია!

4 «მათი უფლება თუა ის, რომ იყვნენ ისეთები, როგორებიც არიან, ჩვენ რატომ არ გვაქვს უფლება, არ მოგვწოდეს ეს ყველაფერი?»

8 «კეთილი იყოს თქვენი მოგზავნება «პანკისისტანში!»

10 ჯუმბერ პატიაშვილი: აზერბაიჯანთან დავითგარეჯის საკითხი შეთანხმებული იყო

17 ანუენინე თუ არა სალომე ზურაბიშვილმა კია სემს?

20 ესტონეთის პრეზიდენტს სურს, მისი ქვეყანა ნაფიქლი სახელმწიფო იყოს

სურს თუ არა იგივე ზურაბიშვილს საქართველოსთვის?

15 უკრაინიდან კორეამდე

კი, ბატონო, მომღერალს აქვს უფლება, სადაც უნდა იმ იმღეროს, და, სადაც არ უნდა, იმ არ იმღეროს, მაგრამ რას ასახელებს მიზეზად ჭოხონელიძე? „დაპირისპირებასა და ზიზღში მონაწილეობა არ მინდა“-ო. რა გამოდის? 17 მაისი ხომ „ოჯახის სინდისის დღეა“ პირადად პატრიარქმა გამოაცხადა? ესა იგი, ჭოხონელიძე, ფაქტობრივად, ბრალს სდებს ილია მემორს, რომ მან „დაპირისპირებასა და ზიზღს“ შეუწყო ამით ხელი.

ბაკური სვანიძის საავტორო გვერდი www.geworld.ge თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

დღემდე ბევრნაირი ტერორის შესახებ მსმენია: „წითელი ტერორი“, „შავი ტერორი“, „ფაშისტური ტერორი“, „მაფიოზური ტერორი“ და ა.შ. ახლა კი უკვე ფაქტია, რომ ერთგვარი „ჭრელი ტერორის“ ეპოქაში ვცხოვრობთ. ახლავს აგისნით: ე.წ. ლგბტ-თემის, ანუ ჰომოსექსუალთა, ბისექსუალთა, ტრანსსექსუალთა და კიდევ ბევრ სხვა სახის „სექსუალთა“ (როგორც თავადვე აცხადებენ, 50-მდე სახეობის „სექსუალური იდენტობა“) დროშა ხომ ცისარტყელის ფერებშია წარმოდგენილი, ანუ ჭრელია. გამომდინარე აქედან, როგორც, დავუშვათ, ზოგიერთი ანტიკომუნისტი უნოდებს კომუნისტების ზეობის ეპოქას „წითელ ტერორს“ მათი დროშის ფერიდან გამომდინარე, ჩვენ ლგბტ-თა ზეობასა და დიქტატს თავისუფლად შეგვიძლია ვუნოდოთ ჭრელი ტერორი.

სწორედ დიქტატსა და დიქტატურაზე ვსაუბრობ. ეს ტერორი ხომ სიტყვა კარნახიდან მოდის, ანუ ადამიანთა ამა თუ იმ ჯგუფის მიერ საზოგადოების დიდი ნაწილისთვის იმის „კარნახს“, რა უნდა აკეთონ და რა არა, როგორ უნდა მოიქცნენ და როგორ არა, რა უნდა თქვან და რა არა, ენოდება კიდევ დიქტატურა. ვინმემ შეიძლება მიპასუხო: მაგას მაშინ ჰქვია დიქტატურა, როდესაც ის ძალადობრივი გზით ხორციელდება. ჰოდა, მეტი ძალადობა რაღაც გინდათ, ბატონებო? დღეს ჩვენ ვცხოვრობთ ეპოქაში, რომელშიც ისე ძალადობენ, რომ ადამიანებს სხვა გზა აღარ რჩებათ და ბოდიშებს იხდიან იმის გამო, რაც არ დაუშავებიათ.

ლში წარმოაჩინონ „ჭკვიან“, „განათლებულ“, „წარმატებულ“ ადამიანებად და მომავალ თაობებს დაანახონ, რომ, თუ გსურთ, იყოთ წარმატებული და გქონდეთ მატერიალური კეთილდღეობა, საზოგადოებაში გამორჩეული ადგილი, უნდა იყოთ, თუ მთლად ლგბტ პირი არა, ლგბტ პირების მხარდაჭერი აქტივისტები მაინც. ასე აპირებენ მომავალი თაობების თავიანთ ჭკუაზე გადაყვანას ჰომოსექსუალები და, სამწუხაროდ, უნდა ითქვას, ნაწილობრივ გამოსდით კიდევ. რა თქმა უნდა, მკითხველი უკვე მიხვდება, რომ ამ კონკრეტულ სტატიაში 17 მაისზე საუბარი და ბარემ აქვე ვიტყვი, რომ უნივერსიტეტებში უკვე დაძვრებიან ე.წ. არასამთავრობო ორგანიზაციები და სტუდენტებს ღიად მოუწოდებენ 17 მაისს „ჰომოფობიასთან და ტრანსფობიასთან ბრძოლის საერთაშორისო დღეს“ დემონსტრაციულად დაუჭირონ მხარი.

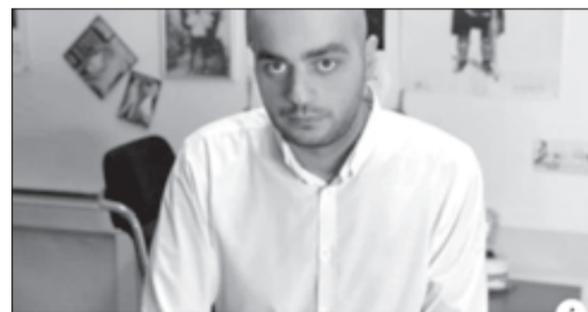
ჩვენს რედაქციას სოციალური ქსელების რამდენიმე მომხმარებელმა გამოუგზავნა ე.წ. სკრინები, ანუ სტუდენტების პირადი მიმონერის ამსახველი მასალა. ისინი პირდაპირ ამბობენ, რომ არასამთავრობოების ასეთი ვიზიტების შესახებ დეკანატებშიცა და რექტორატებშიც საქმის კურსში არიან. მეტიც — სტუდენტები ამბობენ, რომ უნივერსიტეტების სტუდენტების და რექტორატების დეკანატებში უკვე „ჭრელი ტერორის“ ქვეშ არიან და მათაც სწორედ ისე დაემუქრნენ სამსახურებთან დაკავშირებით, როგორც თამარ ივერსა და სხვებს.

თუმცა, რაღა უნდა გვიკვირდეს, როდესაც მსოფლიოც ასეთ ტალღაზეა მომართული და ლგბტ აქტივისტების ტერორია სპორტის სფეროშიც შეიჭრა. ამის ნათელი მაგალითი უნდა იყოს ისრაელი ფოლაუ, რომელსაც რაგბის მესისაც უწოდებენ. ფოლაუმ „ტივტივში“ გამოაქვეყნა პოსტი, რომ ის არის ღრმად მორწმუნე ქრისტიანი და დარწმუნებულია, რომ ჰომოსექსუალები ჯოჯოხეთში მოხვდებიან და მათ მოუწოდებს, ილოცონ და ღმერთის მათი სულების გადარჩენისთვის ევედრონ.

ჭრელი ტერორი და ლგბტ ტერორი

ბოდიშ მოვლენის უწინდებს დანაპირების მუხრულბლონისთვის - თამარი კობინელიძემ 17 მაისის კო

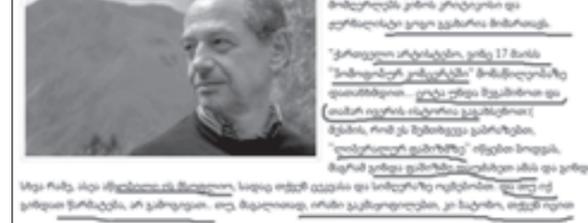

„ოჯახის სინდისის დღეზე“ ეცხა სუბივილუმს ძვირად დაუჯდებო - ჰომოფობიის მხარდაჭერა არავის

თუ პატრიარქი დამირეკავს, 17 მაისს ვიმღერებ - ნინო ქათამაძე

17 მაისს „ოჯახის სინდისის დღეზე“ მღერის ნინო ქათამაძე

17 მაისს „ოჯახის სინდისის დღეზე“ მღერის ნინო ქათამაძე

კავშირმა ფოლაუ ნაკრებიდან მოკვეთა და მას ავსტრალიის სახელით რაგბის თამაში აუკრძალა. საინტერესო ის არის, რომ ფოლაუ თავის პოსტში მხოლოდ ჰომოსექსუალებს არ მიმართავდა. „ლოთები, ძურღები, მიაპაპი, ათა-ისტები, მოვალატიები, მკვლელები, ჰომოსექსუალები ჯოჯოხეთში მოხვდებიან და მათ მოუწოდებს, ილოცონ და ღმერთის მათი სულების გადარჩენისთვის ევედრონ. ამ პოსტის გამოქვეყნების გამო ავსტრალიის რაგბის

ტორო ფრაზა არ არის, ეს თითქმის ყველა რელიგიაში ასეა. ასე რომ, გამოდის, ფოლაუს სჯიან იმისთვის, რაც ღმერთმა თქვა, ანუ ჰომოსექსუალთა ქსტას პრაქტიკაზე და სულ მალე, როგორც ჩანს, თუკი ნაბი-ნაბი არ შეუშვან ღმერთმა, ჩვეული უტიფრობით, ძალით შეუშვებენ სამო-თხის პარს.

რაც შეეხება ფოლაუს, ის მაგრად დგას და სულაც არ აპირებს ბოდიშის მოხდას. „ჩემთვის მთავარი ღმერთი, ჩემი რწმენა და ჩემი ოჯახია! ჩემი კარიერა მხოლოდ ამის შემდეგ მოდის. მე ბედნიერი ვარ, რომ ვაკეთებ იმას, რაც ღმერთს სურს. არ ვაპირებ, ბოდიში მოვიხადო ჩემი რწმენის გამო. ღმერთმა უკეთ უწყის ჩემი გზა, ვიდრე მე!“ — განაცხადა ისრაელი ფოლაუმ ავსტრალიის რაგბის კავშირში ვიზიტისა და ეკლესიაში საკვირაო ნირვაზე დასწრების შემდგომ.

როგორც ჩანს, მსოფლიოს საქრისტიანოს მალე ახალი ტიპის წმინდანები და ნამებულები ეყოლება — ქრისტეს გამოსახადიდან გაგდებულები და შიმშილით გარდაცვლილი. თუკი თამარ ივერისა და გურამ კამიას მაგალითებს ავიღებთ, ასეთი პატივის მიღების ქართველი ეროვნების კანდიდატები ჯერ არ ჩანან. სამწუხაროდ, ვერც ქართველ მომღერალთა „ელიტა“ დაიკვეხნის „სულის სიმტკიცეს“.

მოგეხსენებათ, 17 მაისს, როდესაც ლგბტ-აქტივისტები ე.წ. ჰომოფობიასთან ბრძოლის დღეს აღნიშნავენ, საქართველოს პატიოლიკოს-პატრიარქმა ილია მემორამ დაანებს „ოჯახის სინდისის დღე“. ამ დღეს საპატრიარქოსთან არსებული ახალგაზრდული მოძრაობა „დავითიანი“ აპირებს სამების ტაძრის გალავანთან კონცერტის გამართვას. ამ კონცერტში სავარაუდო მონაწილე ქართველ მომღერალთაგან ნაწილმა უარი განაცხადა გამოსვლაზე. მართალია, ზოგიერთმა თვანს მართლაც საპატიო მიზეზი აქვს — აჩიკო ნიჭარაძე, ნატო მეტონიძე, ანსამბლი „შედეგა“ განმარტავენ, რომ მათ ნინასწარ ჰქონდათ დაგეგმილი კონცერტები 17 მაისს სხვა ქალაქში, თორემ დიდი სიამოვნებით იმღერებ-

დნენ სამების ტაძრის გალავანთან. თუმცა არიან მომღერლები, რომელთა განცხადებებიც, შეიძლება ითქვას, მოულოდნელი და შოკის მომგვრელიცაა. მაგალითად, თამარიკო ჭოხონელიძემ ოფიციალურად განაცხადა, რომ ის არ იმღერებს 17 მაისს საპატრიარქოს მიერ დაგეგმილ კონცერტზე, რადგან არ სურს, ხელი შეუწყოს დაპირისპირებასა და ზიზღის ენით საუბარს. „მე თავიდან დავთანხმდები შემოთავაზებას, მაგრამ ბოლო პერიოდში ძალიან მძაფრი ლაპარაკი დაიწყეს ამ დღესთან დაკავშირებით. ამიტომ მე ბოდიშს მოვუხდი პირადად პატრიარქს, მაგრამ არ მინდა დაპირისპირებას შევუწყო ხელი. ისედაც დიდი ხანია, ზიზღის ენით ვსაუბრობთ და მე არ მინდა ამაში მონაწილეობა“. სიმართლე გითხრათ, თამარიკო ჭოხონელიძის ეს ციტატა არის კიდევ ის მთავარი სიგნალი, რომლის გამოც დაიწერა ეს სტატია. აბა, დაუუკვირდით: კი, ბატონო, მომღერალს აქვს უფლება, სადაც უნდა, იქ იმღეროს, და, სადაც არ უნდა, იქ არ იმღეროს, მაგრამ რას ასახელებს მიზეზად ჭოხონელიძე? „დაპირისპირებასა და ზიზღში მონაწილეობა არ მინდა“-ო. რა გამოდის? 17 მაისი ხომ „ოჯახის სინდისის დღეა“ პირადად პატრიარქმა გამოაცხადა? ესა იგი, ჭოხონელიძე, ფაქტობრივად, ბრალს სდებს ილია მემორს, რომ მან „დაპირისპირებასა და ზიზღს“ შეუწყო ამით ხელი.

აი, ეს არის აქ მთავარი და აქ იკითხება სწორედ ის შიში, რომელიც კინოცოდნე გოგი გვახარისას და „ჟურნალისტ“ ლევან სუთიძის მუქარა და მართა ქართველ მომღერლებს. სუთიძე იმდენად თავხედა, სუბივილუმის ანსამბლს ღია ტესტს მისცა: „ჰომოფობიურ კონცერტში მონაწილეობა სუბივილუმს ძვირად დაუჯდებოთ ეს არავის შერჩება“. მოკლედ, ჰომოსექსუალთა თავხედაობა, ტერორია და ტერორი ამკარადა და, ამ ფონზე, მით უფრო მასაცი-რად გამოიყურება მომღერალ ნინო ქათამაძის განცხადება. მან ჯერ უარი განაცხადა ოჯახის სინდისის დღეს კონცერტში მონაწილეობაზე, მოგვიანებით კი, ეტყობა, ნაშუსმა შეანუხა, თუმცა დაიბნა და ძალიან კომიკური რამ თქვა: თუ პირადად პატრიარქი დამირეკავს და მთხოვს, მაშინ ვიმღერებ 17 მაისს.

როგორ ჩანს, ლგბტ აქტივისტებმა ისე ძალიან შეამინეს ჩვენი მომღერლები, რომ აღარ იციან, რას ბოდავენ და მალე შეიძლება რომელიმე მთავარ-ანგელოზის ან პირდაპირ მამაზეციერის პირადი ზარიც კი მოითხოვონ.

ყოველივე ეს, რა თქმა უნდა, არ არის მხოლოდ საქართველოს სენი და ჭირი. ეს კუთდება იმისთვის, რომ ლგბტ აქტივისტები საზოგადოების თავ-

საქართველო

www.geworld.ge

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

თქვენი განცხადებები სოციალურ ქსელში რომ ვრცელდება, მერა თუ კითხულობთ კომენტარებს?! ამას იმიტომ გეუბნებით, რომ ათასობით კომენტარის შემდეგ, რომლებიც თქვენს განცხადებებს მოჰყვება ხოლმე, თავმოყვარე კაცი ან თანამდებობიდან წავიდოდა, ან ისე დაიშავებოდა, ჟურნალისტიკი კი არა, 4 ლარით დანაყრებული ოჯახის წევრებზე ვერ იპოვიდნენ. მაგრამ ამას ნამუსი სჭირდება, თქვენი განცხადება კი არ ჰბავს ნამუსიანი კაცის განცხადებას.

„საქსტატის“ მიერ დაწესებულ საარსებო მინიმუმზე წინა ნომერში ვწერდით. „საქსტატმა“ ორსულიანი ოჯახის საარსებო მინიმუმად თვეში 256 ლარი დაადგინა, სამსულიანს 288 ლარი ეყოფათ, ოთხსულიანი ოჯახი თურმე 321 ლარს იკმარებს, ხუთსულიანი — 361 ლარსა და 20 თეთრს. ყველაზე საინტერესო კი ის იყო, რომ ამ სტატისტიკის გამოქვეყნების შემდეგ პარლამენტარმა ზაქარია ქუცნაშვილმა განაცხადა: უხეშად რომ ვიანგარიშოთ, დღეში ოთხი ლარი გამოდის, რაც რეალობასთან ახლოსაა, ადამიანს დღევანდელი ფასების გათვალისწინებით, დღეში ოთხი ლარი უნდა ეყოს საკვებადო (როცა გზია, ზაქარია, ცივი მჭადიც... თუ 4 ლარიც ზაქარია!). ასეც რომ იყოს და ბატონ ზაქარიას დაეუფლოთ, ხუთსულიანი ოჯახის საარსებო მინიმუმი 480 ლარი ხომ უნდა იყოს?! მაგრამ ძალის თავი თურმე ისევე „საქსტატში“ ყოფილა დამარხული.

„საარსებო მინიმუმი არ ნიშნავს იმას, რომ ეს თანხა ადამიანის არსებობისთვის საკმარისია. მე თუ მკითხავთ, ეს თანხა არის თუ არა არსებობისთვის საკმარისი, გიპასუხებთ, რომ ჩემთვის შეიძლება არ იყოს და სხვისთვის იყოს. ეს არის თანხა, რომელიც ადამიანს უნდა ეყოს, ან უნდა იარსებოს“, — განაცხადა „საქსტატის“ აღმასრულებელმა დირექტორმა **ბოძინა თოდრაძემ**. შეგახსენებთ, რომ აღნიშნული საარსებო მინიმუმი სწორედ თოდრაძის უწყებამ გამოთვალა.

თვის კი არა, არსებობისთვის) დაწესებული მინიმუმი საკმარისი არ არის, რომ ამ 4 ლარით ადამიანს შეიძლება სული გაძვრეს, მაგრამ არა უშავს, თითქოს არაფერი ხდება და **სხსნ-ლის უფლებო კულუარებში იმასაც ამბობენ, შვი-არდნაძის პერიოდში თვე-ში შვიდ ლარად რომ ცხოვრობდნენ, ახლა 120 ლარად რატომ ვერ უნდა იცხოვრობო...**

თოდრაძე მერე მივხედავთ... ბატონო ზაქარია, ხომ ხართ ხალხის რწმუნული (უკვე მეორედ) და ჩაატარეთ ექსპერტიზა საკუთარ თავზე. ერთი თვის განმავლობაში იარეთ სამსახურის მანქანით, მიიღეთ ყველა პრივილეგია, მაგრამ კვებისთვის ოთხ ლარზე მეტი არ დახარჯოთ. არ გაინტერესებთ, თვის ბოლოს, საერთოდ, სიარულის თავი თუ გექნება? არ გაინტერესებთ, შრომისუნარიანი ადამიანიდან უუნარო გახდებით თუ არა? არ გაინტერესებთ, გამოფიტული და ნაშიმშილარი ორგანიზმი რას განიცდის? არ გაინტერესებთ, რას გეტყვიან ახლობლები, როცა ერთი თვის თავზე განახევან და შიშით მოგაკვივლებენ, რა გჭირს, რას დაემსგავსეთ? ბონია მენისქვილის ძაბუნისასავით ძუენა ძალს რომ დაგამსგავსებთ დარდი და შიმშილი, მაშინ ეგებ მიხვდეთ, რომ, რაც გაქვთ, ხალხისგან გაქვთ და ისე მაინც ჭამეთ, საზოგადოება არ გაღიზიანდეს. ისე მაინც გამოიტენეთ ყბები, სელფები არ გადაგიღონ ძვირად ღირებული საკვების მირთმევისას და სოციალურ ქსელში არ გაავრცელონ. გასულ წელს ბინაში ნახევარ მილიონ ლარზე მეტი რომ გადაიხადეთ, საკვებიდან მორჩენილი თანხით შეძენილი არ უნდა იყოს. არა მგონია, 4 ლარი და გეხარჯათ დღეში და მაგიტომ შეგეგროვებინათ ეგ თანხა. ხალხის გადასახადებიდან მიღებული ფულია ეგ და, თუ ბანკი დიდ სესხს გაძლევთ, ეგვეც ხალხის დამსახურებაა, იცოდეთ. „ხარება და გოგამია“, ძმა რომ ეუბნება ხარებას, კარგ ბავშვზე ხარ დაბმული და ჭამე, რაც მაგ ბავშვი ყრიო... ჰოდა, ჭამე, ზაქარია, რაც მაგ ბავშვი ყრიო და, როცა ანალოგიური განცხადებების გაკეთებას დააბრუნებ, 4-ლარიანი ლუკმა მიაყოლე, გამოტენილი პირით ძნელია საუბარი და ნაკლებ სისულელეს იტყვი.

ახლა თოდრაძე, კაცი, რომელიც ხმამაღლა თქვა ის, რაც ისედაც ყველამ ვიცით — სახელმწიფო ვერ ახერხებს სიღარიბის ზღვარს მიღმა მყოფი ასი ათასობით ადამიანის უზ-

როსა გზია, ზაქარია, 4 ლარის ზაქარია!

გამოხსნადი სიკვდილის ქრონიკის ბიუროს მიერ დადგენილი საარსებო მინიმუმი

ბელი საარსებო მინიმუმის დაწესებაზე. გამოდის, მან იცის, მის მიერ დაწესებული თანხა საკმარისი არ არის საკვებად, რომ ადამიანი შეიძლება შიმშილით მოკვდეს, მაგრამ მაინც აწეებს, ანუ მისი სამსახური გამოცხადებული სიკვდილის ქრონიკის ბიუროს უფროსი, ვიდრე „საქსტატი“. ხელისუფლების წარმომადგენლებისგან არაერთხელ გვსმენია: სხვის ჯიბეში ფულს ნუ ითვლითო. კეთილი, არ დავითვლით, მაგრამ სახელმწიფო ხომ გვითვლის თითოეულ ჩვენგანს ფულს? ხომ ანგარიშობს, რა და როგორ გვჭირდება და აგერ, თანხაც დაგვიანგარიშა — დღეში 4 ლარი. ყველაზე საინტერესო მაინც ის არის, რომ, როცა ოჯახის წევრთა რაოდენობა იზრდება, თანხა მცირდება, ანუ თუ ერთ კაცს კვებისთვის 120 ლარი სჭირდება, ხუთსულიანი ოჯახს, 600 ლარს ნაცვლად, 361 ლარი აკმარეს. თოდრაძის გათვლა, ალბათ, ასეთია — ხუთსუ-

ასნას ვერ ვპოულობთ და, თუ არსებობს, მაშინ იქნებ თოდრაძემ აგვიხსნას, არ ეშლება მაგას, როგორც ჩანს, ასეთები. კვების გარდა, ჩაცმაც რომ უნდა ადამიანს, გადასახადების გადახდაც და მზავრობაც, ეგ კიდევ სხვა თემაა. ფეხით ივლის, ზაფხულში გვიან ღამდება, ცოტა ტანისამოსია საჭირო და...

იცით, რა მაინტერესებს? თქვენი განცხადებები სოციალურ ქსელში რომ ვრცელდება, მერე თუ კითხულობთ კომენტარებსა და ხალხის რეაქციას?! ამას იმიტომ გეუბნებით, რომ ათასობით კომენტარის შემდეგ, რაც თქვენს განცხადებებს მოჰყვება ხოლმე, თავმოყვარე კაცი ან თანამდებობიდან წავიდოდა, ან ისე დაიშავებოდა, ჟურნალისტიკი კი არა, 4 ლარით დანაყრებული ოჯახის წევრებზე ვერ იპოვიდნენ. მაგრამ ამას ნამუსი სჭირდება, თქვენი განცხადება კი არ ჰბავს ნამუსიანი კაცის განცხადებას.

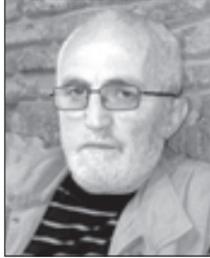
«ხარება და გოგამია», ძმა რომ ეუბნება ხარებას: კარგ ბავშვზე ხარ დაბმული და ჭამე, რაც მაგ ბავშვი ყრიო... ჰოდა, ჭამე ზაქარია, რაც მაგ ბავშვი ყრიო და, როსა ანალოგიური განცხადებების გაკეთებას დააბრუნებ, 4-ლარიანი ლუკმა მიაყოლე, გამოტენილი პირით ძნელია საუბარი და ნაკლებ სისულელეს იტყვი

რუნველყოფას და ისინი ბედის ანაბარა ჰყავს მიტოვებული. ჰო, ბედის ანაბარა, საძოვარზე მიშვებული ნახიროვითი და სულ არ აინტერესებს, რას შეჭამს ან რას დალევს ადამიანთა ის ჯგუფი, რომელსაც იმავე სახელმწიფოს მიერ დაწესებული დღიური ოთხი ლარიც კი საინტერესო აქვს. და იმის მიუხედავად, რომ ამ ადამიანმა სიმართლე გაამიშვლა და მწარე რეალობა დაგვანახვა, მაინც მიუღებელია მისი განცხადება. მიუღებელია იმიტომ, რომ სწორედ ის არის პასუხისმგებელი ოჯახში ორი მშობელი იქნება და სამი ბავშვი. შესაბამისად, მშობლები მშვიდებით უნდა იმყოფებოდნენ. საზოგადოება, დამტკიცებულია, რომ ნებისმიერ საზოგადოებას ჰყავს ის ხელისუფლება, რომელსაც იმსახურებს. შესაბამისად, ამით ვიმსახურებთ, ალბათ, და ამიტომ მშვიდად შევირგოთ ის გადმოგდებული ოთხი ლარი, თორემ ხომ შეიძლება, ნახევარმილიონიანი ბინების შესაძენად მომავალში ფული არ ეყოთ და როგორ გოგონათ, ვისი ჯიბიდან ამოიღებენ? ჩვენს ჯიბეში ფულს ნუ ითვლითო, შემოგვითვალეს, სამაგიეროდ, რიგითი მოქალაქეების ჯიბეებში აქვთ დათვლილი და, სადაც 4 ლარად ვახერხებთ ცხოვრებას, იქ სამ ლარადაც შეძლებენო, — იტყვიან და საარსებო მინიმუმს შეამცირებენ. ახლა არ მითხრათ, ნამუსი შეაწუხებთ... ხომ გითხარით, — ამით ნამუსი არ აქვთ, არა!

ბნსო პარაპაქაძე

ჩვენი დასავლელი „მეგობრები“ სტალინს, ჰიტლერსა და ე.წ. ისლამურ სახელმწიფოს ერთნაირ ბოროტებად მიიჩნევენ — მათ შორის ტოლოზის ნიჟანს სვამენ. ამ გაუგონარ მკაცრულ მოსახლეს სიხარულით იზიარებს ქოც-ნაცების ლიბერალისტული ხელისუფლება და ე.წ. არასამთავრობოები, რომლებიც კიდევ უფრო შორს წაიძვრნენ — გააფთხებთ ცდილობენ, 9 მაისის ნაცვლად 8 მაისის კულტი (თუ ასე თქმა შეიძლება) დაამკვიდრონ საქართველოში. როგორც „ცივილიზებული“ დასავლეთი 8 მაისის აღნიშნავს მეორე მსოფლიო ომის დაბრუნებას, სურთ, ასევე რომ მოიძეოს „ველური“ საქართველოც.

აპი მსაიფი www.geworld.ge თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ხვალ 9 მაისია. 1941-1945 წლების დიდ სამამულო ომში ქართველთა გამარჯვების 74-ე წლისთავი! დიას, არ შემშლია და, თუ რატომ „ქართველთა გამარჯვების“, ამაზე და სხვა „წერილობებზე“ — ქვემოთ. მანამდე კი, ვულოცავ ფაშისზე ბრწყინვალე გამარჯვებას, პირველ რიგში, ომის ვეტერანებს (რომელთა რაოდენობა, სამწუხაროდ, დღითიდღე კლებულობს) და შემდეგ ქართველი ხალხის იმ ნაწილს, რომელსაც კაცობრიობის ისტორიაში ყველაზე სისხლისმღვრელი ომი, ბანალურ მეორე მსოფლიო ომად კი არა, დიდ სამამულო ომად რომ მიაჩნია.

ნეოლიბერალური დასავლეთი ბოლო წლებში უკვე დაუფარავად ცდილობს ისტორიის გადაწერას. შეთხზული ისტორიის მიხედვით, ფაშისზე გამარჯვებაში ლომის წილი სსრკ-ის წითელმა არმიამ კი არა, ე.წ. მოკავშირეებმა (აშშ, ინგლისი) დაიდეს. ამ უნამუსო ტყუილის სიმართლედ გასაღების პროცესში ჩართულნი არიან დასავლეთის ლიბერალური სახელისუფლო წრეები, მედია და პოლიტიკოსები, რომლებსაც გაადაღებულ „მხატვრულ-დოკუმენტური“ ფილმებისა თუ ე.წ. ბლოკბასტერების მიხედვით ისე გამოდის, რომ, ფიგურალურად თუ ვიტყვი, ფაშისზე „რიგით რაიანებს“ (პოლიციის ოსკაროსანი ბლოკბასტერი) დაუმარცხებიათ, ხოლო დიდი სტალინის სსრკ სადღაც ომობანას თამაშობდა. საქმე იქამდე მივიდა, რომ ჩვენი დასავლელი „მეგობრები“ სტალინს, ჰიტლერსა და ე.წ. ისლამურ სახელმწიფოს ერთნაირ ბოროტებად მიიჩნევენ — მათ შორის ტოლოზის ნიჟანს სვამენ. ამ გაუგონარ მკრეხელობას სიხარულით იზიარებს ქოც-ნაცების ლიბერალისტული ხელისუფლება და ე.წ. არასამთავრობოები, რომლებიც კიდევ უფრო შორს წაიძვრნენ — გააფთხებთ ცდილობენ, რომ 9 მაისის ნაცვლად 8 მაისის კულტი (თუ ასე თქმა შეიძლება) დაამკვიდრონ საქართველოში, ანუ, როგორც „ცივილიზებული“ დასავლეთი აღნიშნავს 8 მაისის მეორე მსოფლიო ომის დამთავრებას, სურთ, რომ ასევე მოიქცეს „ველური“ საქართველოც.

ურობით გაიმარჯვა და, შესაბამისად, 9 მაისს მიიჩნევენ დღესასწაულად. შარშან, 9 მაისს, ვაკის პარკში უცნობი ჯარისკაცის საფლავთან მისულ სამშობლოს მსახურებში დამამჯერებელ მოხუცებს „პადოშას“ კანონის დარღვევის გამო გარეწრებმა კვერცხები დაუშინეს, ფიზიკურადაც კი შეხებენ ბაბუების ტოლ ხალხს, რომლებიც „კომუნისტური ატრიბუტიკით“ — გენერალისიმუს სტალინის სურათებითა და ნითელი დროებით — იყვნენ „შეიარაღებულნი“... ამ ამბებზე სურათს უმოქმედო ფოტოგრაფებმა ჩვენი „საამაყო“ პატრული. ლიბერალისტი ნაძირალები კი წელსაც იმავეს გაკეთებას აპირებენ. როგორც ცნობილია, 9 მაისს საქართველოს ეროვნულ-პატრიოტული ძალებიც აპირებენ ე.წ. უკვდავი პოლკის მსგავსი მარშის (საქართველოს უკვდავი ჯარი) გამართვას. რუსეთში კი, უკვე მეხუთე წელიწადია, მოსკოვის ნითელი მოედანზე (რფ-ის დიდ ქალაქებშიც) სამხედრო აღლუმის დასრულების შემდეგ იმართება ომში დაღუპულთა სურათებით ხელდამშვენებული მადლიერი შთამომავლების მსვლელობა და, ალბათ, ამიტომ უნოდებენ თბილისში დაგეგმილ მსვლელობას „რუსულ მარშს“ ჩვენი ლიბერალისტი ახალგაზრდები თუ „ძველგაზრდები“, რომლებსაც ვაცნობებთ: წლებულს პირველად მსგავსი „რუსული მარში“ უკვე გაიმართა ნიუ-იორკში გაეროს შტაბბინასთან, საიდანაც „კომუნისტურმა ატრიბუტიკამ“, არც მეტი, არც ნაკლები, თეთრ სახლთან გადაინაცვლა; შემდეგ იყო ბოსტონი, სიეტლი, მაიაში. კალიფორნიაში კი არათუ გამარჯვების ნითელი დროშა ააფრიალეს, არამედ ამ დროშის რახსტაგზე აღმართავი მელიტონ ძანთარის შთამომავლებიც ჰყავდათ საპატიო სტუმრებად მიწვეული. აღარაფერს ვიტყვი არგენტინის, კანადისა და ევროპის ქვეყნების მრავალ ქალაქზე...

«პადოშას» კანონი და ქართველთა «რუსული მარში»

გივი ჯორაძე

ჩენილა, დიდ სამამულო ომში ახლო ნათესავი არ დაღუპვოდა. ამ მხრივ არც ჩემი ოჯახია გამონაკლისი... 1934 წელს მამარეშის ბიძა, ჩემი ბაბუა გივი ჯორაძე თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტში გეოლოგიის ფაკულტეტზე სწავლობდა. სწორედ ამ წელს, პირადად სტალინის მითითებით, საჭოთა კავშირის მასშტაბით დაწყებულ „ვისოკი, კრასივი“ ბიჭების გადაბირება იმხანად ჯერ კიდევ ახალგაზრდულ საჭოთა ავიაციამ. ჰოდა, ერთ-ერთი ასეთი რჩეული ბაბუაჩემიც აღმოჩნდა: ისიც იმ არმიას შეუერთდა, რომელსაც შემდეგ „სტალინის სოკოლებს“ (სტალინის შევარდნებს) ეძახდნენ. ქიზიყის დაბადებულ შევარდნეს, თავისი „ოტეც სოლდატაც“ ჰყავდა — უნივერსიტეტში კარისკაცად მომუშავე ადამიანი, რომელსაც თითქმის მთელი თბილისი იცნობდა. მას სიყვარულით ძია მოსუს ეძახდნენ. გივის ავიპოლკი მოსკოვთან ახლოს, მდინარე კლიაზის მასთან ყოფილა დისლოცირებული, საიდანაც მისი ავიაგა-

იო. ერთხელ ერთ-ერთი ტრიუკის ჩვენებისას გივის გამანადგურებელი შემთხვევით გამოსდებია მალალ ალვის ხეს და მსუბუქად დაზიანებულა. გივი კი „მიიმედ“ დაუსჯიათ: თვითმფრინავის რემონტის თანხა ხელფასიდან დაუქვითავთ. „დამნაშავე“ თავისი თვითმფრინავით 1944 წლის თებერვალში თბილისის 31-ე ქარხანაში ჩამოფრენილა. სანამ თვითმფრინავს გაარემონტებდა, მშობლიური ქიზიყის მოუვლია, ნათესავ-მეგობრები მოუნახულებია. თბილისში დაბრუნებულ შვილს დიდი ყოყმანის შემდეგ ძია მოსემ მაინც შეუბედა და ქიზიყურად, გლეხურად უთხრა: — ე ომი საცაა გათავდე, გიტლერს უშენოდაც მაუგრებენ კისერსა; აქ ერთი ცალხელა კაცია, პირდაპირ „აკოპიდან“ ამიყავს ხალხი; შენ აქა მყავსარ; მოდი, ცოტა ფულ მიცემ და იგეთ საბუთ გაგიკეთებს, რომა... — მაგას რას აბობო, მამი, — არ დაამთავრებინა თურმე სათქმელი მამას გივიმ, — შენს გაზრდილს ეგ როგორ მკადრე, იქ მე ამხანაგები მელოდებიან, პარტიას, სტალინს აქვს ჩემი იმედი. და იმ ორიოდე დღის განმავლობაში, რომლებიც ნასვლამდე ჰქონდა დარჩენილი, მამისთვის, ძია მოსესთვის, ხმა არ გაუცია. როგორც ქიზიყის იტყოდნენ, მამის უმძრახად ნასულა ფრონტზე...

შარშან, 9 მაისს, ვაკის პარკში უცნობი ჯარისკაცის საფლავთან მისულ სამშობლოს მსახურებში დამამჯერებელ მოხუცებს «პადოშას» კანონის დარღვევის გამო გარეწრებმა კვერცხები დაუშინეს, ფიზიკურადაც კი შეხებენ ბაბუების ტოლ ხალხს, რომლებიც «კომუნისტური ატრიბუტიკით» — გენერალისიმუს სტალინის სურათებითა და ნითელი დროებით — იყვნენ «შეიარაღებულნი»

შექმნა ქართველთა მხატვარმა ირაკლი თორიძემ და იმ „უმნიშვნელო დეტალსაც“ თუ გაეხსენებო, რომ დიდ სამამულო ომში გამარჯვების მთავარი შემოქმედი ქართველი სტალინი გახლდათ, რატომაც არა, სრულიად ლეგიტიმურია „ტრაბახი“ დიდ სამამულო ომში ქართველთა გამარჯვებაზე. ეს, რა თქმა უნდა, ხუმრობით, რომელშიც სიმართლის მარცვლი ურევია. დასასრულ, ერთი სევდიანი ნამდვილი ამბავი უნდა გავიხსენებო, რომ დიდ სამამულო ომში გამარჯვების მთავარი შემოქმედი ქართველი სტალინი გახლდათ, რატომაც არა, სრულიად ლეგიტიმურია „ტრაბახი“ დიდ სამამულო ომში ქართველთა გამარჯვებაზე. ეს, რა თქმა უნდა, ხუმრობით, რომელშიც სიმართლის მარცვლი ურევია. დასასრულ, ერთი სევდიანი ნამდვილი ამბავი უნდა გავიხსენებო, რომ დიდ სამამულო ომში გამარჯვების მთავარი შემოქმედი ქართველი სტალინი გახლდათ, რატომაც არა, სრულიად ლეგიტიმურია „ტრაბახი“ დიდ სამამულო ომში ქართველთა გამარჯვებაზე. ეს, რა თქმა უნდა, ხუმრობით, რომელშიც სიმართლის მარცვლი ურევია.

1944 წლის 4 ნოემბერს გივის რომელიღაც გენერალი უნდა წაეყვანა ფრონტის ხაზზე, მაგრამ მისი თვითმფრინავი დივერსიული აქტის გამო აფრენისთანავე აფეთქებულა და ახლა ძმათა სასაფლაოზე განისვენებს ქიზიყის „ლიმის ბიჭი“, რომლისგანაც სახსოვრად ძია მოსეს ნაჩუქარი სამხედრო ქამარი დარჩა, მამაჩემს კი — ლამაზი ბებუთი და კიდევ — დეპეშები, რომლებსაც წინა სოსეიკინა სატროფოს დაღუპვის შემდეგაც დიდი ხნის განმავლობაში უგზავნდა გივისთვის ჩვეული და კონური ტექსტით: „Жив, здоров, целую, Гиви“. დიდ სამამულო ომში გამარჯვების 74-ე წლისთავს კიდევ ერთხელ გლოცვით, პირველ რიგში, ომის ვეტერანებო, ღმერთმა დიდი დღენი მოგცეთ და შემდეგ იმ ახალგაზრდებსა თუ „ძველგაზრდებს“, რომლებსაც მიაჩნიათ, რომ ის ომი ქართველებისთვის დიდი სამამულო ომი იყო.

დავით მსიიაკი P.S. ყოველივე ზემოთ თქმული იმ ფონზე ხდება, რომელსაც პედარასტების მარშის მოლოდინი ჰქვია, გვიადლუმების, რომელიც 17 მაისსა და 18-25 ივნისს უნდა ჩატარდეს, რომლის ხელმეუხელობის გარანტიაც, ამბობენ, ქათმებმა უკვე მიიღეს პირადად გახარისხვანი. საოცარია: უკვდავი პოლკის მსვლელობას რუსულ მარშს ნათლავენ, ქათმების მარშს — დემოკრატიის ზემიდა...

33 წლის ასაკა იდრისეს ქე ფარეულიქემ სასულიერო განათლება საუდის არაბეთში მიიღო. 2017 წლის ბოლოსა და 2018 წლის დასაწყისში მან პანკისის „ჯამათის ამირას“ წოდება დაიმსახურა. იგი პასუხისმგებელია ე. წ. ისლამური სახელმწიფოსთვის ახალი „კომუნიკაციის“ მოზიდვასა და დაქირავებაზე. მან 2018 წლის ზაფხულში შექმო რეკრუტთა პირველი პარტიის გაგზავნა სირიაში. მათ შორის იყო 23 წლის ყოფილი სამხედრო (საქართველოს შეიარაღებული ძალების 2014-15 წწ. განწვევის) ისა იუსუფის ქე ხანგოშვილი.

ბოლო წლებში გახშირდა წერილები, რომლებშიც ავტორები ნათელ ფერებში აღწერდნენ, რა უსაფრთხო და სტუმართმოყვარე გახდა პანკისის ხეობა, როგორი კეთილი და დახმარებისთვის მუდამ მზად მყოფი ადამიანები ცხოვრობენ იქ და საკუთარ „გესტჰაუსებსა“ და საკემპინგო ადგილებზე ელიან ფულიან ტურისტებს. ყველაფერი ეს რომ სასაცილო სიყალბეა, დამტკიცდა ამა წლის ბზობის კვირას, როდესაც „მშვიდობისმოყვარე“ და „ტურისტული“ რეგიონი სახელმწიფო ხელისუფლების წინააღმდეგ აჯანყდა.

„გესტჰაუსების“ მფლობელები ყვებოდნენ, რაოდენ მშვიდია მათი ხეობა, თუმცა მორიდებით იმასაც დასძენდნენ ხოლმე, რომ ჩამოსულმა ტურისტმა დაუსახლებელ ადგილებში ახალგაზრდებთან ურთიერთობისას სიფრთხილე უნდა გამოიჩინოს, რათა გადაურჩეს ცემასა და ძარცვას. მცირერიცხოვანი ექსტრემალი ტურისტები აღწერენ მხირ ადგილობრივ ღირსშესანიშნაობებს. განსაკუთრებით აღფრთოვანებული არიან, რომ „წვეროსანმა მამაკაცმა ნება დაგვრთო, გადაგველო ვაჰაბიტების მეჩეთი“. არავის აფიქრებს ფაქტი, რომ არსად ცივილიზებულ სამყაროში არ არსებობს საუბრისა და დამოუკიდებლობის უფლება. პანკისის ხეობაში ასეთი „გმირი“ ბევრია. ზოგი მათგანი ცდილობს, არ მიიქციოს ყურადღება. ისინი წვეულებებსა და გასვენებებზეც კი არ უერთდებიან შეკრებილ ხალხს. სხვები პირიქით — სულ ჩანან. ხდებიან

წარმატებული ბიზნესმენები, როგორც, მაგალითად, ქმები ფარეულიქეები, რომლებიც ერთდროულად ორთოდოქსი ვაჰაბიტები და დიდშემოსავლიანი ბიზნესმენები არიან. ამჟამად პანკისში სათემო ძალაუფლების მორიგი ცვლილება იკვეთება. ხელისუფლების მხარდაჭერით შექმნილმა უხუცესთა საბჭომ სრულიად დაკარგა გავლენის ბერკეტები 1980-იან წლებში დაბადებულთა სასარგებლოდ, რაც მთის ხალხისთვის არ არის დამახასიათებელი. ამ თაობის ღირსშესანიშნავი წარმომადგენელია 33 წლის ასაკა იდრისეს ქე ფარეულიქე, რომელმაც სასულიერო განათლება საუდის არაბეთში მიიღო. 2017 წლის ბოლოსა და 2018 წლის დასაწყისში მან პანკისის „ჯამათის ამირას“ წოდება მიიღო. იგი პასუხისმგებელია ე. წ. ისლამური სახელმწიფოსთვის ახალი „ბოვეიკების“ მოზიდვასა და დაქირავებაზე. მან 2018 წლის ზაფხულში შექმო რეკრუტთა პირველი პარტიის გაგზავნა სირიაში. მათ შორის იყო 23 წლის ყოფილი სამხედრო (საქართველოს შეიარაღებული ძალების 2014-15 წწ. განწვევის) ისა იუსუფის ქე ხანგოშვილი. ასაკა ფარეულიქის წინამორბედი, მისი გვარის წარმომადგენელი ალი ფარეულიქე 38 წლის იყო, სირიაში რომ ჩავიდა, როგორც მეზობელი სოფლების მცხოვრებნი ყვებიან, დანაშაულის გამოსყიდვის გამო. მისი დანაშაული იყო ის, რომ სირიიდან „პანკი-

«კეთილი იყოს თქვენი მობრძანება «პანკისისტანში»!

სის ჯამათისთვის“ წამოსულ თანხებს იტაცებდა. ჩვენი სპეცსამსახურების წარმომადგენლებმა აღნიშნეს კიდევ, ალი ფარეულიქის საქმიანობამ ტერორისტული ორგანიზაციებისთვის ახალწვეულთა რაოდენობის შემცირება გამოიწვიაო.

ტულ ორგანიზაციებში და მათ აქვთ პარტიზანული ომის წარმოების გამოცდილება. მათი ნაწილი დღესაც იბრძვის უკვე არა მხოლოდ სირიისა და ერაყის ტერიტორიაზე, არამედ სხვა ქვეყნებშიც, მათ შორის, უკრაინასა და ავღანეთში. თუ მათ დაეუმატებთ გაცილებით მეტ რაოდენობას პოტენციურად დამნაშავე ელემენტებისა, რომლებმაც მესის წარმომადგენლებს (მიზეზთა გამო, საკუთარი სურვილის საწინააღმდეგოდ, ვერ მოახერხეს ქვეყნიდან გასვლა ან ჯერ კიდევ მოზარდები არიან), მაშინ უფრო იოლი გასაგები ხდება, რაოდენ სერიოზულია მათგან მომდინარე საფრთხე სახელმწიფოსა და საზოგადოებისათვის. ვაჰაბიტების გზით შუა საუკუნეებში გადატყორცნილი ქისტების რეინტეგრაციის პერსპექტივა კი უახლოეს პერსპექტივაში, სამწუხაროდ, შესაძლებელი არ ჩანს.

პრობლემა უნდა გადაწყდეს კომპლექსური მიდგომით, როდესაც მკაცრ საპოლიციო და საკანონმდებლო ღონისძიებებთან ერთად გადაიდგმება თანმიმდევრული ჰუმანიტარული ნაბიჯები. აუცილებელია, ეგრეთ წოდებულ ამირებს მაქსიმალურად შეეზღუდოთ გავლენა, ადამიანი ამირას წოდებისთვის ისევე უნდა ისჯებოდეს, როგორც „კანონიერი ქურდობისთვის“. აუცილებელია, ბნელეთის მოციქულების გამოვლენის ნებისმიერი მაგალითი აღიკვეთოს და დაუშვებლად გამოცხადდეს სხვისთვის საკუთარი ცხოვრების წესის მოხვედრის ნებისმიერი მცდელობა. ყოველივე ამას უნდა ახლდეს სასულიერო პირებთან მუშაობა, მოგვარდეს სოციალურ-ეკონომიკური პრობლემები, გამოჩნდეს დასაქმების რეალური შესაძლებლობა და ა. შ. პროცესი გრძელვადიანია, მაგრამ ის ჯერ კიდევ გუმინ უნდა დანებდულიყო...

ბულაბათ რეხილაკი,
ევრაზიის ინსტიტუტის
დამფუძნებელი
„საქინფორმი“

პანკისის ხეობაზე ზეკალად თვალის გადავლახას სკამარისია, რათა მიხვდეთ, რომ აქაური ხსოვრება ქალიან შორს არის იდილიური სურათისგან, როგორც ამას ტურისტული სააგენტოები ხატავენ უხსოვლი და ადგილობრივი ტურისტების მოსაზრებად. სამწუხაროდ, ამ რეგიონის სამასიოდე ახალგაზრდა მონაწილეობდა ახლო აღმოსავლეთის ტერორისტულ ორგანიზაციებში და მათ აქვთ პარტიზანული ომის წარმოების გამოცდილება. მათი ნაწილი დღესაც იბრძვის უკვე არა მხოლოდ სირიისა და ერაყის ტერიტორიაზე, არამედ სხვა ქვეყნებშიც, მათ შორის, უკრაინასა და ავღანეთში. თუ მათ დაეუმატებთ გაცილებით მეტ რაოდენობას პოტენციურად დამნაშავე ელემენტებისა, რომლებმაც მესის წარმომადგენლებს (მიზეზთა გამო, საკუთარი სურვილის საწინააღმდეგოდ, ვერ მოახერხეს ქვეყნიდან გასვლა ან ჯერ კიდევ მოზარდები არიან), მაშინ უფრო იოლი გასაგები ხდება, რაოდენ სერიოზულია მათგან მომდინარე საფრთხე სახელმწიფოსა და საზოგადოებისათვის. ვაჰაბიტების გზით შუა საუკუნეებში გადატყორცნილი ქისტების რეინტეგრაციის პერსპექტივა კი უახლოეს პერსპექტივაში, სამწუხაროდ, შესაძლებელი არ ჩანს.

მიუხედავად იმისა, რომ გიორგი გახარია მინისტროვის პერიოდში კრიზისული ვითარება მნიშვნელოვნად გასუარსდა (შსს-ში მიიჩნევენ, რომ შსს-ის მართვაში მარცხი იყო ზრდა აღრიცხვის განხორციელების ხარისხი), მას საკმაოდ ბევრი ფაქტი უკავია. უდიდესი როლი ამაში სახელისუფლო პროპაგანდას შეასრულა, მაგრამ არის სხვა მოტივები, რომელიც ზოგიერთ მოქალაქეს გახარიას მხარდაჭერისკენ უბიძგებს. ისინი ხედავენ, რომ მმართველ პარტიასა და ძველანაშვილ ქალაქში მდგომარეობა და მიიჩნევენ, რომ გახარია წესრიგის დამყარება შეუძლია.

ლიბიკი პონიპასი
სააპოკრიფო მკვლევარი
www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

გიორგი გახარია ქართული პოლიტიკის ერთ-ერთი მნიშვნელოვანი ფიგურა ხდება. გასული კვირიდან ის არა მხოლოდ ვიცეპრემიერი და შინაგან საქმეთა მინისტრია, არამედ უსაფრთხოების საბჭოს მდივანაც. ამასთანავე, საზოგადოების ნაწილი მას ერთგვარ „კრიზისების მინისტრად“ აღიქვამს — მისი გამოჩენა ავანსცენაზე კულმინაციას მოასწავებს. თანამედრობაზე დანიშნულიდან დღემდე მისი იმიჯის კონსტრუირებასა და გამყარებაზე სახელისუფლო პროპაგანდის უზარმაზარი მანქანა მუშაობს. ალბათ, უნდა დადგინდეს, რა როლს აკისრებს გახარიას ბიძინა ივანიშვილი თავის შექმნილ სისტემაში.

გახარიას დანიშნა უსაფრთხოების საბჭოს მდივანად არაერთგვაროვანი რეაქცია გამოიწვია. ოპონენტები, ძირითადად, იმაზე საუბრობდნენ, რომ კოორდინაციას სხვადასხვა უწყებას შორის ერთ-ერთი მინისტრი არ უნდა უზრუნველყოფდეს, რადგან ეს დისბალანსს და მისი გავლენის ზრდას გამოიწვევს. ისინი ხშირად ვერ ასხვავებდნენ ერთმანეთს ახალ და ძველ უშიშროების საბჭოს, რომელიც მაკოორდინებელი ცენტრის როლს ასრულებდა ხელისუფლების ყველა შტოსთვის. ის აღმასრულებელი ხელისუფლების ნიადაგი შეიქმნა ისეთი ფორმით, რომელიც უსაფრთხოების ექსპერტების კრიტიკას იწვევს. „ქართული ოცნების“ დამოკიდებულება ამ ორგანოს მიმართ ცალკე დისკრედიტაციას იმსახურებს, განსაკუთრებით იმ პერიოდის მიმართ, როდესაც მან, ფაქტობრივად, **პრეზიდენტ მარგველაშვილის** ჯიბრზე, „პარალელური უშიშროების საბჭო“ (კრიზისების მართვის საბჭო) შექმნა, შემდეგ კი — საკონსტიტუციო რეფორმის დროს ორივე ორგანო გააუქმა. მოგვიანებით, სპეციალისტების კრიტიკისა და სხვა გარემოებების გამო შეიქმნა პრემიერმინისტრთან არსებული უსაფრთხოების საბჭო, რომელსაც, ალბათ, შეიძლება კლასიკური უშიშროების საბჭოს უნარშეზღუდული კოლონი ვუნდოდოთ. თუმცა მთავარი განხილული შემთხვევაში არის ის, რომ ამ საბჭოს მდივანად გიორგი გახარია დანიშნა მას „ძალისხარის პრემიერის“ სტატუსი განუტყვევია. ფორმალურად, პრემიერმინისტრი მამუკა ბახტაძეა, მაგრამ გიორგი კვიციანიშვილის გადადგომის (სინამდვილეში — გადაყენების) შემდეგ მთავრობა თითქოსდა ორ ნაწილად გაიყო: „ეკონომიკური პრემიერი“ — ბახტაძეა, „ძალისხარის პრემიერი“ — გახარია და ორივეს უკან „რეალური პრემიერი“ — ბიძინა ივანიშვილი დგას.

მეტეც, თუ ფორმალური ასპექტიდან (ამა თუ იმ პოსტზე დანიშნა და სხვა) აქცენტს გავლენაზე გადავიტანთ — ვნახავთ, რომ გახარია თანდათან უახლოვდება იმ როლს, რომელსაც სააკაშვილის მმართველობის წლებში ვანო მერაბიშვილი, ხოლო შევარდნაძის მმართველობის დასკვნით პერიოდში კახა თარგამაძე ასრულებდა, ანუ ხდება „რკინის კაცი“ — სისტემის „ხერხემალი“. თავის დროზე ასეთი „ხერხემალი“ რესპუბლიკის უშიშროების კომიტეტის თავმჯდომარე ალექსი ინაური იყო, თუმცა იმ ფორმაციას თავისი სპეციფიკა ჰქონდა და, ალბათ, აჯობებს, ბოლო ათწლეულებით შემოვიფარგლოთ. „ხერხემალი“ წინა პლანზე, როგორც წესი, მასინ გამოდ-

«რკინის კაცი» — მესამე სდა

მიუხედავად იმისა, რომ სახელისუფლო პროპაგანდა კვლავ (თუმცა ამ ეტაპზე შედარებით იშვიათად) საუბრობს იმაზე, რომ გახარია მომავალი პრემიერია, ის ფაქტობრივად სტატუსი, რომელიც მას ივანიშვილმა მიანიჭა, გახილავს მნიშვნელოვანად, ვიდრე ფორმალური პოსტი

რულ წესებსაც უგულვებლყოფდნენ. ივანიშვილი ერთ-ერთი სიტუაციაში მხოლოდ მაშინ, როდესაც უშუალო საფრთხეს ხედავდა, იქნებოდა ეს ე.წ. კახური კლანის, კახა კალაძის, დიმიტრი ქუმსიშვილის, გიორგი კვიციანიშვილისა და მისი პარტნიორების (ივანიშვილის ყურადღების ცენტრში) ხაზარაძე ალმონად, მაგრამ იყვნენ სხვებიც) გავლენის საშუალებით გაფართოება თუ ირაკლი კობახიძის და ე.წ. ახალგაზრდა გვარდიის სუბციდური გადამწყვეტილებები, რომლებმაც პარტიას დიდი საიმპიჯო ზიანი მოუტანა და კინაღამ იმსხვერპლა კიდევ.

ყველა ჩამოთვლილ შემთხვევაში ივანიშვილი ანეიტრალდება შედეგს და არა მიზეზს. ბოლოს ის, საგარეუდოდ, მიხვდა, რომ ერთ-ერთი მთავარი პრობლემა კონტროლის ნაკლებობაა, რადგან მის პოლიტიკურ პარტნიორებს ვნებებისა და მერკანტილური მისწრაფებების მოთოკვა, უბრალოდ, არ ძალუთქმ. მან შინაგან საქმეთა მინისტრად დანიშნა

გიორგი გახარია, რომელსაც არც ერთ პოლიტიკურ დაჯგუფებასთან კავშირი არ ჰქონია და დიდი დაგვიანებით შეუდგა კონტროლის სისტემის სრულყოფას. ახლა ივანიშვილს, შევარდნაძისა და სააკაშვილის მსგავსად, საკუთარი „რკინის კაცი“ ჰყავს. ამ კონტექსტში მნიშვნელოვანია ისიც, რომ ბიზნესობიექტურად და ეკონომიკის მინისტრად მუშაობის პერიოდში, გახარიას მაღალჩინოსნების ბიზნესინტერესების შესწავლის შესაძლებლობა ჰქონდა.

როდესაც სახლის მშენებლობის ან პოლიტიკური რეჟიმის კონსტრუირებისას დაშვებული ფატალური შეცდომები და მისი ჩამოშლა იწყება, რკინის საყრდენმა შეიძლება გარკვეული დროით შეანელოს პროცესი, მაგრამ ვერ შეაჩერებს, რადგან რღვევას სისტემური მანკიერება განაპირობებს. თუ ვინო მერაბიშვილის ისტორიას გავიხსენებთ, ვნახავთ, რომ ნაციონალების მმართველობის დასკვნით პერიოდში დამოკიდებულება მის მიმართ მნიშვნელოვნად შეიცვალა. ბევრი თანაპარტიული, განსაკუთრებით საშუალო რგოლში, მასში მხსნელს ხედავდა, რომელსაც, ილუზიებში ჩაძირული სააკაშვილის განგანსხვავებით, რეჟიმის გადარჩენა შეეძლო. გამოიცხადდა არ არის, რომ გახარია შემთხვევაშიც იმავეს ვიხილავთ. „ივანიშვილის მითის“ მსხვერვის პარალელურად დაიწყო, მაშინ, როდესაც თითქმის ყველამ დაინახა, რომ მმართველ პარტიაში სრული ქაოსია, ხოლო ის რთული, მრავ-

კადაქსიისგან:
„რუსთავი2“-ის გენდირექტორმა ნიკა გვარამიამ სოციალურ ქსელში საქართველოს პრეზიდენტ სალომე ზურაბიშვილს ყ...ქალა უწოდა, შს მინისტრ გიორგი გახარიას „რუსეთის აგენტი და მას მოსკოვში დეპორტაციით დაემუქრა, თან დასძინა, რომ, თუ ასე არ მოხდება, მის სისხლს დალევს. საინტერესოა, რა პასუხს გასცემს ამერიკელების იმედით გათავხედებულ ნიკა გვარამიას ხელისუფლება და, კერძოდ, შს მინისტრი — აღძრავს საქმეს მის წინააღმდეგ თუ შერჩება მას ეს გაუგონარი თავხედობა, როგორც არაერთი რამ შერჩენილ ქართველი ხალხის სისხლში ხელგასვრილ ნაციონალებს.

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

110-მა მილიონმა ადამიანმა თოფი აიღო ხელში, 80-მდე დიდი თუ პატარა სახელმწიფო უზუალოდ ჩაება ომში. რკინის მაღანი მიწიდან ამოიღეს, ფოლადად აქციეს და ცაში გაუშვეს, რათა იქიდან ღვთის რისხვად მოვლინებოდა კაცობრიობას. ფოლადი გემოვად დნებოდა და გავარდნილ ზღვად და მდინარეებად მოდიოდა ბრძოლის მოედანად გადაქცეულ დედამიწაზე.

ბევრი მეცნიერი — ისტორიკოსი, ასტროლოგი თუ ფსიქოლოგი, ამოდ ჩაჰკირკიტებს 1945 წლის 24 ივნისს გამარჯვების აღლუმზე მავზოლეუმის ტრიბუნაზე მდგომი სტალინის ჩვეულებრივზე მეტად დამძიმებულ სახეს, რომელიც არცთუ ხალისიანად გაჰყურებდა როგორც მოხეივან ნითელ მოედანს, ასევე იმ შორეულ საბრძოლო თეატრს, სადაც ჯერ კიდევ ინვოდა მძიმე არტილერიისა თუ საჰაერო დაბომბვის შედეგად აალებული ქალაქები.

თვალმოჭუტული გაჰყურებდა სივრცეს და აანალიზებდა, სად დაუშვა საბეინწერი შეცდომა (თუკი დაუშვა — გრ. ონიანი) და სად მოიპოვა ბრწყინვალე გამარჯვება. ტრიბუნაზე ის თანამებრძოლებსა და მეგობრებთან ერთად იდგა, მაგრამ თავისი სიდიადით ის ძალიან მაღლა იდგა თავის გარემოცვაზე.

უფორმოები თავიანთი მონური მორჩილებით მართლა უფორმოდ გამოიყურებოდნენ და ტაკიმასხარაობდნენ. ფორმიანებს კი, რომლებსაც ძალით ჩააცვა ტანსაცმელი, ზოგს საყელო უჭერდა, ზოგსაც ნაპატყვებ მუცელზე მუხდირი არ ეტეოდა. თვალის მომჭრელად ბრწყინავდა სამხრეები და ბუზმენტები დამახსრებულ თუ დაუმსახურებელ მხრებსა და თავებზე. ქვემოთ, ქვაფენილზე კი ღრჭიალით მიდიოდნენ სიკვდილის მანქანები, რომლებმაც ევროპა შემოიარეს.

ბომბდამშენების ყურისნამღებმა გრუხუნმა მაღლა აახედა ცისა და ხმელეთის მყრობელი, გამარჯვების ტრიუმფატორი და თვალის მოჰკრა „ონიანი“ მასილ სტალინის მეთაურობით ცაზე უსწრაფესი თვითმფრინავების ნივთებით გამოსახულ ცნობილ სიკვებებს „დღდება დიდ სტალინს“.

სტალინმა თავი დახარა და ისევ სივრცეს გახედა. გაახსენდა აღმოდებული დედამინის სფერო, რომელსაც ნავთის ასხამდა სატანის მიერ გამოგზავნილი ადამიანთა მოდგმის ნაძირა? **პიტლერა**. სტალინმა ვერც პოლიტიკით, ვერც დიპლომატიით, ვერც ადამიანური ურთიერთობით ვერ შეაჩერა პიტლერის მებანძობა, ვიდრე არ დარწმუნდა, რომ ცეცხლს ისევ ცეცხლი ჩააქრობდა. დედამინს კატასტროფა დაემუქრა, რომ არაფერი ვთქვათ ცივილიზაციაზე.

110-მა მილიონმა ადამიანმა თოფი აიღო ხელში, 80-მდე დიდი თუ პატარა სახელმწიფო უზუალოდ ჩაება ომში. რკინის მაღალი მიწიდან ამოიღეს, ფოლადად აქციეს და ცაში გაუშვეს, რათა იქიდან ღვთის რისხვად მოვლინებოდა კაცობრიობას. ფოლადი გემოვად დნებოდა და გავარდნილ ზღვად და მდინარეებად მოდიოდა ბრძოლის მოედანად გადაქცეულ დედამიწაზე.

მსოფლიოში ყველა თოფმომარჯვებული კაცის, მომხედურის თუ დამხედურის, ყველაზე დიდი მხედართმთავარი იყო ქართველი კაცი — **იოსებ ჯუღაშვილი**. დღეს ვიღაც ისტორიკოსს, რომანისტსა თუ ბელეტრისტს ემინია, კალამი არ გაეცქეს და სტალინს იმაზე მეტი რამ არ მიაწეროს, რაც ეკუთვნის. და შენ, ადამიანო, **ბაშბე პი ის ცოლად, ოდნავ მაინც განსაზღვრო სტალინის რო-**

ლი და ადგილი მსოფლიოს ცივილიზაციის გადასარჩენს საძვენი? ნუთუ შენზეა დამოკიდებული, რას იტყვის მასზე შთამომავლობა?!

მე არ მეშინია, რომ ვნერწერილებს „ომის ღმერთზე“ — სტალინზე და, თუ ვინმეს ჩემი ეს ნაწერი გულზე დაადგება, ვურჩევ, ცივი წყალი დალიოს.

მაშ, დავიწყოთ:

ომის პირველ დღეებზე ნათელ წარმოდგენას გვაძლევს გაცნობა არქივებში დაცული, ბრძოლის ველიდან მიღებული წერილების შინაარსის, რომლებშიც გერმანელი ხალხი ზედმიწევნით ზუსტად აღწერდა ვითარებას.

„ჯერ ჩემს თვლებს არ უნახავს და არ ნაუკითხავს, რასაც აქ ბრძოლის პირველ დღეს ვუყურებ. ეს საფრანგეთი არ არის, ჩვენ სულ სხვა ძალას ვებრძვი“, — წერდა ქმარი მეუღლეს ბერლინი.

„ჩვენ ვუპირისპირდებით ადამიანებს, რომელთაც იბრძვიან არა სიცოცხლისათვის, არამედ სიკვდილისათვის. მე ვნახე, როგორ წაართვა რუსმა მებრძოლმა გერმანელ ოფიცერს იარაღი და მოკლა ის თავისივე პისტოლეტით. ეს იყო პირველი გერმანელი ოფიცერი, რომელიც მკვდარი ვნახე რუსულ მიწაზე, დიდი ბაჯალლო ოქროს ბეჭდით ხელდამშვენებული“, — ამ შინაარსის დეპეშას უგზავნის უნტეროფიცერი ადოლფ პიტლერს.

„ადოლფ პიტლერმა კი იმავე დღეს მოაწყო მასშტაბური შეხვედრა, სადაც განაცხადა: „მივიღე პირველი ცნობა პირველი გერმანელი ჯარისკაცის დაღუპვის შესახებ. გაფრთხილებით, ჩვენ ვებრძვით არმიას, რომელსაც მებრძოლებად ჰყავს მხეცები და ცხოველები“.

„წარმოუდგენელია ბრძოლაში ასეთი თავგანწირვა. რამდენიმე ტანკს მედგარ წინააღმდეგობას გვიწევდა ოთხი რუსი ჯარისკაცი, რომლებიც სრულიად დაუცველ ტერიტორიაზე, პურის ყანებში იყვნენ ჩამალული“, — წერდა შვილი მამას გერმანიაში.

„როდესაც საბჭოთა ტანკი ალყაში მოვაქციეთ და ჭურვებიც გაუთავდა, ტანკისტმა ლუკიდან თავი ამოყო, ამოვიდა და რევოლვერით ავგიტება სროლა. ეს მეტისმეტი თავგანწირვაა“, — წერდა გერმანელი ოფიცერი თავის მეგობარს ბერლინი.

ომის პირველ დღეს ბრეტის ციხესიმაგრეს გერმანელთა რჩეულ ქვეითთა 45-ე დივიზია მიაღდა. ალყაში მოქცეული საბჭოთა ჯარისკაცები მძიმე შეთარაღების გარეშე მარხნებით ებრძოდნენ მტერს. ბოლოს ოთხი ჯარისკაცი და ერთი პოლიტბელი იცავდა აულბენის ციხესიმაგრეს, რომლის გარშემოც ეყარა გერმანელი ოფიცრებისა და ჯარისკაცების გვამები. ბრეტის ციხესიმაგრის ტრაგედიით შეძრუ-

სტალინი — გამარჯვების ტრიუმფატორი

1945 წლის 24 ივნისი. მავზოლეუმის ტრიბუნაზე

22 ივნისს ბახსტთან გაპარულ ოს შაენიკა 483 ბერძენელი ოფიცარი და უნტაროფიცარი, რას სემჯარ აღემატება კოლონეთში დაღუპული ბერძენელი სამხედროების რაოდენობას, სოლოქსკარ — საფრანგეთისთვის ბრძოლაში დაღუპულ ბერძენელ ოფიცართა რაოდენობას

ნებულმა ფელდმარშალმა **ჟონ ბოქსა** განკარგულება გასცა, გამოეყვანათ მებრძოლები ციხესიმაგრის მიმდებარე ტერიტორიიდან და ბლოკადა გაემაგრებინათ.

22 ივნისს ბრესტთან გამართულ ომს შეენიკა 483 გერმანელი ოფიცერი და უნტაროფიცერი, რაც სამჯერ აღემატება პოლონეთში დაკარგული გერმანელი სამხედროების რაოდენობას, ხოლო ექვსჯერ — საფრანგეთისთვის ბრძოლაში დაკარგულ გერმანელ ოფიცერთა რაოდენობას.

„ხელწართული ბრძოლის დროს უიარაღო და ტანსაცმელდაფლეთილი ჯარისკაცი ჩვენკენ გამოიქცა, გვეგონა, ტყვედ გვებრძობოდა. ახლოს რომ მოვიდა, მესანგრის ნიჩაბი შემოიხსნა და მძლიერად გვესროლა შეძახილი“. **„სტალინი, ზა როდინო“**. ეს არ იყო ვინმეს შიშითა და აგიტაციით ჩადენილი ქმედება, მას სხვა საფუძველი ჰქონდა, — ჩანერა თავის დღიურში გერმანელმა ოფიცერმა.

ვრებიან ერთი საქმე და ინყებთ მეორეს? მტერი ალყაში გყავთ მოქცეული, რისთვისაც დაკავებული გყავთ სამი არმია, რას უყურებთ, რატომ არ გამოათავისუფლებთ სამ არმიას, რომლებმაც უნდა იბრძოლონ და არა იყარაულონ. და უყოვნებლივ შეასრულეთ ჩემი ბრძანება, საჭიროა, შექმნათ პატარა ოპერატიული პუნქტი 10-15 კაცის შემადგენლობით, რომელიც გააკონტროლებს ბლოკირებული შენაერთების იზოლაციას. რაც შეიძლება უფრო შეავიწროვეთ რკალი. მიხაილოვმა (**შუშკოვმა**) მხოლოდ ამ მიმართულებით იმუშაოს და თავი დაანებოს გეგმა „სატურნს“. რაც შეეხება გეგმა „სატურნის“ მომზადებას, ის განახორციელოს ვატუინმა და კუზნეცოვმა.

მოსკოვი მათ აუცილებლად დაემხრობა. მიკვირს, როგორ მიიღო **ლელიშენკოვ** მ საბრძოლო დივიზია. რა გამოთქმა და რა მიმართვა: ლელიშენკოვს მარჯვენა და ლელიშენკოვს მარცხენა ფრთა, როდესაც მას ჰყავს ერთი პირველი გვარდიული არმია?

ვასილევსკი — კარგად მესმის, რომ სტალინგრადის დაჯგუფების განადგურება ჩვენში ძირითადი ამოცანაა, მაგრამ ამხანაგმა **ბერიამ** თქვენი სახელით გამოგვიცხადა, რომ „სატურნს“ განაგებს თვითონ. მე მზად ვარ, შევასრულო თქვენი ბრძანება.

სტალინი: — როგორია თქვენი სხვა გეგმები? სად ფიქრობთ, განალაგოთ „დონ-ცოვისა“ და „ივანოვის“ ოპერატიული პუნქტები, სად იქნება „ვორონოვი“ — თქვენთან თუ დაუბრუნდება „სატურნის“ რაიონს?

ვასილევსკი: — აუცილებელია, მოგახსენოთ არსებული მდგომარეობა მიმდინარე მომენტისთვის.

ვასილევსკიმ მთავარსარდალს გააცნო მოქმედების გეგმა, მაგრამ **სტალინმა** მას მოკლე და კონკრეტული დავალება მისცა:

— მექანიზებული კორპუსი გადაისროლეთ ბელენსკაიაში და მისი გამოყენების ყველა უფლებამოსილება დაუტოვეთ ვატუინს.

ვასილევსკი: — ამხანაგო სტალინ, „ვორონოვი“ მთხვოს, წამოვიდეს 2 დღით ლელიშენკოსთან ერთად, რათა უფრო სწრაფად შეადგინოს „სატურნის“ გეგმა.

სტალინი: — გაიყოლოს რამდენიმე სპეციალისტი და „დონ-ცოვისა“ და „ივანოვის“ ერთად სასწრაფოდ გადაწყვიტონ ეს საკითხი. ლელიშენკოს დიდხანს ნუ მოაძღვრებ, მან არმია ჩრდილოეთისკენ მიაბრუნოს. ვინ უხელმძღვანელებს პირველ გვარდიულ არმიას?

ვასილევსკი: — ნება დართეთ, ჩემს თავზე ავიღო ეს.

სტალინი: — მე გეკითხებით, ვინ იქნება პირველი გვარდიული არმიის სარდალი მარჯვენა ფლანგზე — ლელიშენკო, კუზნეცოვი თუ სხვა?

ვასილევსკი: — გთხოვთ, ნება დართეთ, ეს მოვალეობა დავაკისრო კუზნეცოვს ვატუინის უშუალო პასუხისმგებლობით.

როცა ვასილევსკის პასუხისაგან სტალინმა ვერაფერი გაიგო, ჰკითხა: — სად იქნება პირველი გვარდიული არმიის შტაბი — ლელიშენკოსთან თუ კუზნეცოვთან?

ვასილევსკიმ კვლავ დაბნეულად მოახსენა სტალინს გვარდიული არმიის განლაგებისა და შტაბის ადგილმდებარეობის კოორდინატები, შემდეგ კი სტალინს სთხოვა, სასწრაფოდ გაეგზავნა კავშირგაბმულობისა და ზურგის მარაგების სპეციალისტები.

ნერვებმომოთხროს სტალინმა ველარ შეინარჩუნა წონასწორობა და ვასილევსკის თითქმის ყვირილით ჰკითხა: — ბოლოს და ბოლოს, მითხარით, ვინ იქნება მარჯვენა დაჯგუფების სარდალი — კუზნეცოვი თუ ლელიშენკო და სად განლაგდება ეს დაჯგუფება!

ვასილევსკის აბდაუბდა საუბრიდან კვლავ რომ ვერაფერი გაარკვია, სტალინმა თვითონ დაიწყო გადაადგილებებზე ლაპარაკი:

ამხანაგო ვასილევსკი, ლელიშენკო უკვე სარდალობს ფრონტს გერმანელების წინააღმდეგ. მას თავი გაანებე უკეთესი იქნება, თუ დარჩება თავის ადგილზე მარცხენა დაჯგუფებაში. კუზნეცოვი კი გადაიყვანე მარჯვენა დაჯგუფებაში. კუზნეცოვი ამით უფრო პროდუქტიული იქნება „სატურნის“ მომზადებაში.

ვასილევსკი და ვატუტინი: — ასეც მოვიქცევით, ამხანაგო სტალინ.

სტალინმა „ბოდოს“ აპარატთან ვასილევსკის უხმო.

— ჩაინერეთ! პირველი — თქვენი დავალებაა, გააერთიანოთ „დონ-ცოვისა“ და „ივანოვის“ ძალები და ერთად განალაგოთ მონინალმდეგეთხოვთ, მე ვიღებ-მოედებით სხვა საქმეებს, თქვენ მხოლოდ ეს ერთი საქმე გავალიათ; მეორე — მთელი ავიაცია, ნოვიკოვის ავიაციის ჩათვლით, თქვენს განკარგულებაშია. თქვენი დავალებაა, დაუნდობლად ურტყათ მტერს საბოლოო განადგურებამდე;

მესამე — თუ საჭირო იქნება, შეიძლება გამოვიყიოთ სატანკო კორპუსი თქვენი შეხედულებისამებრ გამოსაყენებლად ან „დონ-ცოვის“, ან „ივანოვის“ გასამარცხებლად;

მეოთხე — თქვენ გეგალეობათ, ყოველდღიურად ჩააბართოთ ანგარიში მთავარსარდალობას „დონ-ცოვის“ და „კუზნეცოვის“ მოქმედებათა შესახებ;

მეხუთე — ხვალ დღით უნდა მომხდინოთ, საჭიროა თუ არა 62-ე არმიის გადაცემა დონის ფრონტისთვის.

გომბლაგმების ყურისწამება გრუსუნმა მალა აახედა ცისა და ხმელეთის მკურთხეველი, გამარჯვების ტრიუმფატორი და თვალის მოკერა „ონაპარი“ ვასილ სტალინის მეთაურობით ცაზე უსწრაფესი თვითმფრინავების წყობით გამოსასულ ცნობილ სიტყვებს „დიდება დიდ სტალინს“.

ვის. ხვალვე მითხარით, სად გაგზავნით სატანკო კორპუსს. გაქვთ შეკითხვები? ყველაფერი გასაგებია?

ვასილევსკი: — ყველაფერი გასაგებია.

სტალინი: — კეთილი, აპარატთან მოვიდეს ვატუტინი. ამხანაგო ვატუტინ, მიიღეთ დაეხმება.

პირველი — უნდა უხელოდ დავანელოთ ლელიუშენკოსა და რომანენკოს მოქმედებებს. კონკრეტული დავალებაა, მოახადოთ ოპერაცია „სატურნი“;

მეორე — ვორონოვი დატოვებთ ვორონოვის განკარგულებაში „სატურნის“ მოსამზადებლად და ლელიუშენკოს მისახმარებლად;

მესამე — ფიოდოროვის განკარგულებაში გამოგიგზავნით პირველი შერეული ავიაკორპუსი, დღედეღე კვლავ მიიღებთ კიდევ ერთ ავიაკორპუსს, რომელშიც იქნება გამანადგურებლების დივიზია მოიერიშებით;

მეოთხე — თუ მეხუთე მექანიზირებულ კორპუსს მიიღებთ, ეს რომანენკოს განკარგულებაში იქნება?

ვატუტინი: — გიპასუხებთ. დღევანდელი მდგომარეობით მეხუთე მექანიზირებული კორპუსის გაგზავნა რომანენკოსთვის უფრო სამართლიანი იქნება, მაგრამ, თუ მის მიღებამდე მდგომარეობა შეიცვლება და დახმარება დასჭირდება ლელიუშენკოს, ჩვენ ამ საკითხს პრობლემების გარეშე მოვავსებთ.

სტალინი: — ვინ გაანანიშნებს იმ მექანიზირებულ კორპუსს, რომელსაც მიიღებთ?

ვატუტინი: — გვარდიული მექანიზირებული კორპუსი დატოვებთ ლელიუშენკოს მარცხენა ფლანგზე,

სტალინი: — გიმეორებთ: ორივე კორპუსი — მეხუთე და გვარდიულიც, შეიძლება დარჩეს მარცხენა ფლანგზე ლელიუშენკოსთან, თუ რომანენკოს საბრძოლო რაიონში არსებულ მდგომარეობას გავითვალისწინებთ. „სატურნის“ წარმატებისთვის თქვენ უმოკლეს დროში მიიღებთ ერთ მექანიზირებულ კორპუსს დამატებით და ერთ სატანკო კორპუსს. ეს იქნება თქვენი რეზერვი.

სასწრაფოდ დასვით კუხნეცოვი ლელიუშენკოს მარჯვენა ფრთაზე პირველ გვარდიულ არმიამში და შეუქმენით ყველა პირობა, რათა იმუშაოს „სატურნის“ ოპერაციაზე. ყველაფერი გასაგებია თუ კიდევ დაგრჩათ რამე გასარკვევი?

ვატუტინი: — ჩვენთან, დიდი ხანია, არ გამოჩენილა საარტილერიო დივიზია, არ ვიცი, რა ხდება.

სტალინი: — საარტილერიო და საზენიტო დივიზიები უკვე დატვირთულია და ისინი მალე იქნებიან თქვენთან.

ვატუტინი: — გასაგებია. მე მხოლოდ 3 პოლკი დამრჩა, დანარჩენი გადავეცი 21-ე არმიას. გთხოვთ, თუ საშუალება გექნებათ, გამომიგზავნოთ კიდევ დამატებით 4 პოლკი.

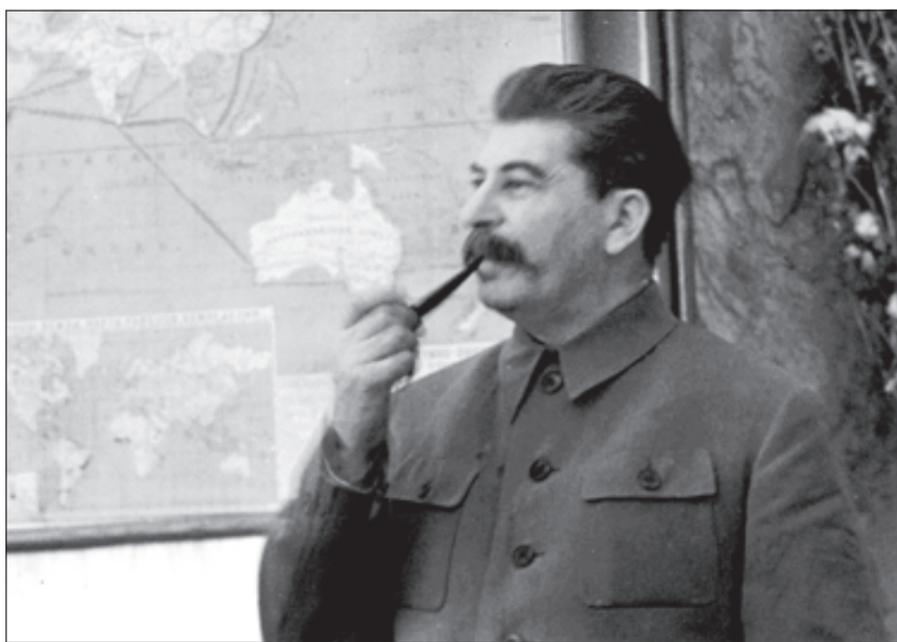
სტალინი: — თქვენი მოთხოვნები სასწრაფოდ გამოგზავნეთ, მე გამოვნახავ დროს და, თუ ახლა მხოლოდ 2 პოლკს გიგზავნით, ხვალ თქვენს მოთხოვნას სრულად დავაკმაყოფილებ. გმადლობთ, ნახვამდის“.

ძვირფასო მეკითხველო, ეს საუბარი იმიტომ გაგაცანიო

დაწვრილებით, რომ გააცნობიეროთ, რა ზუსტად იცოდა სტალინი ომის ყველა წვრილმანი და როგორ გულდასმით აძლევდა დავალებას და იღებდა ინფორმაციას დავალების შესრულების მიმდინარეობაზე.

არავის სამხედრო ნიჭსა და თავდადებას არ ვამცირებ, მაგრამ, უბრალოდ, სასაცილო და **შაურაცხმყოფელი ნათქვამი, რომ ომი პარტიიან, კოალიციან, რუსულ-მა ზამთარმა და ზეთის-სოფლის ხატმა მოიგო. ხატს, რა თქმა უნდა, დიდი ძალა აქვს, მაგრამ ხატი, რომელმაც აატოპრიოზა გადაარჩინა, ჯერ არ შექმნილა. ჯერ არ აღვლენილა ლოცვა მის მიმართ, ვინც მართლმადიდებელ მსოფლიოს ქრისტიან საფლავი შემოუნახა, ვინც ქრისტიან რჯული შეინარჩუნა, ვინც ქრისტიან 10 მცნება კონსტიტუციად აქცია და ვინც 30 წლის განმავლობაში კრემლში უფლის მოვალეობას ასრულებდა.**

მე აღვწერე სტალინგრადის ბრძოლის ერთი ეპიზოდი, როგორ უმარცხლავს და თავში უდებს სტალინი თავის სარდლებს ომის მსვლელობის ყველა მოსალოდნელ სირთულეს და ზღუდეს. მსოფლიოს ბეჭდურ თუ ელექტრონულ მედიამ იმდენჯერ არ მოხსენიებულა რომელიმე ქალაქისა თუ ადგილის სახელწოდება, რამდენჯერაც სტალინგრადის. სტალინგრადის შემოქმედის ხომ, უპირველესად, თვით სტალინია. ვის უჩნდება ეჭვი, რომ სტალინგრადის შემდეგ სტალინს ომი მოგებული არ ჰქონდა, მაგრამ ადამიანის აზროვნება ვერ სწვდება იმ საიდუმლოს, რატომ უნდა გაეყო სტალინის მიერ მოკლული დათვის ტყავი სამ კაცს. ვერც სტალინგრადმა გადაწყვიტა მეორე ფრონტის გახსნის აუცილებლობა. სტალინმა გაიარა უამრავი წყალქვეშა დინებაში, რათა მოკავშირე მტრად არ ქცეოდა და ინგლის-ამერიკას ზავი არ შეეკრა გერმანი-

ხატი, რომელმაც კასობრიობა გადაარჩინა, ჯერ არ შექმნილა. ჯერ არ აღვლენილა ლოცვა მის მიმართ, ვინც მართლმადიდებელ მსოფლიოს ქრისტიან საფლავი შემოუნახა, ვინც ქრისტიან რჯული შეინარჩუნა, ვინც ქრისტიან 10 მცნება კონსტიტუციად აქცია და ვინც 30 წლის განმავლობაში კრემლში უფლის მოვალეობას ასრულებდა

ასთან (მტრისგან ყველაფერი მოსალოდნელია).

კურსკის გათავისუფლების აღსანიშნავად ნითელ მოედანზე გამართულმა ალღუმმა გაანათა არა მხოლოდ მოსკოვის ცა, არამედ მილიონობით ადამიანის გული და გონება, რომ სტალინი უძლეველი ზეადამიანია.

1943 წლის 31 დეკემბერი ღვთისა და მის მიერ მოვლენილი არსების პირისპირ შეხვედრის ჯერ გაუზარებელი და შუცნობელი მოვლენაა. არავ-

ინ იცის, კაცი ავიდა ღმერთამდე, თუ ღმერთი დაეშვა ადამიანთან ყველაზე დიდი განსაცდელის უამს.

ბერიამ ყურმილი ყურთან მიიღო და სწრაფად ნამოხტა.

— გისმენთ, ამხანაგო სტალინი.

— თუ იცი, მიშა ჭიაურელი მოსკოვშია?

— დავაზუსტებ და მოგახსენებთ. ...ამხანაგო სტალინი, ჭიაურელი მოსკოვშია და ელის თქვენს ბრძანებას.

— ბრძანებას როგორ გაკადრებთ, — ღიმილით მიუგო სტალინი, მაგრამ თუ შეძლებო, შენ და მიშა კრემლის ბინაში მენვეით მარტონი, საღამოს 11 საათზე.

„ასეთი კონკრეტული დავალება სტალინისაგან არასოდეს მიმიღია“, — ფიქრობდა ლავრენტი ბერია, როდესაც 10 საათსა 45 წუთზე მიხეილ ჭიაურელს კარზე მიადგა.

მასპინძელი მხიარულად შეხვდა სტუმრებს. მოკრძალებული სუფრაც დაახვედრა.

საუბარიც გულთბილი გამოდგა. სტალინი ენაწვლიანობდა. ყველაზე თავისი ბავშვობის, სემინარიაში სწავლის, მასწავლებლებისა და გადასახლების ამბებს. მიხეილ ჭიაურელი ოხუნჯობდა, ანეკდოტებს ყვებოდა, არც სტალინი ჩამორჩებოდა მიშას.

მიუხედავად იმისა, რომ სტალინთან სტუმრობა მოსაწყენი არასოდეს ყოფილა, დრო თითქოს ნელა გადიოდა. მხოლოდ მაშინ, როდესაც ფანჯარაში რძისფერი შენიშნა, სტალინი მოკრძალებულად წარმოთქვა, ხომ არ დავიშალოთო.

„მასპინძელმა კარებამდე გამოგვაცილა, კარგ განწყობაზე იყო. დერეფანში ბერია დანიშნურად, მე კი სტალინიმ ხელკაკი გამომლო და კარში ისე გამოვედით. ვიგრძენი, ჯიბეში რაღაცამ გაიფათურა, მაგრამ გვედით გახედვა ვერ გავბედე, — ყველაზე შემდეგ მიხეილ ჭიაურელი. — გარეთ გამოვედით. რადგან ბერიასთან ერთად ჩამოვდიოდი კიბეზე, ვერც მაშინ გავხედე ჯიბეში ხელის ჩაყოფა, რათა გამეგო, რა ხდებოდა ჩემი პალტოს ჯიბეში. ასე მიმაცილა ბერია სახლის კიბემდე.“

ბინაში შესული არ ვიყავი, რომ ჯიბეში ხელი ჩავიყავი და ამოვიღე ხელსახოცში გახვეული მრგვალი რამ. საგულდაგულად გახვეული მრგვალი მასა სახვევებიდან გამოვარჩიე და ხელში შემრჩა ნითლად შეღებილი კვერცხი რომელზეც სტალინისავე ხელით იყო დაწერილი „სწოვიმ გოდომ“.

გაკვირვებულ მიხეილ ჭიაურელი ვერაფრით მიხვდა, რას ნიშნავდა ან ღამის თევზა, ან ამ საჩუქრის მიღება, მაგრამ იფიქრა, რომ ეს ყველაფერი საჭიროა ისტორიისთვის. მიშას ხომ ანგვარი საჩუქარი აღდგომასაც ჰქონდა მიღებული სტალინისაგან, მაგრამ მაშინ ეს ადვილად ახსნა: სტალინიმა შეგნებულად გაათენა მასთან ღამე და ამით შეთანხობა შეასრულა და ნითელი კვერცხითაც დასაჩუქრა, მაგრამ მისთვის გამოუცნობი იყო სახალწლოდ ნითელი კვერცხის ჩუქება და სახალწლო ღამის თევზა.

1944 წლის 1 იანვრიდან სტალინი რეგულარულად ამუშავებდა სამხედრო შენაერთ „ჩრდილოეთის“ სამოქმედო რუკას, შექმნიდა შესწორებები და სხვადასხვა მიმართულებას აძლევდა შემადგენლობებს. 1 იანვრიდან 13 იანვრის ჩათვლით სტალინიმა 7-ჯერ გამოცვალა „ჩრდილოეთის“ დაჯგუფების რუკები, რადგან დამუშავებისგან მიმართულებათა მაჩვენებელი ხაზები ერთმანეთს დააჯდა.

მიწურა ძველით დეკემბერი და 14 იანვარს ახალი წელი ძალაში შედიოდა, რომ ვოლხოვის ფრონტმა იქუსა და მონინალმდევის გამაგრებული პლაცდარში ცაში ავარდა. სამწლიან ალყაში მოქცეული ქალაქი ლენინგრადი სულს ითქვამდა, მაგრამ სულს ლაფავდნენ ფაშისტური გერმანიის არმიები, რომლებსაც ალყა ჰქონდა შემორტყმული ლენინგრადისთვის — სისხლის მდინარეები უერთდებოდა ნევის ნაპირებს.

27 იანვარს სტალინიმა ბრძანება გასცა, საბჭოთა კავშირის სრულყოფილ მოსკოვს გამარჯვების სალუტით აღენიშნა ლენინგრადის განთავისუფლება გერმანიელი დამპყრობლებისაგან.

ყველაზე მეტი ხმა მიიღო ვარიანტმა: სტალინის მოღვაწეობაში „კარგია“ 80 პროცენტი, „ცუდი“ — 20; მეორე ადგილზე ოდნავ ნაკლები ხმების რაოდენობით გავიდა ვარიანტი: 90 პროცენტი კარგია, უარყოფითი — მხოლოდ 10; მესამე ვარიანტი ჩინალების შეფასებას დაემთხვა — სამოცდაათი ოცდაათზე.

იოსებ სტალინისადმი საზოგადოებრიობის დამოკიდებულების საკითხი კვლავ და კვლავ დგება დღის წესრიგში. დროს მოაქვს, მსოფლიოში შექმნილი ვითარება ხდის აქტუალურს, სადღეისოს, გასათვალისწინებელს. ამიტომ, რომ საზოგადოებრივი აზრის შემსწავლელი ცენტრები აქტიურად განაგრძობენ სოციოლოგიურ კვლევებს პრობლემაში საფუძვლიანად გარკვევის მიზნით.

კვლევების შედეგები — საოცარი და ერთგვარად მოულოდნელიც კი არის.

„საქართველო და მსოფლიო“ უკვე იუნჯებოდა, რომ „ლევან-ცენტრის“ გამოკითხვის შედეგების მიხედვით, სტალინის მოღვაწეობის მონონების დონემ წლების განმავლობაში ამ თემის გამოკვლევების რეკორდი მოხსნა: სტალინის მონონებისა და მის მიმართ ნეიტრალური დამოკიდებულების ჯამურმა დონემ 77 პროცენტს მიაღწია; 51 პროცენტი აღტაცებულია ან სიმპათიითაა განწყობილი; 12 პროცენტი მომხრეა იმ ადამიანების წინაშე, რომლებიც პატივისცემით არიან განმსჯელებული სტალინის მიმართ, მნიშვნელოვნად არის შემცირებული ნეგატიურად განწყობილთა რაოდენობა; 70 პროცენტი მიიჩნევს, რომ სტალინმა შეასრულა „უფრო დადებითი“ და „მთლიანობაში დადებითი“ როლი ქვეყნის ცხოვრებაში.

ასე ფიქრობს ხალხი. ასეთია სიმართლე.

მაგრამ, როგორც ჩანს, ეს სიმართლე ყველას ხელს არ აძლევს, უპირველესად კი, ე.წ. ექსპერტებს, რომლებსაც ვერ დაუძლევიან ამ ბუმბერაზი ისტორიული მოღვაწის მიმართ აკვირებული ნეგატიური დამოკიდებულება.

ან არ სურთ თვალის გაუსწორონ სიმართლეს.

ან ორმაგ თამაშს თამაშობენ.

ან მენვერლიმანებენ.

მეტეს არ ვიტყვი.

საოცარია, მაგრამ ამ ურწმუნოთა შორის აღმოჩნდა ტელეჟურნალისტიკის მეტრად მიჩნეული, პრინციპში, ობიექტიური მიმომხილველი **დიმიტრი კისელიძე**, რომელიც ტელენამყვანის ამპლუას წარმატებით უთავსებს ტელეარხის ერთ-ერთი ხელმძღვანელის ფუნქციას.

პოპულარული კოლეგა კვლევების შედეგებიდან ერთი დეტალის უმთავრეს საკითხად წარმოსახვას შეეცადა. კერძოდ: გამოკითხულთა 15-ათასიანი მასივის მხოლოდ 5-მა პროცენტმა დადებითად უპასუხა შეკითხვას — ისურვებდით თუ არა სტალინის დროში ცხოვრებას? მხოლოდ — ხუთმა. როგორც მაშველ როგორც, ისე ჩაეჭიდა მიმომხილველი ამ პროცენტულ მაჩვენებელს: რეალობა ასეთია და „არ შეცდეთ, არ გეგონათ, თითქოს რუსეთი ძირითადად სტალინის ტყვეობით არის დასახლებული“ — გაგაფრთხილა.

არ გვეგონება, მაგრამ იმ პროცენტებს რა უყვით, რომლებიც განსხვავებული სურათის მაჩვენებელია და რომელთა უგულვებელყოფას ცდილობს იგი? „თუ ვინმეს სურს, სხვა რიცხვების მოშველიებით თავს მოგვახვიოს თეზისი, რომ სტალინი ცოცხალია და სტალინის საკითხი რუსეთში აქტუალურია, ეს ხუთი პროცენტი ყვირის — სტალინი მკვდარია! მკვდარია, როგორც პოლიტიკოსი, როგორც

ორც სახელმწიფო მოდელი და როგორც ლოზუნგი. სტალინი წარსულია და არა მომავალი, დღევანდელს სტალინი არ სჭირდება“.

კატეგორიულად დაასკვნა: „სტალინი ისეთივე წარსულია, როგორც იმანე მრის-სანა, ზორის ბოდუნი, ნიკოლოზ II ან სტივანი რაზინი“.

თანდათან დააკინა, დამცრო, ისტორიული პიროვნებების დაღმავალი რიგის ბოლოში მოაქცია — მეფის ხელისუფლების წინააღმდეგ ამბოხებული დონე კაზაკების ატამანის დონემდე დააქვეითა.

მაშ, რით ავხსნათ „ლევან-ცენტრის“ სოციოლოგების კვლევის მონაცემი, რომლის მიხედვით, **რუსეთში სტალინის მიმართ პოზიტიურად განწყობილია გამოკითხულთა 58 პროცენტი?**

ცდება ხალხი?

იგრძნო ეს შეუსაბამო ტელეპროგრამის წამყვანმა და თავისი სკეპტიკური პოზიციის დასაცავად გამოკითხვის შედეგებში სუსტი ნერტილის ძებნა დაიწყო. 58-პროცენტიანი მონონება ჭრილით წარმოვიდგინა, დააქუცმაცა, დააპატარავა — ნაწილებიდან შეკონინებული შთაბეჭდილების შესაქმნელად: საერთო მაჩვენებელში (58 პროცენტში), პატივისცემა კი არის 48 პროცენტი, მაგრამ „სიმპათია მხოლოდ 6 პროცენტია, აღფრთოვანება — თანდათან მიღვევადა, სულ რაღაც — 4 პროცენტი“.

მხოლოდ ოთხი პროცენტი, თითქოს ეს ოთხი პროცენტი რაღაც ცალკე ადგილზე, დამოუკიდებელი მაჩვენებელი იყოს და არა სტალინისადმი ერთი მთლიანი პოზიტიური განწყობილების შემადგენელი ნაწილი. ხოლო **ერთიანი მონაცემი ისევე, როგორც „პრინციპი არ ქუცდება“ (ვიქტორ პიუგო).**

პოზიტიური დამოკიდებულება კი თურმე მხოლოდ სამამულლო ომში გამარჯვების მოპოვებით არის განპირობებული. მაშას ისე მიაწვდის ტელეარხის ათეულ მილიონობით მაყურებელს, თითქოს ცოდავამი ამხელს გამოკითხულთა მასას — ხიბლში არის, გამარჯვება რომ არა, არც პოზიტიური დამოკიდებულების საფუძველი იარსებებდა.

მაგრამ გამარჯვება ისტორიული ფაქტია და მარჩიელობა ამ საკითხთან დაკავშირებით, მინიმუმ, არასერიოზულია.

რამ აიძულა, რა რჯიდა? მით უფრო, რომ **საზოგადოებრივი აზრის შესწავლის სრულიად რუსეთის ცენტრის** გამოკვლევით ნათელი სურათი დაიხსნა:

გამოკითხულთა 87-მა პროცენტმა სტალინის, როგორც უმაღლესი მთავარსარდალის, როლი უამრავი გამარჯვებაში არა მხოლოდ დადებითად შეაფასა, არამედ მიიჩნია, რომ იყო წამყვანი და განდამწყვდი.

ასეთი დამოკიდებულება, იმავე გამოკვლევის მიხედვით,

გვჭირდება თუ არა სტალინი დღეს

ყველაზე მეტი ხმა მიიღო ვარიანტმა — სტალინის მოღვაწეობაში «კარგია» 80 პროცენტი

საზოგადოებრივი აზრის შესწავლის სრულიად რუსეთის ცენტრის გამოკვლევით ნათელი სურათი დაიხსნა: გამოკითხულთა 87-მა პროცენტმა სტალინის, როგორც უმაღლესი მთავარსარდალის, როლი უამრავი გამარჯვებაში არა მხოლოდ დადებითად შეაფასა, არამედ მიიჩნია, რომ იყო წამყვანი და განდამწყვდი

ანმენს ამშვენებს. ქვეყანა კი უკან მოუხედავად და კომპლექსების გარეშე მსოფლიო ლიდერობისკენ მიისწრაფის, — ეს არის ციტატა მიმომხილველად.

და სადავო აქ არაფერია. განვავრძობ.

სააგენტომ „Россия сегодня“ ორიოდ კვირის წინათ სცადა, გამოეკითხა რუსეთის მოქალაქეები ჩინელების მიერ გამოყენებული პრინციპით — „კარგი-ცუდი“. ინტერნეტრესურსზე RIA.ru.

გამოკითხვაში მონაწილეობდა ამ რესურსის 15 ათასზე მეტი მომხმარებელი. შედეგები ფრიალ საყურადღებოა.

მოყალიბების პროცესში საბჭოთა სივრცეში რეალურად არსებული პირობები.

დასასრულ, პრინციპის „კარგი-ცუდის“ მიხედვით ისტორიულ ჭრილში საზოგადოებრივი აზრის შესწავლა ასეთ სურათს იძლევა:

პუტინის პერიოდში რუსეთის სწორი მიმართულებით განვითარებას ხმას აძლევს გამოკითხულთა 72 პროცენტი, 17 პროცენტის აზრით განვითარება უარყოფითია.

მეორე ადგილზე სტალინი — სამოცდაათი ოცდაათზე, შემდეგ — **ბრეჟნევი** და **ლენინი**, როცა დადებითი მიხედვით უარყოფითს აჭარბებს. **ხრუშჩოვიდან** მოყოლებული კი ნეგატივი უმეტესია — 39 დადებითი, 40 — უარყოფითი. საბჭოთა კავშირის დაშლის შემდგომ პერიოდში **ელცინის** საქმიანობას რუსეთის მკვიდრთა 72 პროცენტი უარყოფითად აფასებს, **გორბაჩოვისას** — 74 პროცენტი.

აქ მთავრდება სტატისტიკა და აღმოჩნდება შემაჯამებელი დასკვნის რუბიკონის წინაშე.

ტელემომომხილველის აზრით:

„დიახ, იყო ასეთი ისტორიული პიროვნება სტალინი, პიროვნება წარსულიდან. გვჭირდება კი სტალინი დღეს? დაბეჯითებით გეტყვით — არა! უნდა ამოვშალოთ სტალინის ისტორიიდან? არა! იგი იქ უნდა დავტოვოთ, მაგრამ **გვჭირდება კი სტალინი საერთოდ? თუ — კი, როგორ? დიახ გვჭირდება, როგორც წარსულის ნაწილი**“.

ჩადო ისტორიის კარადის ყუთი და მიხურა.

შეცდა!

„წარსულის ნაწილად“ სტალინის დაკნინება აბსოლუტურად არ ესადაგება ბელადისადმი რუსეთის მკვიდრთა დამოკიდებულების აქ წარმოდგენილ ობიექტურ რეალობას.

სტალინის გამოცხადება წარსულის ნაწილად ყოველად გაუმართლებელია. არავის აზრად არ მოსვლია, წარსულის ჩარჩოებში ჩაეკეტა **იულიუს კეისარი, ნაპოლეონი, დიდი სამეფლის წევრები: რუშველტი და ჩარჩილი** და ა.შ. და ა.შ. არც **მაო ძედუნი**, სხვათა შორის. ჩვენ რატომ უნდა ვიორიგინალოთ?!

ყველაზე მეტი ხმა მიიღო ვარიანტმა: სტალინის მოღვაწეობაში „კარგია“ 80 პროცენტი, „ცუდი“ — 20; მეორე ადგილზე ოდნავ ნაკლები ხმების რაოდენობით გავიდა ვარიანტი: 90 პროცენტი კარგია, უარყოფითი — მხოლოდ 10; მესამე ვარიანტი ჩინალების შეფასებას დაემთხვა — სამოცდაათი ოცდაათზე.

მაშასადამე, ვარიანტი „ოთხმოცი ოცზე“ რუსეთში ყველაზე უფრო პოპულარულია. ჩვენ არასოდეს დავივინყვებთ დანაშაულებრივ რეპრესიებს შენირულად ადამიანებს, პატივს მივაგებთ მათ სხონვანს და გულის ფიცარზე დავინერთ: „ეს არასოდეს განმეორდება!“, მაგრამ **სტალინისად დაფუფასებთ იმ სიკეთეს, რომელიც რუსეთში მისი ლიდერობის დროს გაკეთდა**“ — ასკვნის კისილოვი და ამბობს მართალს, რადგან სტალინმა გააკეთა მაქსიმუმი, რისი განხორციელების შესაძლებლობასაც იძლეოდა „კვიის რუსეთის“ უძლიერეს ბირთვულ სახელმწიფოდ ჩა-

ით, გააძლიერა და გააღრმავა ქვეყნის სახალხო მეურნეობის უმოკლეს დროში აღდგენამ, ეკონომიკის სწრაფმა ზრდამ, ინდუსტრიალიზაციის არნახულმა ტემპებმა და ა.შ.

იმანაც, რომ მაშინ იყო საყოველთაო წესრიგი, დისციპლინა და საერთო-სახალხო დარაზმულობა, სტაბილურობა და საიმედოობა.

ამ პოზიტივის კისელიოვი გვერდს ვერ უვლის, ნახვასმითაც კი აღნიშნავს და... წინააღმდეგობაში ვარდება.

სტალინის პიროვნების მიმართ უარყოფითად დამოკიდებული (შიმი, გაღიზიანება, სიძულვილი) რესპონდენტების საერთო რაოდენობა 16 პროცენტს არ აღემატება, მაგრამ დესპოტად და ტირანად სტალინს გამოკითხულთა მხოლოდ 4 პროცენტი მოიხსენიებს. ასეთია ამ მასშტაბური გამოკითხვის მიუკერძოებელი სტატისტიკა, რომელსაც სრულად მიაწვდის ტელეჟურნალისტიკის პროგრამის დასახელებული წამყვანი.

თავად დადებს სასწორზე გასარკვევად იმისა, „კარგის“ პინა გადასწონის თუ — „ცუდის“. დადებს და ამკარავდება ქეშმარიტება: იოსებ სტალინის, როგორც საბჭოთა ლიდერისა და მსოფლიო მასშტაბის მოღვაწის დადებითი შეფასების მასშტაბურ ფონზე ყველა სხვა მონათესავე ფერმკვლეობა — ტი-

სტალინის ფენომენი, შეიძლება ითქვას, მსოფლმხედველობაა, რომელიც დღევანდელმა გლობალურმა პრობლემებმა დღის წესრიგში დააყენა.

აქსიომა — „ანწყო შობილი წარსულისაგან არის მშობელი მომავალისა“ (ილია) — განხილვას არ ექვემდებარება.

არამაჟ სანაძელი

ჰანოიში ტრამპისა და კიმის მოლაპარაკებების ჩაფლავების შემდეგ, სადაც, რომორც ამბობენ, აშშ-მა მოსთხოვა ჩრდილოკორეელს ბირთვული იარაღის დემონტაჟი და შესანახად მისი გადაცემა ვაშინგტონისთვის, კიმმა დაიწყო ძიება ისეთი ძალისა, რომელიც მას, უბრალოდ, კი არ დაუჭირდა მხარს დიპლომატიურად და ეკონომიკურად, არამედ იქნებოდა კსდრ-ის უსაფრთხოების გარანტიც. ლაპარაკი არ არის საერთაშორისო შეთანხმებებზე, რომელთა ფასიც დასავლეთის უპრინციპობის გამო კაპიკია.

უკრაინიდან კორეაზე

აპრილის ბოლო კვირაში მოსკოვმა თითქმის ერთდროულად წაიწია წინ საგარეო პოლიტიკის საკვანძო მიმართულებებში — უკრაინაში, კორეის ნახევარ კუნძულსა და ავღანეთში.

უკრაინის მიმართ მიღებული ორი გადაწყვეტილება, რომლებიც თეორიულად ჯერ კიდევ 2014 წელს უნდა განხორციელებულიყო — 2019 წლის 1 ივნისიდან ნავთობის, ქვანახშირის, ბენზინისა და დიზელის სანავის ექსპორტის შეწყვეტა უკრაინაში, აგრეთვე, რუსეთის მოქალაქეობის გამარტივებული წესით გაცემა დონეცკისა და ლუგანსკის სახალხო რესპუბლიკების მცხოვრებთათვის. ამით რუსეთი დაუბრუნდა უკრაინის მიმართ ინიციატივის პოლიტიკას, რომლის არარსებობა უფლებას აძლევდა დასავლეთს, დაუსჯევდა ემოქმედა ამ ტერიტორიაზე. რუსეთიდან სანავის ექსპორტის შეწყვეტა ბელარუსიდან ნავთობპროდუქტების შეტანის შემთხვევაზე ერთად უკრაინისთვის სანავ-საპოხი მასალების ბლოკადას ნიშნავს, რაც, სულ ცოტა, გაართულებს უკრაინის არმიის უზრუნველყოფას დონბასში, უარეს შემთხვევაში კი შეიძლება სანავის კოლაფსი გამოიწვიოს უკრაინის ეკონომიკაში.

იც ცხოვრობს სხვა სახელმწიფოს ტერიტორიაზე, თუკი მას რუსეთის მოქალაქეობა აქვს". ამით მოსკოვი ნათლად აჩვენებს, რომ „სუსხისა“ და „შეფიქრანების“ დრო დასრულდა. და ის მზად არის, გადაწყვეტი მოქმედებებისთვის უკრაინის, როგორც ანტირუსული სახელმწიფოს, წინააღმდეგ. თანაც ეს არ არის კრემლის ყველა შესაძლებლობა. რუსეთს არსენალში აქვს უკრაინელი ოლიგარქების კაპიტალისა და აქტივების დაპატიმრება, ე.წ. ანტიტერორისტული ოპერაციის ორგანიზატორების გადაცემა სასამართლოსთვის (მათ შორის, ინტერპოლის მემბრით), სავიზო რეჟიმის შემოღება უკრაინის მოქალაქეებისთვის ან რამდენიმე მიგრანტების რაოდენობის შეზღუდვა, ამასთანავე, რუსეთის მოქალაქეობის მიღების გამარტივება ყველა უკრაინელისთვის, შეწყვეტა ან მაქსიმალურად შეზღუდვა ბუნებრივი აირის ტრანზიტის უკრაინის გავლით 2020 წლის 1 იანვრიდან.

ბანკოვანიას ქრიაზე (ამ ქრიაზე ვლადიმერს უკრაინის პრეზიდენტის სასახლე — ბ.გ.) ოფისიური პირის უხვლას რუსეთი არ აღიქვამს რუსოფობიური რეჟიმის უხვლად. საჭიროა რეალური შეხვედრა ნაბიჯების გადადგმა. სანამ ამ ნაბიჯებს არ გადადგამს კიევი, მოსკოვი განაგრძობს მასთან, როგორც მტრულ რეჟიმთან, მოპყრობას.

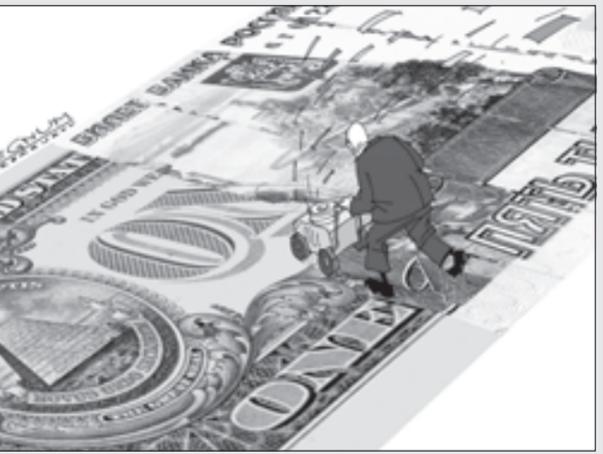

უკრაინის პრეზიდენტის ადმინისტრაციის შენობა

ასეთი სვლა აჩვენებს: ბანკოვანიას ქრიაზე (ამ ქრიაზე მდებარეობს უკრაინის პრეზიდენტის სასახლე — ბ.გ.) ოფისიური პირის შეცვლას რუსეთი არ აღიქვამს რუსოფობიური რეჟიმის შეცვლად. საჭიროა რეალური შეხვედრა ნაბიჯების გადადგმა. სანამ ამ ნაბიჯებს არ გადადგამს კიევი, მოსკოვი განაგრძობს მასთან, როგორც მტრულ რეჟიმთან, მოპყრობას.

პარალელურად, მოსკოვი უკვე მთავარ როლს ასრულებს კორეის ნახევარკუნძულში შესახებ გამართულ მოლაპარაკებებში. პრეზიდენტ პუტინთან, როგორც მეგობარი სახელმწიფოს ლიდერთან, რომელსაც შეუძლია, აგონიაში ჩაეარდნილ ჰეგემონთან სასტიკ ვაჭრობაში მხარში ამოუდგეს, დაჯავშნილი მატარებლით სტუმრად ჩავიდა კორეის სახალხო-დემოკრატიული რესპუბლიკის მეთაური კიმ ჩენ ინი. მიუხედავად ისეთი გადაწყვეტილებების არარსებობისა (ყოველ შემთხვევაში საჯაროდ არ განხილულა), რომლებიც დაადასტურებდა მკვეთრ წინსვლას, ვლადიმერსტოკში გამართულმა სამიტმა აჩვენა, რომ ყველაზე მწვავე კონფლიქტისას ჩიხიდან გამოსვლა რუსეთის გარეშე შეუძლებელია.

ჰანოიში ტრამპისა და კიმის მოლაპარაკებების ჩაფლავების შემდეგ, სადაც, როგორც ამბობენ, აშშ-მა მოსთხოვა ჩრდილოკორეელს ბირთვული იარაღის დემონტაჟი და შესანახად მისი გადაცემა ვა-

რუსეთის არსენალში აქვს უკრაინელი ოლიგარქების კაპიტალისა და აქტივების დაპატიმრება, ე.წ. ანტიტერორისტული ოპერაციის ორგანიზატორების გადაცემა სასამართლოსთვის (მათ შორის, ინტერპოლის მემბრით), სავიზო რეჟიმის შემოღება უკრაინის მოქალაქეებისთვის ან რამდენიმე მიგრანტების რაოდენობის შეზღუდვა, ამასთანავე, რუსეთის მოქალაქეობის მიღების გამარტივება ყველა უკრაინელისთვის, შეწყვეტა ან მაქსიმალურად შეზღუდვა ბუნებრივი აირის ტრანზიტის უკრაინის გავლით 2020 წლის 1 იანვრიდან

შინგტონისთვის, კიმმა დაიწყო ძიება ისეთი ძალისა, რომელიც მას, უბრალოდ, კი არ დაუჭირდა მხარს დიპლომატიურად და ეკონომიკურად, არამედ იქნებოდა კსდრ-ის უსაფრთხოების გარანტიც. ლაპარაკი არ არის საერთაშორისო შეთანხმებებზე, რომელთა ფასიც დასავლეთის უპრინციპობის გამო კაპიკია.

ერთადერთი ვარიანტი, როცა კსდრ-ის ხელმძღვანელობა დათანხმდება კომპრომის ვაშინგტონთან და წავა დათმობაზე უსაფრთხოების სფეროში (პირობითად: ნაწილობრივი დენუკლიარიზაცია აშშ-ის ბაზების გაყვანის სანაცვლოდ) მდგომარეობს იმაში, რომ რუსეთმა უშუალოდ დაიცვას კსდრ. ეს კი რადიკალურად ცვლის ძალთა განლაგებას შორეულ აღმოსავლეთში და მთლიანად აზიანს უკრაინის რეგიონში. ძალთა ასეთი განლაგება შეუძლებელია აშშ-ის პროტექტორატიდან იაპონიის გასვლის გარეშე. სხვათა შორის, სწორედ ამის კენა მიმართული მოსკოვის შეთავაზება სინძო აპანაში სამშვიდობო ხელშეკრულების დადებაში, რომელზეც კვლავ გააქტიურდება მოლაპარაკებები მაისში.

ავღანეთი — მესამე საგარეო პოლიტიკური ფრონტი, სადაც, ბოლოს და ბოლოს, შესაძლებელი შეიქნა მნიშვნელოვანი გადაწყვეტილების მიღწევა. რუსეთის პრეზიდენტის, ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკისა და აშშ-ის სახელმწიფო დეპარტამენტის სპეცნარმომადგენლების შეხვედრის შედეგად 25 აპრილს მიღწეული იქნა სამხრეთი კონსენსუსი „ავღანეთიდან უცხო ქვეყნის ჯარების მოწვევრივად გაყვანაზე“. არსობრივად, ეს არის აშშ-ის იურიდიულად განმტკიცებული ვალდებულებები შუა აზიის საკვანძო ქვეყნიდან გამოსვლის შესახებ.

ასკარა აშშ-ის პოზიციის ცვლილება ავღანეთის მიმართ, რომელსაც შეიძლება მოჰყვეს ისტორიული ნაბიჯი — ამ ქვეყანაში ამერიკის არმიის ყოფნის დასრულება.

პოზიტიური პროცესები მიმდინარეობს გეოპოლიტიკური ომის სხვა ფრონტებზეც. **სირიაში** სრულდება საკონსტიტუციო კომიტეტის შექმნის პროცესი, რომელიც შეარჩევს პოლიტიკურ ძალებს და განაახლებს სირიის სახელმწიფოს. შეიარაღებული ოპოზიცია აქტიურად მონაწილეობს ასტანის პროცესში, მიუხედავად იმისა, რომ რუსეთის ფედერაციის სამხედრო კომოსური ძალები წერტილოვან დარტყმებს ახორციელებენ იდლიბში მოქმედ „ბანდიტებზე“. სირიაში ინიციატივა საბოლოოდ და სრულად გადავიდა რუსეთის ხელში, სწორედ ამიტომ ამ ფრონტზე საინფორმაციო ომი მინიმუმამდე შემცირდა. ყურადღების ფოკუსი გადატანილია **ლიბიაზე**, სადაც გენერალმა **ხალია ხაფთარმა** უკვე ტრიპოლის სამხრეთში ოთხი რაიონი დაიკავა და მთლიანად ტრიპოლის დასაკავებლად ემზადება. ეს ლიბიაში ვითარების სტაბილიზაციის სანდარი იქნება. სხვათა შორის, აშშ-ის პრეზიდენტი დონალდ ტრამპი ამ ვარიანტის წინააღმდეგი არ არის.

საინფორმაციო სააგენტო რეკონსტრუქციული მასალების მიხედვით მოამზადა ბიროპი განვილიაქაი

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ანტიოქიის ეკლესიამ ჯერ კიდევ 2018 წლის დეკემბერში განაცხადა, რომ „უარყოფს ახალი ეკლესიის დამტკიცების პრინციპებს არსებულ საპატრიარქოში ან ავტოკეფალიურ ეკლესიებში კანონიერ საზღვრებში“. ანტიოქიის ეკლესია მისი მამების ბაბუებით ამტკიცებს, რომ ნაწილობრივ წინადადება ავტოკეფალიის მიღების პრობლემის გადასაჭრელად განსაზღვრული ეკლესიისთვის უნდა მოხდეს მართლმადიდებლური ეკლესიოლოგიისა და პრინციპების თანახმად კონსენსუსის, რომელსაც ადრე მიაღწია ყველა ეკლესიამ.

უძველესი ეკლესიების წინამძღოლები — ალექსანდრიის პატრიარქი თევდორე, ანტიოქიის პატრიარქი იოანე და იერუსალიმის პატრიარქი თეოფილე — 18 აპრილს კვიპროსს ეწვივნენ, რათა ემსჯელათ სიტუაციაზე, რომელიც შეიქმნა გაცილებით ახალი სტრუქტურის, ეკუმენისტური „საპატრიარქოს“ (რუსეთის მართლმადიდებელი ეკლესიის წმინდა სინოდის განსაზღვრებით, ეკუმენისტურმა საპატრიარქომ თავი ჩაიყენა მართლმადიდებლობის კანონიკურ ველს გარეთ, ამიტომ არის ჩასმული ბრწყალებში). პატრიარქები ნიქოზიაში არქიეპისკოპოს ქრიზოსტომის — კვიპროსის ეკლესიის წინამძღოლის მიწვევით ჩავიდნენ. კვიპროსის ეკლესია ამჟამინდელი რანგით კი არის მსოფლიოს საპატრიარქოს ტოლი, მაგრამ, როგორც ანტიოქიის ეკლესიის ეპარქია, გაცილებით ადრე შეიქმნა.

როგორც შეხვედრის შემდგომ გამოქვეყნებულ კომუნიკეშია ნათქვამი, წინამძღოლებმა „განხილეს პრობლემები, რომლებიც წარმოიქმნა უკრაინის მართლმადიდებელი ეკლესიისთვის ავტოკეფალიის ჩუქების შემდეგ“. კერძოდ, შეხვედრის მონაწილეებმა „მოუწოდეს ყველა მხარეს (უკრაინის კონსტიტუციის, იმუშაონ მორწმუნეთა დაცვის საკითხზე, აბრძოლა, წმინდა ტაძრებისა და მონასტრების დაცვაზე მიტანვისგან და ნებისმიერი ძალადობრივი ქმედებისგან“.

ვინმეს შეიძლება გაუჩნდეს კითხვა: შეიძლება, რომ კონსტანტინის უკრაინის მართლმადიდებელი ეკლესიისთვის ავტოკეფალიის ჩუქება წინააღმდეგ მის აღიარებას უძველესი ეკლესიების წინამძღოლების მიერ? ამ კითხვებზე პასუხი გაცემულია კომუნიკეში შემდეგ წინადადებაში: **პატრიარქებმა მხარი დაუჭირეს საშუალო ინიციატივას, რომელიც თავის დროზე გამოვიდა კვიპროსის არქიეპისკოპოსი**.

აღნიშნული საშუაგლო ინიციატივით კვიპროსის ეკლესიის წინამძღოლი 2 თვის წინათ გამოვიდა. კვიპროსის ეკლესიის სინოდის 18 თებერვლის სხდომის კომუნიკეში ნათქვამია: „კვიპროსის ეკლესია თავს იტოვებს მათ განკარგულებაში, ვინც ეკლესიის შეიგებითა და ინტერესებში“.

ლაპარაკია იმ კომუნიკეზე, რომელშიც, აგრეთვე, მითითებულია: **„კვიპროსის ეკლესიის, საერთოდ, სრულიად მართლმადიდებელი ეკლესიის ორიათასწლიანი გამოცდილება, საფუძველს გვაძლევს, დავეჭვდეთ უკანარი ცხვირით“ და კანონების შესაძლებლობაში იმ ქიროტონებისა (ხელდასხვა ეპისკოპოსის ან ეპისკოპოსების მიერ ადამიანისა დიკანად, მღვდლად, ეპისკოპოსად უკრთხვისას — ნ.კ), რომლებიც განხორციელდა აკრძალული, განკვეთილი და ანათემას გადაცემული ეპისკო-**

პოსების მიერ. აკრძალვა, განკვეთა და ანათემაზე გადაცემა ცალკეული პირებისა, რომლებიც იყვნენ უკრაინის კრიზისის ინიციატორები, აღიარა ყველა მართლმადიდებელმა... თუ ჩვენ გულწრფელად დავიცავთ მოცემულ პრინციპებს და გამოვამჯღავნებთ მზადყოფნას მოვიქცეთ მართლმადიდებელი ეკლესიის კანონების შესაბამისად, მაშინ არა მხოლოდ უკრაინის პრობლემა, არამედ ყველა სხვა საკითხი, რომლებსაც სირთულეები მოაქვთ ეკლესიისთვის, მოგვარდება“.

ერთი თვით ადრე კი არქიეპისკოპოსმა ქრიზოსტომმა განაცხადა, რომ ლიტურგიისას „მიტროპოლიტი ეპიფანე“ არ მოუხსენიებია და არც მომავალში მოიხსენიებს. „ამ მოცემულ მომენტში მე ვხედავ, რომ უკრაინელი ხალხი არ იმსახურებს ავტოკეფალიას“, — აღნიშნა კვიპროსის არქიეპისკოპოსმა.

რაც შეეხება ადგილობრივ ეკლესიებში დიპტიქის მიხედვით მეორე ეკლესიის, ალექსანდრიის ეკლესიის, წინამძღოლს, ახლახან, 6 აპრილს, მან თავისი შეშფოთება გაუზიარა უკრაინის შინაგან საქმეთა სამინისტროს წარმომადგენლებს: **„იმის შესახებ, რამდენად იყო გააზრებული სტამბოლის მიერ „ტომოსის“ მიცემა უკრაინისთვის სრულიად მართლმადიდებელი ეკლესიის ინტერესების გათვალისწინებით“.**

დიპტიქიში მესამე ანტიოქიის ეკლესიამ ჯერ კიდევ 2018 წლის დეკემბერში განაცხადა, რომ „უარყოფს ახალი ეკლესიის დამტკიცების პრინციპებს არსებული საპატრიარქოების ან ავტოკეფალიური ეკლესიების კანონიკურ სანდოებს“: **„ანტიოქიის ეკლესია მისი მამების ბაბუებით ამტკიცებს, რომ ნებისმიერი წინადადება ავტოკეფალიის მიღების პრობლემის გადასაჭრელად განსაზღვრული ეკლესიისთვის უნდა მოხდეს მართლმადიდებლური ეკლესიოლოგიისა და პრინციპების თანახმად კონსენსუსის, რომელსაც ადრე მიაღწია ყველა ეკლესიამ“.**

უკრაინის ეკლესიის წინამძღოლებმა უკრაინაში ბართოლომეოსის შეჭრას მხარი არ დაუჭირეს

«ყველა მართლმადიდებელმა აღიარა იმ პირთა განკვეთა და ანათემაზე გადასვლა, რომლებიც უკრაინის კრიზისის ინიციატორები იყვნენ»

კვიპროსის ეკლესიის, საერთოდ, სრულიად მართლმადიდებელი ეკლესიის ორიათასწლიანი გამოცდილება საფუძველს გვაძლევს, დავეჭვდეთ უკანარი ცხვირით და კანონების შესაძლებლობაში იმ ქიროტონებისა (ხელდასხვა ეპისკოპოსის ან ეპისკოპოსების მიერ ადამიანისა დიკანად, მღვდლად, ეპისკოპოსად უკრთხვისას), რომლებიც განხორციელდა აკრძალული, განკვეთილი და ანათემას გადაცემული ეპისკოპოსების მიერ.

სიოლოგიისა და პრინციპების თანახმად კონსენსუსის, რომელსაც ადრე მიაღწია ყველა ეკლესიამ“.

როგორც ცნობილია, ეს პრინციპები ფეხქვეშ გათვალა ეკუმენისტური „საპატრიარქო“ ანტიოქიის პატრიარქმა რუსი პარლამენტარების მიღებისას განაცხადა: „ჩვენ ძალიან განვიცდით შექმნილ სიტუაციას და სრულიად გიჭერთ მხარს ამ საკითხში“. ხოლო თებერვალში, უკვე მოსკოვში, მაცხოვრის ტაძრის ამბიონიდან მსოფლიოს მართლმადიდებლებს მოუწოდა, ხმა ალემალეზინათ „კონსტანტინოპოლის საპატრიარქოს უკანონობის წინააღმდეგ“.

იერუსალიმის ეკლესიამ (ისტორიულად პირველი) თავისი აზრი გამოთქვა ფენერის ქმედებების (და ამ ქმედებებში აშშ-ის როლის) შესახებ. **„ჩვენ ვლოცულობთ ჩვენი ძმის, მიტროპოლიტ ონოფრესა და მრავალტანჯული უკრაინელი ხალხისთვის, —**

ქველმოქმედი, „ტომოსის“ მონივრულად, პოროშენკოსა და უკრაინის ე.წ. წმინდა ეკლესიაში გადაბარებული ეპისკოპოსის, **დრამინოს** პირადი მტერია. ეს ყველაფერი ნიშნავს იმას, რომ 4 ეკლესიის წინამძღოლთა შეხვედრის კომუნიკე ინტერპრეტაცია, როგორც უკრაინის უწმინდესი ეკლესიის აღიარება, შეუძლებელია. მით უმეტეს, ეკლესიების მიტაცებისა და მრევლზე ძალადობის დაუშვებლობის დაშვებულობაზე“ გაფრთხილების შემდეგ. კომუნიკეში არანაკლებ მნიშვნელოვანია წინამძღოლთა შეხვედრის ასახვა და მოწოდება „ეკლესიის ეკლესიის მიღების შესახებ იესო ქრისტეს ეკლესიის ხელმძღვანელობაში“. ეს საკმაოდ გამჭვირვალე ნართაულია „ეკუმენისტური პატრიარქის“ პაპისტურ ამბიციებზე. „უკრაინული კამპანიის“ მძაურის ფონზე მან მიითვისა „ხელისუფლებაში პირველი პირის“ უფლება, არადა, კანონების მიხედვით, სრულიად მართლმადიდებელი სამყაროს ეკლესიის ერთადერთი მეთაური არის **იესო პირისტა**.

ამრიგად, შეიძლება იმის კონსტანტინის, რომ „ბერძენულმა მართლმადიდებლობამ“ (რომელსაც ზემოაღნიშნულ ეკლესიებთან ერთად მიეკუთვნებოდა ეკუმენისტური „საპატრიარქო“) მხარი არ დაუჭირა ახლო წარსულში თავისი ძმის ანტიკანონიკურ ქმედებებს.

თავის საბერძნეთის ეკლესიამ (განსაკუთრებით ახლოს მყოფმა კონსტანტინოპოლთან) უკვე მერამდენედ გადაადლო უკრაინის საკითხში“ განხილვა და ეს ეკუმენისტური „პატრიარქის“ პირდაპირი მონაწილეობის, სასწრაფოდ გლიარებინათ უკრაინის უწმინდესი ეკლესია“.

ფონდსკი-ზე გამოქვეყნებული მასალების მიხედვით მოამზადა ნიკა კორინთელმა

P.S. ზოგიერთი ცნობით, უკრაინის ახალგაზრდობის „მიტროპოლიტი“ ეპიფანე აღდგომას არ შეუშვებს მაცხოვრის ტაძრის იმ ნაწილში, რომელშიც მართლმადიდებელი მღვდელმთავრები იმყოფებიან.

«ჩვენ ვლოცულობთ ჩვენი ძმის, მიტროპოლიტ ონოფრესა და მრავალტანჯული უკრაინელი ხალხისთვის, — თქვა პატრიარქმა თეოფილემ, როდესაც მიიღო მოქალაქეები ზაპოროჟიის აპარქიიდან. — გლოვალისაში სხვადასხვა მღვდელს, შეაღწიეს ეკლესიის სხვადასხვა ნაწილები. ეს ხდება მსოფლიოს ყველა კუთხეში, მათ შორის, უკრაინაშიც. ასეთი პროცესის ნიშნება პოლიტიკოსების ჩარევით ეკლესიის საქმეებში, პოლიტიკოსების გავლენით, ერთი ეკლესიის წარმომადგენლების ჩარევა მეორე ეკლესიის საქმეებში... მხარი დაუჭირეთ თქვენს წინამძღოლს, იყავით მისი თანაშემწენი და თანამლოცველები, მიბაძეთ მას რწმუნის სიმტკიცეში».

სააკაშვილი და მისი თანამოაზრეები ეპყრობოდნენ ამერიკას, როგორც წარმართი ქურუმები ღვთაებას — ეს ფსევდოკლინიკური დამოკიდებულება არ უშვავს არანაირ განსხვავებულ აზრს, კრიტიკას, ირონიას და ა. შ. ამ სისტემის ფარგლებში წარმოდგენილია, საბარტელოში წარმოსახვითი ამერიკული ბაზის განთავსების გარეშე დიპლუსია და დეზატივი განმარტოს, ეს ირანის ტოლფასია. ამ სისტემის ფარგლებში უზრახვივითი რეპლიკა ალიქმება, როგორც „ღვთის გამოა“ და არა სააკაშვილი პოლიტიკური განცხადება. სააკაშვილი, სწორედ ამიტომ მან ნაციონალიზმი ემოციების ესოდენ დიდი მოზღვავება გამოიწვია.

სალომე ზურაბიშვილი მორიგი სკანდალის ეპიცენტრშია, ამჯერად „ამერიკის ხმისთვის“ მიცემულ ინტერვიუში გაკეთებული განცხადების გამო. საზოგადოების პროდასავლური ნაწილი გაღიზიანებულია იმ კომენტარით, რომელიც პრეზიდენტმა საქართველოში ამერიკული ბაზის გახსნის თაობაზე გააკეთა; ზოგმა მისი იმპიჩმენტიც კი მოითხოვა. ალბათ, უნდა გავფრკვეთ, რა თქვა ზურაბიშვილმა ისეთი, რამაც ესოდენ ნერვული რეაქცია გამოიწვია.

ზურაბიშვილმა აშშ-საქართველოს სტრატეგიულ პარტნიორობაზე ოთხ კითხვას უპასუხა და ვნებათაღელვა მხოლოდ ბოლო რეპლიკამ გამოიწვია, სხვა დანარჩენ შემთხვევაში ის გამოიყურებოდა, როგორც მართლმორწმუნე ატლანტიკისტი. როდესაც პრეზიდენტს ჰკითხეს, „არის თუ არა შეერთებული შტატები საქართველოს ნომერ პირველი სტრატეგიული პარტნიორი?“, მან უპასუხა: „აბა, სხვა ვინ?“. შემდეგ მან თქვა, რომ შავ ზღვაში აშშ-ის საზღვაო ძალების რაოდენობის გაზრდა ქმნის შესაძლებლობებს სტრატეგიული პარტნიორობის გაღრმავებისთვის, ისევე, როგორც „პირდაპირი სამხედრო ურთიერთობა შეერთებულ შტატებთან და ნატოსთან“. მან, აგრეთვე, თქვა, რომ აშშ-თან სამხედრო თანამშრომლობის გაზრდა სურს. ყველა ამ უპასუხე პრეზიდენტი არც ერთ მის კრიტიკოსს არ გასჩენია. და მხოლოდ ბოლოს, როდესაც ჟურნალისტიკა უკითხა: „საქართველოში ამერიკული ბაზის აშენებაზე რას ფიქრობთ?“, ზურაბიშვილმა უპასუხა: „არ მგონია, ეს რეკომენდებული იყოს. ვფიქრობ, ეს ქვეყანა ისეთ ადგილას მდებარეობს, სადაც უსაფრთხოება უნდა გავაძლიეროთ. არაა საჭირო, გადავდგათ ნაბიჯები, რომლებიც შეიძლება პროვოცირებდეს იქნას აღქმული და ამასთანავე, არ მგონია შეერთებული შტატები აქ სამხედრო ბაზის მოწყობისთვის მზად იყოს, რაც არა მხოლოდ რუსეთის ყურადღებას მიიქცევს, არამედ ტერორისტული მოძრაობებისაც, რომლებიც ჩვენს რეგიონში ძალიან აქტიური არიან. ჩვენ შორის არსებული ურთიერთგაგების საფუძველზე უნდა გავაღრმავოთ და გავაფართოვოთ თანამშრომლობა და არ გადავდგათ ნაბიჯები, რომლებიც, შესაძლოა, სხვების რეაქციის პროვოცირება გამოიწვიოს“.

ის გზა გაიმეოროს, რომელიც კონცენტრირებული იყო შიდა პოლიტიკურ თემებზე, რამაც მისი კონფლიქტი ბიძინა ივანიშვილთან გარდაუვალი გახადა და მმართველი პარტიის პროპაგანდისტული მანქანის ერთ-ერთ სამიზნედ აქცია.

სალომე ზურაბიშვილის აქტიურობამ „საგარეო მიმართულებაზე“ რამდენიმე გაუგებრობა უკვე გამოიწვია. მისმა განცხადებებმა აზურბაიჯანთან საზღვრის დემარკაციის დაქარების აუცილებლობაზე, დიდი ალბათობით, ხელი შეუწყო დაძაბულობის ზრდას დავითგარეჯის სამონასტრო კომპლექსის გარშემო. კიდევ ერთმა მისმა განცხადებამ გამოიწვია უკმაყოფილება ერევანში. მისი შეცდომა თუ საკამათო ნაბიჯები, თითქმის ნებისმიერი რეპლიკა საყოველთაო განხილვის საგანი ხდება, ვინაიდან ნაციონალური მონადენებულნი არიან, სალომე ზურაბიშვილის თითოეული სიტყვის საფუძველზე აპოკალიპსური სურათი შექმნან და ამ ფორმით მაინც იძიონ შური მარცხისთვის სამრეზიდენტო არჩევნებში (ვინაიდან საპროტესტო ტალღის აგორება არ გამოუვიდათ).

იყო სამი ეპიზოდი, როდესაც მათ ზურაბიშვილს აშშ-საქართველოს ურთიერთობების გამო შეუტყვის: პირველად 2017 წლის აგვისტოში, როდესაც ზურაბიშვილმა სკეპტიკური კომენტარი გააკეთა საქართველოში ამერიკული სამხედრო ტექნიკის გამოჩენაზე (სწავლება „ლირსეული პარტნიორი — 2017“). მან „ფეისბუქში“ შემდეგი რამ დაწერა: „ამერიკული სამხედრო ტექნიკის გამოჩენა თავისთავად რას ემსახურება და რისი მომტანია, ჩემთვის ნათელი არაა“ და შემდეგ: „ავგიტაცა რაღაც ილუზიამ რეალური მხარდაჭერის, რომელიც არც 2008 წელს განხორციელებულა და არც გუშინ უკრაინის მიმართ. კარგად მესმის, რატომ ვერ განხორციელდა და რატომ არც უნდა ველოდოთ ამასზე მეტს... ჩვენ უნდა მივხედოთ საკუთარ თავს, ცრუ იმედებს და ვითომ დაპირებებს არ დავეუფეროთ, სიფრთხილი და ჭკუა არ დავკარგოთ... ვიცოდეთ, მეგობარს რა და რამდენიმე თხოვოთ... ასევე მტრის რეალური ძალა ვიცოდეთ და უადგილოდ არ გამოვიწვიოთ! ეს შეცდომის დაფუძვლი 2008 წელს და შედეგებს ვიმკით დღემდე... ერთ კვირაში 7 აგვისტოა და არც არაფერი მიხარია“.

შემდეგ იყო სამრეზიდენტო არჩევნები და მუდმივი ბრალდებები ზურაბიშვილის „პრო-რუსული პოლიტიკის“ გამო, რომელიც სისხშირემ კამპანიის დასკვნით ნაწილში იკლო, ვინაიდან „ქართული ოცნება“ საპარლამენტო გარკვეულ ვაშაძის დიპლომატიურ კარიერასა და მოსკოვურ წარსულს იხსენებდა. მაგრამ არჩევნების შემდეგ კამპანია ახალი ძალით განახლდა.

ანყენინა თუ არა სალომე ზურაბიშვილმა ძია სეზს?

«ეს ქვეყანა ისეთ ადგილას მდებარეობს, სადაც უსაფრთხოება უნდა გავაძლიეროთ. არაა საჭირო, გადავდგათ ნაბიჯები, რომლებიც შეიძლება პროვოცირებდეს იქნას აღქმული და ამასთანავე, არ მგონია შეერთებული შტატები აქ სამხედრო ბაზის მოწყობისთვის მზად იყოს, რაც არა მხოლოდ რუსეთის ყურადღებას მიიქცევს, არამედ ტერორისტული მოძრაობებისაც, რომლებიც ჩვენს რეგიონში ძალიან აქტიური არიან. ჩვენ შორის არსებული ურთიერთგაგების საფუძველზე უნდა გავაღრმავოთ და გავაფართოვოთ თანამშრომლობა და არ გადავდგათ ნაბიჯები, რომლებიც, შესაძლოა, სხვების რეაქციის პროვოცირება გამოიწვიოს»

და. აპრილის ბოლოს ზურაბიშვილი გააკრიტიკეს იმის გამო, რომ მან ოფიციალურ „ტვიტერზე“ დონალდ ტრამპის სტატუსი გააზიარა და აცხადებდა, რომ მისი მხარეა. შემდეგ ეს განცხადება ზურაბიშვილის „ტვიტერიდან“ წაშალეს, ხოლო პრეზიდენტის ადმინისტრაციამ განაცხადა, რომ ყოველივე შეცდომის ან ჰაკერული შეტევის გამო მოხდა. საბოლოო ოჯამში, ვერავინ გაიგო, რა იყო ეს: ტრამპის მხარეა თუ მისი მხარეა, ერთობ უცნაური ფესტი თუ, უბრალოდ, სისულელე. ხოლო მას შემდეგ, რაც დაიწყო სკანდალი „ამერიკის ხმისთვის“ მიცემული ინტერვიუს გარშემო, ეს ეპიზოდი ყველამ დაივიწყა.

ამ კონფლიქტის დროს ერთმანეთს აშშ-ის მიმართ ორი პრინციპულად განსხვავებული მიდგომა ეჯახება. სალომე ზურაბიშვილის გამოცდილება საფრანგეთის დიპლომატიური სკოლის ტრადიციებს ეფუძნება. მაშინაც კი, როდესაც ოფიციალური პარიზი 100%-ით უჭერს მხარს თეთრი სახლის პოლიტიკას, ის ცდილობს, განსაკუთრებული პოზიცია გამოხატოს, აჩვენოს, რომ ის თანასწორუფლებიანი პარტნიორია და ხანდახან შეუძლია მოუქნელ ძია სემს ირონიით შეხედოს. ადგილას ტრამპის მხარეა მისი გადმოტანა საქართველოს პოლიტიკაში, ცალკე უფლების თემა, თუმცა გამორიცხული ნამდვილად არ არის, რომ ის ზურაბიშვილზე გარკვეულ გავლენას ახდენს.

ზურაბიშვილის ოპონენტები მეორე უკიდურესობაში ვარდებიან. სააკაშვილი და მისი თანამოაზრეები ამერიკას ეპყრობოდნენ, როგორც წარმართი ქურუმები ღვთაებას — ეს ფსევდორელიგიური დამოკიდებულება არ უშვავს არანაირ განსხვავებულ აზრს, კრიტიკას, ირონიას და ა. შ. ამ სისტემის ფარგლებში წარმოდგენილია საქართველოში წარმოსახვითი ამერიკული ბაზის განთავსების გარეშე დიპლუსია და დეზატივი განმარტოს, ეს ირანის ტოლფასია. ამ სისტემის ფარგლებში უზრახვივითი რეპლიკა ალიქმება, როგორც „ღვთის გამოა“ და არა სააკაშვილი პოლიტიკური განცხადება. სააკაშვილი, სწორედ ამიტომ მან ნაციონალიზმი ემოციების ესოდენ დიდი მოზღვავება გამოიწვია.

ზურაბიშვილის კომენტარების უკან შეიძლება იდგას რუსეთის მისაგარეთი ბაქაშვილი მსიჯავის განსჯაროების სჯილი, თუმცა არც ის უნდა გამოვიხსნოთ, რომ ყოველივე მხოლოდ მისი პირადი მოსაზრებაა

გარდა, პრობლემას პოლიტიკური ასპექტიც აქვს. სალომე ზურაბიშვილი აგვისტოს ომის შემდეგ თავის განცხადებებში „ფრანგულ“, „ძველფროსულ“ ხაზს ატარებს, რომელიც რუსეთის მიმართ ფრთხილ დამოკიდებულებას და მის მიზანმიმართულ გაღიზიანებაზე უარის თქმას ითვალისწინებს. მას გაკეთებული აქვს რუსეთის პოლიტიკის საწინააღმდეგო არაერთი განცხადება და ამან მოსკოვში უკმაყოფილება გამოიწვია, მაგრამ საქართველოში აშშ-ისა და ნატოს სხვა ქვეყნების ჯარების განლაგების, ანუ კრემლისთვის პრინციპულად მნიშვნელოვან საკითხის მიმართ ზურაბიშვილი სიფრთხილეს ინარჩუნებს და გამორიცხული არ არის, რომ, როგორც მისი ფრანგი პარტნიორები, ისე ბიძინა ივანიშვილი მიზანშეწონილად სწორედ ამ პოზიციის გასაჯაროებას მიიჩნევენ.

იმისთვის, რომ ხელისუფლება შეინარჩუნოს, ბიძინა ივანიშვილსა და „ქართული ოცნებას“ ძალიან სურს, რომ პრობლემების გადაწყვეტა მოუწვევთ და, საგარეოდ, სურთ ამ პერიოდში გარე საფრთხეებისგან დაზღვეული იყვნენ, შესაბამისად, როგორც აშშ-თან, ისე რუსეთთან მიაღწიონ ისეთ ურთიერთობას, რომ დღევანდელ ხელისუფლებაში პრაგმატულ, განონანსორებულ პარტნიორს და „ნაკლებ ბოროტებას“ შედავდნენ. ზურაბიშვილის კომენტარების უკან შეიძლება იდგეს რუსეთის მისამართით გარკვეული მესიჯების გასაჯაროების სურვილი, თუმცა არც ის უნდა გამოვირიცხოთ, რომ ყოველივე მხოლოდ მისი პირადი მოსაზრებაა, ხოლო განცხადება, რომელმაც ასეთი ვნებათაღელვა გამოიწვია, შემთხვევით, წინასწარი მომზადებით გარეშე გაკეთდა, მით უმეტეს, რომ ზურაბიშვილის პოლიტიკურ კარიერაში არაერთი მსგავსი ეპიზოდი იყო.

კრემლი ყოველივე ამას განსაკუთრებულ ყურადღებას, საგარეოდ, არ მიაქცევს. სანამ საქართველოს კონსტიტუციამ არის ევროატლანტიკური ინტეგრაციის პრიორიტეტული და ამ მიმართულებით არაერთი კონკრეტული ნაბიჯი გადაიდგა, ის ნებისმიერ განცხადებას, საგარეოდ, მეორეხარისხოვანად ჩათვლის და კვლავ შეეცდება, მიაღწიოს იმ მდგომარეობას, როდესაც საქართველოს ნატოში ინტეგრაციის საკითხი დღის წესრიგიდან საბოლოოდ მოიხსნება. ამ მიზნის მიღწევა მას შეიძლება ტრამპის ადმინისტრაციის იზოლაციონისტურმა პოლიტიკამ გაუადვილოს და ახალ, შეცვლილ რეალობაში ზურაბიშვილის სკეპტიკური პრაგმატიზმი შეიძლება გაცილებით მოთხოვნილი იყოს, ვიდრე მისი ოპონენტების „ექსტრემული პროამერიკულობა“.

საქართველო ნიუს ანის

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

„ჩვენებური მეოჯახე არასოდეს არ დაიჯერებს, რომ ვუთხრა, გერმანიის ისეთი მეოჯახე არიან, რომელთაც მხოლოდ სამასი დღიური მიწა აქვთ საშუალოდ და აქედან წმინდა შემოსავალი ათი ათასი მანეთი აქვთ წელიწადში. უფრო საკვირველი ეს არის, რომ ეს მიწა ქალაქის მახლობლად არ მდებარეობს და არც ცვდება, რომორც ჩვენი მოხდება ხოლმე, ორი სამი მოსავლის შემდეგ; ის კი არა ნაყოფიერობა თან და თან უფრო მატულობს“.

რა უნდა გადმოვიღოთ თანამედროვე ევროპისგან და რაზე უნდა ვთქვათ უარი

რუბრიკას უძღვება დარეჯან ანდრიასი

ქართული სოფლის ტრადიციულ თვითმმართველობას ილია მართალმა „სოფლის უზენაესობა“ უწოდა, მაგრამ დარღვეული ვახტანგ VI-ის კანონების უმთავრესი მუხლი: „169. ქვეყანაზედ ეს სამი არ დაეჭირვის კაცსა და ხელმწიფისა: წყალი, შუშა და ბალახი“. მას შემდეგ, რაც საქართველოში მიწაზე კერძო საკუთრება წარმოიშვა, ამოქმედდა მიწის სასოფლო-სათემო საკუთრება, რომელიც, სოციალური მდგომარეობის მიუხედავად, მოსახლეობას წყლით, ხეტიყითა და სათიბ-საძოვრით უზრუნველყოფდა.

ქართველოს სოფლის მეურნეობა დაქვევულია, გლეხი კი — გაღატაკებული, თუმცა საკითხავია: დარჩა კი სოფელში ის მეურნე, რომლის სახეც რეჟისორმა რეზო ჩხეიძემ უკვდავო „ჯარისკაცის მამაში“? ერის სახელოვანი შვილები ყოველთვის ცდილობდნენ განვითარებული ერებისა და ქვეყნების ისეთი გამოცდილების შესწავლას და შემდეგ ქართულ ყოფაზე მათ მორგებას, რომლებიც საქართველოს სასიკეთოდ წაადგებოდა, გააძლიერებდა და გაამდიდრებდა. ამაზე წერდა XIX საუკუნის ქართული პრესაც.

ამჟამად სრულიად ბუნდოვანია, როგორ სახელმწიფოს ვაშენებთ, რადგან დასავლურ ფასეულობებზე უფრო ვამაზვილებთ ყურადღებას, ვიდრე ქართული ეროვნული ცხოვრების წესისა და ტრადიციების აღდგენაზე, უცხოური იდეების შემყურეთ ლამის ქვეყანა ხელიდან გამოგვეცვალოს. მკვიდრი მოსახლეობის ახალგაზრდა, ჯანსაღი ნაწილი ლუკმაპურს უცხოეთში ეძებს, სამშობლოში კი კეთილდღეობის უმთავრესი წყარო — მიწა დაუშუქავებელია. ფიქრობს კი ვინმე, ეს გზა სად მიგვიყვანს?

ამჯერად მკითხველს ვთავაზობთ 1871 წელს „სასოფლო გაზეთში“ (№6) დაბეჭდილ წერილს, რომელიც გერმანიის მაგალითზე მიწის მოვლა-პატრონობის სასარგებლო რჩევებს აწვდიდა ქართველ მეურნეებს.

როგორც ჩანს, „ჩვენ და ევროპა“ — ეს საკითხი აქტუალური იყო ილიასა და თერგდალეულთა ეპოქაშიც, მაგრამ მათთვის ევროპეზაცია ნიშნავდა ევროპიდან ჩვენთვის სასარგებლოს გადმოღებას და არა სიმბახინჯის, უზნეობის ათვისებასა და პროპაგანდას, რასაც დღეს ასე მონდობებით ეწევიან ცრულიბერალები, ვაიპატროტები — ადამიანები, რომლებსაც არ გააჩნიათ ეროვნული ღირსება და თავმოყვარეობა. ილიას აზრით, ჭეშმარიტი კონსერვატორობა და ჭეშმარიტი ლიბერალიზმი თანაარსებობს და ერთმანეთს უპრობლემოდ ავსებს, მაგრამ რას გვთავაზობენ თანამედროვე ლიბერალები და როგორია მათი შემოთავაზებების მიმართ საზოგადოების პროგრესული ნაწილის დამოკიდებულება?

ჯერ კიდევ 1995 წლის საშობაო ეპისტოლეში ილია მეორემ კანონმდებლებს საჯაროდ მოუწოდა, საქართველოში აგარარული რეფორმა ქართული გზით წარმართა, მაგრამ შექმნილ მდგომარეობაზე მაღლა მდგომი უხილავი ძალა თავისას აკეთებდა, რომლის მიმართ საქართველოს ხელისუფლება საეჭვოდ დამყოლი იყო. მეცნიერები ხელისუფლებას ამაოდ არწმუნებდნენ: სანამ მიწის ინვენტარიზაცია, კადასტრი და ბონიტორება არ ჩატარებულა, სანამ სოფლებს ტრადიციული თვითმმართველობა, ქონება, ბიუჯეტი არ დაუბრუნებიათ, საშუალოდ ყენა არ ჩამოყალიბებულია, მიწების გაყიდვა დამლუბველია. მიუხედავად ამისა, გააუქმეს მიწის მართვის დეპარტამენტი, სოფლის მეურნეობის სამინისტროსაც მიწაზე ყოველგვარი უფლება ჩამოართვეს; 2006 წელს თვითმმართველობის არჩევნები ჩაატარეს და სოფელი, როგორც პირველადი ტრადიციულ-ადმინისტრაციული ერთეული, გააუქმეს. საქართველოს მიწა, ქართველი ერის სასიცოცხლო ტერიტორია, სრულიად დაუცველი დარჩა. მერე ისევ დაფაცურდნენ — მშობლიური მიწა უნდა დავიცვათ და შევინარჩუნოთ... ერთი სიტყვით, ვაბურთავით ეს ნალოლიანობა, ათასწირ-ვარამგამოვლილი მშობლიური მიწა და ასე მოვედით დღემდე — როცა სა-

ჩვენ სიახლეს მივესალმებით, მაგრამ ახლის საჭიროება რომ განჩნდეს, ცხოვრება წინ უნდა მიდიოდეს, მაგრამ ჩვენს ქვეყანაში რიგითი ადამიანების ოჯახებს ეტყობა ცხოვრების წინსვლა?

ახალაღმოცენებულ აზრსა და იდეას, დიდი ალბათობით, ძველი წყობა რომ გამოუნდება ხოლმე ოპონენტად, ეს არ ახალია, მაგრამ ახალიც არის და ახალიც. რასიკეთე უნდა მოუტანოს ქართველ ერს ერთნაირსიქე-სიანთა ქორწინების, მაკანონებამ, ოჯახში დედისა და მამის როლის დაკნინება? მოზარდის მხოლოდ თავის ნებაზე მიშვებითაა შესაძლებელი მისგან თავისუფალი, დამოუკიდებელი ადამიანის ჩამოყალიბება? ნუთუ იმ ევროპაში ამაზე კარგი და ჩვენთვის მისაღები სხვა სიახლე არაფერია თუ ეს ის არის, რაზეც თავად ევროპა უარს ამბობს, მაგრამ ჩვენ ცხვირში გვჭრის?

ევროპის ოჯახობის სურათი

ჩვენი ქვეყნის შედარებით გერმანიაში მიწის ხელობა ძალიან დანაწილებულია. ჩვენი გავრცელებული და გაფხეკილი სახნავ-სათესი რომ შევადაროთ იმათ სახნავ-სათესს, რომელიც დიდებული ბალის მზგავსათ გვეჩვენება, მაშინ კიდევ უფრო დიდს განსხვავებას ვნახავთ. პირველ შეხედვაზე თქვენ გაკვირვებთ მინდვრების სისუფთავე, იმათი კანონიერად დაწყობილება, მშვენიერი წესი ხეხილების და მასაზრდოვებელი მცენარების ყურისგდებისა. მერე იქვე გაკვირვებთ დიდი ტანის და მშვენიერად ნაბატივები შინაური საქონელი, ლამაზად და გარკვევით აგებული საოჯახო შენობები. როდესაც თვალს მოჰკრავ ყანებში მუშაკებს, გული გაგინათლებდა, იმათს გულს მოდგინებას, მომჭირნობას და გონიერად მუშაობის ცოდნას რომ უყურებ. ყანები ყოველგან ისე დამუშავებული და განმედილია, რომ შიგნით ვერ დაგემალება შეუნიშნავი: მდიდრად გაშლილი მცენარეობა და ბალახობის უმყოფობა ნათლად ამტკიცებს ამას. გერმანიაში მიწას უმუშავებლად არ დააგდებენ. თუ ვაკე ალაგებია, იქ ყოველგან ყანებია გამართული, და ისე მკაფიოდ არის სხვა და სხვა მეოჯახეების სახნავ-სათესი მიწები ერთმანეთში გარჩეული, რომ, როგორც ხელის გულს, ისე განარჩევ, რომელი ყანა რომელი მეოჯახის არის. ყოველგან ჰხედავ წვირებს მშვენიერად ააქვთ წინაა კლდეებზე და მთებზე, აკეთებენ 128 ზედ მთის კონტოლებზე წყლის სახერხებულნი არიან. საცა კი ცოტათ უსწორ-მასწორო, ან ჩაღმავებული ალაგებია, ყოველგან რუბია გაყვანილი. ერთი სიტყვით ყოველი ნაბიჯის გადადგმაზე რწმუნდებით, რომ ოდნა ალაგიც არ არის მომჭირნე მეოჯახის უყურადღებო. ყოველივერი ანგარიშით არის გაკეთებული, ყოველგან ეტყობა, რომ იმ ქვეყნებში სცხოვრობს მიწის ძალიან მოსიყვარულე მეოჯახეები.

კასრიწყალი ოდნაღაც დიდი სოფელი იყო შირაქში, სადაც მიცხვარეობას განსაკუთრებული ყურადღება ექცეოდა. 2014 წელს, ალყარის მონაცემებით, აქ 214 კაციღა ცხოვრობდა.

ოება იმისთანა, საცა კაცს ხეული მიუწვდებოდეს და შემუშავებული არ იყოს. მთებზე დამუშავებული მიწის კვლები მაღლიდგან ძირს კიბე-კიბეთ ჩამოუყვება. თუ სიბი კლდეა, იმაზედაც უუჭველათ მიწა დაყრილი და ზედ დათესილი სიმინდი. ან სხვა მიწის ნაყოფის მომცემი მცენარეები, ხეხილი, ვენახის ვაზები და სხვა. პირველ შეხედვაზე კაცებს და, ასე გაშინჯე, ყმანვილებსაც რომ გოდრებით მიწა ააქვთ წინაა კლდეებზე და მთებზე, აკეთებენ 128 ზედ მთის კონტოლებზე წყლის საგუბრებს, რომლითაც რწყვენ თავის საყვარელს მცენარეობას, ამასთანავე მძიმე შრომას მუშაკისას რომ ჰხედავ, გული გიკვდება, მაგრამ რამდენადაც შემანუხარია გულჩვილი ეს მძიმე შრომის სურათი, იმოდენათ სამხიარულოა, როცა ჰხედავ რომ ამ შრომას მდიდარი ნაყოფი მოაქვს. მაგალითად ყურძნის მოკრეფის დროსთანა სამხიარულო რა იქნება? ზემოსხენებულ მთის ფერდებს, რომელზედაც ასვლა მიუწვდებელ კაცებისთვის საძნელო და საშიშოა, გერმანიის მუშაკი ყიდულობს ძვირად და სახელმწიფო ხარჯსაც ბევრათ მომეტებულს ის-

დის იმისთვის; მაგრამ შრომის მოყვარე გერმანიელს ეს ვერ შეაჩერებს ვერც ერთს მიწუტას. ეს ფერდები მორწყულია გერმანიელის ოფლით; ისინი ცხადათ ამტკიცებენ იმათ შრომას და დაუძინებელს მოქმედებას.

იქაურობა და ჰაერს ხაშმით სწამლავენ, ისე როგორც არ არის კაცის ხელის მიუწვდენი წრიაპი მთის ალაგები, რომ ზედ გერმანიელს სამუშაო არ ჰქონდეს გამართული.

თუ მიწა ქვიშიანია, რომელზედაც თავის თავათ არაფერი ხარობს, ისიც კი გამოუყენებია გერმანიელს მუშას, ჯერ დაუთესია ზედ ეკალოფოთოლა ხეები, მაგალითად ნაძვი, ფიჭვი, ურთხველი და სხვა, გაუშვებია ეს ფხვნილი ქვიშია, გაუკეთებია ზემოთი მიწის პირი და გაუხდია სამუშაო მიწებათ. რაც უნდა ფრენიანი, ან ქვიანი ალაგი იყოს, ნემეცი არ იტყვის, რომ ეს უფარგი მქისი მიწა არისო. საცა კი მიწა და ჰაერია, იქ ისინი მცენარესაც გააჩენენ. ჭაობიანი ალაგები გერმანიაში ძალიან ცოტაა და სადაც არის სჭირიან ამ ჭაობში დამპალ მიწა-არეულ მცენარეობას და ხმარობენ ნივით, ან გაჰყავთ რუბი და არხები, ან შეიშუშავებენ ისეთნაირათ, რომ სახნავ-სათესი ალაგები გამოდგეს. მოკლეთ რომ ვსკვავთ, იქ არ არის ისეთი მივინყვებული ჭაობები, საცა ბაყაყების ზღმურდლით არის გატენილი

როდესაც თვალს გადაავლებ გერმანიის ტყეებს ისე დასუფთავებულია, რომ ერთ ქაცვსაც ვერ იპოვი. თანასწორ ტანი და ერთი წლოვანება ხეებისა გულს გაგინათებს, ისე კარგი სანახავია. როგორც ყანები, შიგ თავის რიგზე და წესზე ყოველივერი გამართულია, ისე მთელი ტყე უზნებათ არის დაყოფილი; პირველ წელიწადს მოსჭრიან ერთს უბანს; მეორე წელიწადს — მეორე უბანს და ასე რიგობით მიჰყვებიან, სანამ პირველად მოჭრილი ტყის უბანი ისევ არ დასრულდება იმდენათ, რომ ხელ-ახლა მოსაჭრელათ გახდეს. ტყეებშიაც გაყვანილია თავისი 129 არხები და რუბი გასანმენდათ და მოსარწყველათ. ძვირათ მოიძებნება ისეთი ხე, რომელზედაც არ ეტყობოდეს პატრონის ხელი. საცა ბუნებითი გაშვებული კორდები ან მინდვრებია, იქ ვერანა, უნაყოფო ფრენებს, ან დამდგარ წყლისაგან გაკეთებულ უნაყოფო

ვაპუკითავეთ ეს ნალოლიანობა, ათასწირ-ვაკამგამოვლილი გეოგრაფი მიწა და ასე მოვადით დღეებ — როცა საქართველოს სოფლის მეურნეობა დაქვევულია, გლეხი კი — გაღატაკებული, თუმცა საქართველო: დარჩა კი სოფელი ის მეურნე, რომლის მიწა ქალაქის მახლობლად არ მდებარეობს და არც ცვდება, რომორც ჩვენი მოხდება ხოლმე, ორი სამი მოსავლის შემდეგ; ის კი არა ნაყოფიერობა თან და თან უფრო მატულობს“?

„ისეთი წყაროს ვერსად ვხედავ, რომ მისი სანოლი ფაჩხებით იყოს ამოვსებული და წვიმიანი დროს ნაპირებზე გადმოდიოდეს, რღვნიდეს მახლოებულ ალაგებს და ჭაობებში აქცევდეს: წყარო თუ ქალიან მიხვეულ-მოხვეულია და ამისგან ჩქარი დენა არა აქვს, ან წყალი ტყულა უზრალთ გუბდება, მაშინვე ისე გაასწორებენ იმის კალაპოტს ან სანოლს, რომ ასე გმონია, არხი გაუყვანიან, უწინდელის წყაროს სავალს ვეღარც კი მიაბნევენ კაცი“.

ალაგებს ვერ ნახავ. აქაური სათიბები ან მინდვრები არიან ლარივით სწორათ გასულნი, ისეთი დასუფთავებულია, რომ შიგ ჩხირსაც ვერ იპოვნი, მრავალგვარანი რუები როგორც სიდიდით, ისე სხვა და სხვა მხარეზე მიმართულებით არიან შიგ სათიბში გაყვანილნი, ზოგან ამ რუებს საგუბარები აქვს გაკეთებული, თუ საჭირო იქნა წყლის დასაგუბებლათ; ზოგან რუებს დაცემული სადენი აქვს, რომ წყალს ჩქარი დენა შექონდეს, ზოგან რუების კიდები წანვენილი ბაგებია, ზოგან კედლებსავით სწორათ აყუდებულია; ერთი სიტყვით, სად როგორც მოუხდება, ყოველგან ისე მოგვარებულია. ამასთანავე კეთებას, რასაკვირველია, მრავალი შრომა უნდა, მაგრამ მაგიერთი ისიც უნდა ვიკითხოთ, აბა, რამდენჯერ ითიბება ამისთანა სათიბები და რამდენს აუარებელს თივას აგროვებენ იქიდან. ისეთ წყაროს ვერსად ვხედავ, რომ მისი სანოლი ფაჩხებით იყოს ამოვსებული და წვიმიანი დროს ნაპირებზე გადმოდიოდეს, რღვნიდეს მახლოებულ ალაგებს და ჭაობებში აქცევდეს: წყარო თუ ქალიან მიხვეულ-მოხვეულია და ამისგან ჩქარი დენა არა აქვს, ან წყალი ტყულა უზრალთ გუბდება, მაშინვე ისე გაასწორებენ იმის კალაპოტს ან სანოლს, რომ ასე გმონია არხი გაუყვანიან, უწინდელის წყაროს სავალს ვეღარც კი მიაგნებს კაცი. თუ მდინარე თუ თავის მიხვეულ-მოხვეულ დენით არას უშლის მცენარეობას, მაშინ თავს დაანებებენ და არას უშლიან, ამასთანავე ალაგ-ალაგ საგუბარებს გაუკეთებენ, რომ როცა საჭიროა წყალი დაგუბდეს და სხვა დროს კი ჩვეულებრივად სდიოდეს. თუ ამისთანა რუ სდის ჭალაში მთის ძირით, მაშინ ყოველ საგუბართან გამართულია ნისქვილები, სადღევებები, პატარა ტყავის საქნელები, ასე გასინჯვე, სახერხავები და სხვა; ის კი არა, პატარა წყაროებსაც არ დააყენებენ თავისთვის, იმასაც გაუკვალავენ, იქითკენ, საითაც უფრო სასარგებლო იქნება იმის დენა ოჯახობისათვის. ამ სახით წყალიც და მონაც უხვად აჯილდოებს შრომისათვის ნემეცურ სოფლის მუშას. აი სწორეთ აქ არის მინის მუშა ნამდვილი კაცი, რომლის ხელქვეით და სასარგებლო მიცემულია ყოველი ქმნილება. * * *

მიატოვა სოფელი ხალხმა, რადგან სასოფლო-სამეურნეო სავარგულეების დამუშავებას ვერ ახერხებს

«აბა უხედავთ რანაირი მუშაინებრათ არის განყოფილი მიწის მუშაობა, სწორათ პირველ ნახაზე იქაური ოჯახობა აღტახებანი მოიყვანს კახს. რათი მიხა ამისთანა ნაკლებებს ბერძენის მუშაობა? ამის მიხაი ერთია — თვითონ მუშაობის ხსიანით, იმითი ბულსოფლიანობა უკოვანი იარაღები, რომელნიც საუკუნოებით მუშაინებრათ იქაურს მიწის მუშაობას; მესამე საზოგადოების კეთილი გავლენა მუშაობის საქმეზე: იმით იხიან ამხანაგობით საქმის დაწყება და ეს ქალიან ხელს უწყობს ყოველ საქმეს»

ჩუქურთმით შემკულობა სახლებს არა აქვთ რა, მაგრამ თითო სახლის მდებარეობას და იმის შინ მორთულობას რომ გონება მივაპყროთ, 130 სწორეთ გააკვირვებდა, ისე მშვენიერი მოსაზრებით არიან აგებული. ყოველს ნანოლი შიგნით შენობისას თავის დანიშნულება აქვს. თქვენ იმის ოჯახობაში ვერ ნახავთ, რომელიც ჩვენშია ხოლმე, თავგადასხდის ფანჯარებს, რომელნიც ამტკიცებენ ჩვენებურ მეოჯახის უზრუნველობას, თითქოს ამას ამბობდეს, გინდა მქონია, გინდა არა, სულ ერთიაო. ვერსად ვერ ნახავ, საცა არ გინდა დაყრილს ნაკელებს, რომელიც სულ უზრალთო ჰხდება, თუმცა ყველამ იცის, რომ ნაკელი მიწის განამარჩილებელია და ყოველს და ყოველს მიწის მუშას მხედენიცი შეიძლება ისე მომეტებული მოაგროვოს; ის კი არა, გერმანიაში ყოველივე თავის წესზე დანაწობილია, ნაკელი გულს მოდენებით შეგროვებული და შენახულია, ყოველივერს ამისთანაებს როგორც ფულს ისე უყურებენ. სახლების მახლობლად უქველათ თქვენ ხვდებით პატარა ბაღებს, საყვავილებებს, ან ბოსტნებს, ერთი სიტყვით,

ყოველგან სასარგებლო და სასიამოვნო ერთმანეთში შეზავებულია. იმით შინაურ პირუტყვს რომ შეხედო, გული გაგინათლებდა; ისინი არიან მშვიდობიანნი, თვინიერნი, მაძღარნი და დიდი სარგებლობის მძღველნი. პირუტყვის მოყვარულმა ნემეცმა ძალიან კარგათ იცის თავის საქონლის მოვლა, იმის ჩვეულება, რა საკვები უფრო უყვარს, როდის და რითი იყო ავით, ერთი სიტყვით თავის პირუტყვზე ისეთ გულჩვილობას იჩენს, როგორც ზოგიერთი მამა თავის შვილზე. თითო ძროხამ რომ ნელინადში თოთხმეტი ბათინადში შემოიტანოს, ნემეცი იმას ცუდს შემოსავალს ეძახის. უფრო ხშირად ძროხა თექვსმეტს ბათინს აძლევს ნელინადში თავის პატრონს და ზოგიერთგან, კიდევ მეტსაც. ამისგან იმითი ან ოთხი თუმანი რომ ძროხამ ნელინადში შემოიტანოს, ამას არაფრათ ჩააგდებენ. აქედან ცხადათ სჩანს, თუ რამდენი სარგებლობა ეძლევა სახნავსათვის მიწებს და თვითონ ოჯახობასაც ერთი ძროხიდან. * * *

ჩვენებური მეოჯახე არასოდეს არ დაიჯერებს, რომ ვუთხრა, გერმანიაში ისეთი მეოჯახე არიან, რომელთაც მხოლოდ სამასი დღით არიან აქეთ სამუშაოთ და აქედან წმინდა შემოსავალი ათი ათასი მანეთი აქეთ წელინადში. უფრო საკვირველი ეს არის, რომ ეს მინა ქალაქის მახლობლათ არ მდებარეობს და არც ცვდება, როგორც ჩვენში მოხდება ხოლმე, ორი სამი მოსავლის შემდეგ; ის კი არა ნაყოფიერობა თან და თან უფრო მატულობს. იქაური ჰავა რომ ნახო, ასე იტყვი აქ რა უნდა მოვიდესო. ჰავა ისე ცივია, რომ ვენახი ძლივს იზდება და მინა უმეტესი ნაწილი სულ უნაყოფო ქვიშაა. მამდგომარეობაზე, სხვათა შორის ისინი იტყვიან, კარგი გზები არა გვაქვს, რომ შეიძლებოდეს ჩვენი ნაწარმოების მდგომარეობა შორს ადგილებში და ამისთვის შინ, გინდა არ გინდა, იავ ფასათ ჰყიდო, ისე რომ ნაწარმოები შრომათ არ ღირსო. მაგას თქმა არ უნდა, რომ კარგი გზების ქონვა და ნაწარმოების ადვილათ გა-

საღება ოჯახობისათვის მეტი არ შეიძლება ისე დიდი სასარგებლოა, მაგრამ ვითომ განათლებულს ქვეყნებში კი ცოტა წვალევა სჭირია ნაწარმოების გასაღებას; ოჯახობის მართვას და ნაწარმოების კარგა გაყიდვას ყოველგან ბევრი გაჭირება მოსდევს. მაგრამ ზოგჯერ როცა ნამუშევარს კარგი ფასი არა აქვს და იმის გაყიდვა ხეირიან ფასათ გასაჭირია, განათლებულ ქვეყანაში მოიგონებენ ისეთს ხელობას, რომ ნაწარმოების გაყიდვა, კარგათ გასაღება, ადვილი შეიქნება; მაგ.: გამართვენ არაყის სახდელ შენობებს, პივის საკეთებელს, სახამებლის, შაქრის და ერბოს საკეთებელს; ამ შენობებს უნდება მრავალი პური, კარტოფილი, გოგრა, ჭარხალი, სიმინდი და მრავალი სხვა ჭირნახული. ამასთანავე აშენებენ მრავალს საქონელს და ჰკვეთენ ჭირნახულის გამოხახად; საქონელს კი ან თვითონ შორს წაყვანა მოუნდათ, ბევრი რა დაჭირდება, პირუტყვი თვითონ ნაილებს თავის თავს. ამ სახით ნემცის მეოჯახეები თავის კარზედვე ასაღებენ მონეულ ჭირნახულს იავ ფასად და ამასთან ის სარგებლობაც აქვთ, რომ იქვე ოჯახობასთან რევა ყოველი ფერი, სხვაგან არსად მიდის: არც თხლე, არც პურის ჩენჩი და არც გამონახადი არ ხდება ტყულა უზრალთო. ვითომ ჩვენშია, რომ ასე მოიქცენ, რა დაგვიხვდება? მე გმონია ქონს, ტყავს და ერბოს ყოველგან კარგი ფასი აქვს. შემოხსენებული განათლებული ქვეყნის მოვაჭრენი მოვლენ და იყიდიან სხვა რომ არა იყოსრა. მამ აქაც გზის ბრალი კი არა, თვითონ ჩვენი უთაურობის ბრალია. * * *

თი უნდა გავმართოთ? ფული მინაზე არსად არ ყრია. ის თვითონ მინაშია, უნდა იშრომო, მოსთხარო ოფლით და ფული ამოვა. ნამდვილათ ვიცით, რომ ფულის შოვნა გერმანიაში უფრო ძნელია, ვინამ ჩვენში; მაგრამ რომ იცოდეთ, როგორც აფასებენ იქ ყოველს კაპეიკს, რომ მოკვდე, იმას ტყულად არავინ მოგცემს. აქამდის ჩვენი მეტატონები სამეურნეო საზოგადოებიდან თითქმის უნაყოფოთ იღებდენ ფულს, ზოგმა კარგა ძალი ფულიც დაკრისა, მაგრამ გაუმჯობელობა არა ეტყობა. გერმანიაში ბევრს არა 132 აქვს ფული, მაგრამ ერთი-ორი, ან სამი კაცი შეიკრიბებიან, გააკეთებენ საერთო რამე ქარხანას და სხვანი, რომელთაც ველები სულ არა აქვთ, მოუყრიან თავს თავის ჭირნახულს და მიაქვთ მეზობლის ქარხანაში გასასყიდათ. ჩვენ უნდა ისე მოვიქცეთ, რა დაგვიხვდება, მაგრამ საუბედურათ ჩვენ იმდენი ცოდნა არა გვაქვს, რომ რაიმე ქარხანა გავმართოთ და ჩვენი ოჯახობის საქმე ამის გამო არის ასე გაჩერებული. * * *

«როდესაც თვალს მოჰკრავ ყანაში მუშაობას, გული გაბინათლებდა, იმითს გულს მოდებინებს, მოგჭირნეობას და გონიერათ მუშაობის ხოლმას რომ უყუარებ. ყანები ყოველგან ისე დაეშავებულია და განედილია, რომ შიგ ნემსი ვერ დაგეგმება შეუნიხევი: მდიდრად გეგული მხანაჩეობა და ბალახულასის უყოფობა ნათლად ამტკიცებს ამას»

იტყვიან კიდევ, ფული არა გვაქვს და ზემოხსენებული ქარხნებისათვის შენობები რი-

სასოფლო გახათი, ტფ, 1871, №6

აღვსილნი არიან ყოველგვარი უსამართლოებით, ბოროტებით, ანგარებითა და სიავით, სავსენი შურით, მკვლელობით, შულლით, ვერაბობით, უზნეობითა და მახეზარობით. ცილისმნამებელი, ღვთის მოკლენი, შეურაცხველობი, ამაყარტაპანნი, მკვიხარნი, ბოროტბამზარახველნი, მშობლების ურჩნი.

(მოციქულ პავლეს წერილი რომაელთა მიმართ, 1,29-30)

ნეოლიბერალური უნაყოფო

«ასწავლეთ ჩემი და არა ჰოროსკოსული»

ბრიტანეთის სკოლებში გაჩაღდა არცთუ სახუმარო კამათი მასწავლებლებსა და კონსერვატორ მშობლებს შორის, რომლებიც სექსუალური აღზრდის გაკვეთილების წინააღმდეგ გამოდიან. ინგლისელებს არ მოსწონთ, რომ მათ 4-11 წლის გოგონებსა და ბიჭებს ესაუბრებინან ერთნაირსქესიანთა ურთიერთობებზე, სექსტინგსა და ძალადობაზე. გერმანიაში ამგვარი გაკვეთილებით აღშფოთებული მშობლების მოძრაობაც კი ჩამოყალიბდა. იმის შესახებ, თუ რას ასწავლიან ბავშვებს ევროპაში, დღეს მოგითხრობთ.

„ჩვენ ბავშვებს სკოლაში გათვალისწინებული უნდა ავსებდეთ“

უკვე ვიწყებოდა, რომ ბრიტანეთის ბირმინგემის ერთ-ერთ სკოლასთან ხშირად იკრიბებიან აღშფოთებული მშობლები, რომლებიც ლგბტ ოჯახების შესახებ გაკვეთილების ჩატარებას აპროტესტებენ. უმეტესობა პლაკატებით არის „შეიარაღებული“: „განათლება არა აღზრდა“, „დაე, ბავშვები ბავშვებად დარჩნენ“. შეკრებილთა უმრავლესობა მასშადიანი, მაგრამ არიან კონსერვატორი ქრისტიანებიც. მათ აერთიანებს სექსუალური გაკვეთილების მიუღებლობა, რომელსაც არასრულწლოვან ბავშვებს თავს ახვევენ.

ეს სასწავლო დაწესებულება ერთ-ერთ პრესტიჟულ სკოლადაა ითვლება ბირმინგემში, მაგრამ მშობლები უკმაყოფილონი არიან იმით, რომ მათმა შვილებმა ხუთი წლის განმავლობაში უნდა შეისწავლონ ისეთი ცნებები, როგორებიცაა „ქორწინება“, „რელიგია“, „ორსულობა“, „დედობა“, „კონტრაცეფციის საშუალებები“ და „დაავადებები, რომლებიც სექსუალური გზით გადადის“. და კიდევ — სექსუალური ორიენტაციის, სქესის შეცვლისა და სამოქალაქო პარტნიორობის თემები. „მსურს, რომ სკოლაში შევიტონ ჰომოსექსუალიზმზე ლაპარაკი, რადგან ამას ისლამი კრძალავს. ჩვენ ბავშვებს სკოლაში ვუშვებთ არა იმიტომ, რომ იცოდნენ, რას წარმოადგენენ ლგბტ-ელები. ჩვენ მათ სკოლაში ვუშვებთ იმისთვის, რათა ისწავლონ მათემატიკა, ქიმია და ინგლისური“, — აღშფოთებით ლაპარაკობს მუსლიმ დედათავან ერთ-ერთი. ბევრმა მშობელმა გაიყვანა თავისი შვილი ამ

სკოლიდან, მაგრამ სკოლის ხელმძღვანელობა არ აპირებს პოლიტიკის შეცვლას, მიიჩნევს, რომ ბავშვებს ტოლერანტობის საფუძვლები ადრეული ასაკიდან უნდა ჩაენერგოს. ამ მიზნით პატარებს ექვსი წლიდან უკითხავენ წიგნებს ერთნაირსქესიანთა ურთიერთობაზე: „დედო, დედა და მე“, „მეფე და მეფე“.

ჰომოფობიის წინააღმდეგ ბრძოლის პროგრამის ავტორია სკოლის დირექტორის მოადგილე, აშკარა პედერასტი ენდრიუ მოფატი. 2017 წელს განათლებაში შეტანილი წვლილისთვის მას მიენიჭა ბრიტანეთის იმპერიის ორდენის კავალერის ნიშანი. ბრიტანული მედია აღნიშნავს, რომ ეს პედაგოგი იძულებული იყო, წამოსულიყო ბირმინგემის სხვა სკოლიდან მუსლიმ მშობლებთან და კონსერვატორ ქრისტიანებთან სკანდალის გამო. მაგრამ ამჯერად უკანდახევას არ აპირებს, აცხადებს, რომ „თავის ადგილზე“ იმყოფება. „ვიცი, რომ ზოგიერთი მშობელი უკმაყოფილოა. მზად ვართ, განვიხილოთ მიზეზები... ბავშვებს ადრეული ასაკიდანვე ვასწავლი, რომ არსებობენ სხვადასხვა ოჯახები, ზოგიერთ სკოლაში სწავლობენ ბავშვები, რომლებსაც, მაგალითად, ორი დედა ჰყავთ. ჩვენ გვსურს, რომ ბირმინგემის ყველა სკოლის მოსწავლემ იცოდეს: მათი ოჯახები აბსოლუტურად ნორ-

მალურია, მათ სკოლებში სიხარულით ხვდებიან“, — იმეორებს მის სიტყვებს The Guardian.

სკოლის ადმინისტრაცია კი თავს იმით იმართლებს, რომ სექსუალური აღზრდის გაკვეთილები ყოველკვირულად კი არ ტარდება, არამედ წელიწადში ხუთჯერ, ისე, როგორც პროგრამით არის გათვალისწინებული.

„სამსტიმბი“, „კალაბოკა“ და სხვა ტერმინები

2017 წელს ბრიტანეთის მთავრობამ გამოაცხადა, რომ სექსუალური აღზრდის გაკვეთილები აუცილებლად უნდა ჩატარდეს ყველა სკოლაში. ამ ინიციატივით ერთობაშია პარლამენტის ხუთი კომიტეტი გამოვიდა. მანამდე კი გამოიცა მოხსენება, რომელიც ქალთა თანაბარფულებობის მიხედვით დოკუმენტში აღნიშნული იყო, რომ ბრიტანეთის სკოლებში სექსუალური შეურაცხველობა ნორმად იყო ქცეული. მიიღეს გადაწყვეტილება, ბავშვები ოთხი წლის ასაკიდან გაეთვითცნობიერებინათ უსაფრთხო და ჯანსაღი ურთიერთობის საფუძვლებში, ყმანვილებისთვის კი ესწავლებინათ სექსუალური ცხოვრების ანბანი. ამ გაკვეთილებზე მოსწავლეებს უყვებიან ინტერნეტპორნოგრაფიის, სექსუალური ძალადობისა და სექსტინგის (სექსუალური ხასიათის ცნობების გაცვლის) საშიშროებაზე.

ამავე დროს, სკოლებს ეძლევა უფლება, დამოუკიდებლად გადაწყვიტონ სექსუალური სფეროში ბავშვთა გათვითცნობიერების პროგრამების არქიტექტონიკა. ხუთი წლის წინათ მასწავლებლებ-

ბისთვის მოამზადეს მოსწავლეთა სექსუალური განათლების მეთოდის კონსტრუქციები, რომლის გამოც აგორდა სკანდალი. ამ ინსტრუქციებში ნათქვამია, რომ „სექსი“ თანატოლებს შორის 13 წლის ასაკიდან ნორმად უნდა ჩაითვალოს, თუ ორმხრივი თანხმობით ხდება“. ამასთან, ბრიტანული კანონების მიხედვით, ყმანვილებმა სექსუალური ურთიერთობა შეიძლება დაამყარონ მხოლოდ 16 წლის ასაკის მიღწევის შემდეგ. ბრომფორ იუნყება, რომ 13-დან 17 წლის ასაკის მოსწავლეებისთვის სავსებით ნორმალურია „დაინტერესება პორნოგრაფიით, სექსუალური თემებზე საუბარი, ასევე, ერთნაირი თუ განსხვავებული სქესის პარტნიორობთან ურთიერთობის დამყარების ვარიანტები“.

მასწავლებლებს შესთავაზეს პროგრამა „შუქნიშანი“, რომლის დახმარებით შეძლებათ მოზარდთა ქცევის სიჯანსაღის დადგენა.

გამოკითხვების დროს ბევრმა ბრიტანელმა განაცხადა, რომ მხარს არ უჭერენ ასეთ გაკვეთილებს. მათი აზრით, „ბავშვებისთვის სექსის სწავლება სწორი არ არის“, „მშობლებმა თვითონ უნდა გადაწყვიტონ, რა უნდა ასწავლონ შვილებს“, „ასეთი სწავლება ბავშვებს სექსის შესახებ უფრო მეტ შეკითხვას გაუჩენს“.

ბრიტანეთის განათლების სამინისტროში მიიჩნევენ, რომ მოსწავლეების სექსუალური განათლების პრობლემად ყალიბდება მშობლების მცდარი შეხედულება, თუ რა და როგორ უნდა ასწავლონ მათ შვილებს სკოლაში. მასწავლებლები ჩივიან, რომ ბევრი მშობელი საერთოდ არ ზრუნავს შვილების სექსუალურ აღზრდაზე, თანაც არ სურთ ამ პასუხისმგებლობის სკოლებისთვის გადაცემა. თავის მხრივ ყმანვილები აღიარებენ, რომ ისინი ეშხრობიან ასეთი საგნების შემოღებას, მაგრამ იმის გამო, რომ მოსწავლეებსა და მასწავლებლებს შორის არ არსებობს ურთიერთდობა, თავს არიდებენ მათთვის საინტერესო საკითხების დასმას.

ბევრი მასწავლებელი მოსწავლეებს პიესებში მოწინააღმდეგობას სთავაზობს. ბავშვები როლებს ასრულებენ, მაგალითად, ისეთ სცენებში, სადაც მავანი მოქმედი პირი უყვება თავის მეგობარს ან მშობლებს (რომელთა როლებს მისი თანაკლასელები ასრულებენ), რომ იგი გვია ან თავის ოჯახში ორი დედაა.

მშობლები აღშფოთდნენ იმიტომ, რომ პროგრამა შეადგინეს არა პედაგოგიკის სპეციალისტებმა, არამედ სექსუალურ უმცირესობათა წარმომადგენლებმა, ამიტომ, რომ ბევრ წიგნში ჩვეულებრივი (ტრადიციული) ოჯახი წარმოდგენილია, როგორც გამონაკლისი, ხოლო ერთნაირსქესიანთა კავშირი ნორმად არის გასაღებული.

სამსუალური განათლება მეროპაში

სექსუალური განათლებაზე ევროპაში პირველად XX საუკუნეში დაინტერესდნენ. შევედით სკოლებში სპეციალური საგანი 1955 წელს შემოიღეს. 15-25 წლის შემდეგ სკანდინავიელი მეზობლის მაგალითი ევროპის სხვა ქვეყნებშიც გადაიღეს, ძირითადად — დასავლეთ ევროპის სახელმწიფოებში. ცენტრალური და აღმოსავლეთ ევროპის ქვეყნების სკოლებში კი ასეთი საგანი მხოლოდ სოციალისტური სისტემის კრახის შემდეგ გაჩნდა.

ამ საგანს სხვადასხვა ქვეყანაში სხვადასხვა ასაკის ბავშვებს ასწავლიან. მაგალითად, ესპანეთში, იტალიასა და კვიის სკოლებში კი ასეთი საგანი მხოლოდ სოციალისტური სისტემის კრახის შემდეგ გაჩნდა.

გერმანიის ფედერაციულ რესპუბლიკაში სექსუალური აღზრდა სასკოლო პროგრამებში ჯერ კიდევ 1970 წელს შემოიღეს. მაშინ ამ საგნის სწავლება შედარებით მშვიდ-

ად მიმდინარეობდა. ნამდვილმა სკანდალმა 2016-ში იფეთქა. გერმანიის რამდენიმე ქალაქში ერთდროულად გაიმართა სკოლებში სექსუალური აღზრდის გაკვეთილების წინააღმდეგო აქციები, რომლებიც მოაწყო „შენუხეხული მშობლების“ ორგანიზაციამ. ამ დემონსტრაციების აღმძვრელ ძალად ყოფილი საბჭოთა კავშირიდან ლტოლვილი მოსახლეობა მოგვევლინა.

ხელისუფლება დარწმუნებული იყო, რომ ასეთი მეცადინეობები ხელს შეუწყობდა „სექსუალობისადმი მოსწავლეების პოზიტიური დამოკიდებულების ჩამოყალიბებას“, მაგრამ მშობლების უმეტესობას ამგვარი ინიციატივა არ მოეწონა. ისინი აცხადებდნენ, რომ სექსუალური აღზრდის გაკვეთილების წინააღმდეგ კი არ გამოდიოდნენ, არამედ იმის წინააღმდეგ, რომ კანონში ჩამოყალიბებული არ არის ამ საგნის მარეგულაციონებელი ზუსტი ჩარჩოები.

გერმანიის 16 ფედერალური მიწის ყველა სკოლაში მიიღო მოქმედების სრული თავისუფლება: თემები მხოლოდ ზოგადი შტრიხებით იყო ჩამოყალიბებული და ნებისმიერ სასწავლო დაწესებულებას შეეძლო თავისი შეხედულებებისამებრ შეეფარებინა სასწავლო პროგრამა, მაგრამ იყო აუცილებელი პუნქტიც — რამდენიმე გაკვეთილი უნდა მიეძღვნათ ერთნაირსქესიანთა ურთიერთობებისთვის.

ბევრი მასწავლებელი მოსწავლეებს პიესებში მოწინააღმდეგობას სთავაზობს. ბავშვები როლებს ასრულებენ, მაგალითად, ისეთ სცენებში, სადაც მავანი მოქმედი პირი უყვება თავის მეგობარს ან მშობლებს (რომელთა როლებს მისი თანაკლასელები ასრულებენ), რომ იგი გვია ან თავის ოჯახში ორი დედაა.

მშობლები აღშფოთდნენ იმიტომ, რომ პროგრამა შეადგინეს არა პედაგოგიკის სპეციალისტებმა, არამედ სექსუალურ უმცირესობათა წარმომადგენლებმა, ამიტომ, რომ ბევრ წიგნში ჩვეულებრივი (ტრადიციული) ოჯახი წარმოდგენილია, როგორც გამონაკლისი, ხოლო ერთნაირსქესიანთა კავშირი ნორმად არის გასაღებული.

ყმანვილების სამაგიდლო წინააღმდეგობის გამო, გერმანიის ცნობილი სექსოპათოლოგის ან-მარლენ ჰენინგის წინააღმდეგო „გაერთეული სიყვარული“, რომელიც გამდირებულია ეროტიკულ პოეზიებში გადაღებული თინეიჯერების ფოტოსურათებით.

გერმანიის ხელისუფლება, რომელიც სკოლებში ასეთი სწავლების შემოღების ინიციატივით ევროპის აზრდუმენტად სტატისტიკას იყენებს: ქვეყანაში თინეიჯერების დაორსულების დონე საკმაოდ დაბალია.

მსგავსი ვითარება ჩამოყალიბდა ნიდერლანდებსა და საფრანგეთში, რომელთა სკოლებში სექსუალური აღზრდა საკმაოდ ადრეულ ასაკში იწყება, ხოლო სასწავლო დამხმარე საშუალებებში ინფორმაცია უზუსტად არის წარმოდგენილი.

საყმანვილო ასაკში დაორსულების დონით ევროპაში დიდი ბრიტანეთი დიდერობს.

ქსენია მელნიკოვა, რია ნოვოსტი

გეგუნიახბა და ანტიკობა

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ჟიულ ვერნის ფანტაზიამ შვა გამოგონება, რომელიც ისეთივე შთაბეჭდილია, როგორც მისი გმირები. დიდი ხნით ადრე, სანამ მსოფლიოში სუბმარინების გამოყენებას დაიწყებდნენ, ვერნმა თავის რომანში „ოცი ათასი ლიე წყალქვეშ“ დეტალურად აღწერა წყალქვეშ ნავი „ნაუტილუსი“. ვერნის „ნაუტილუსში“ დიდ სიღრმეზე ჩაძირვის შესაძლებლობასთან ერთად იყო ფუფუნების ბევრი საბანი და ტექნოლოგია, რომლებიც დღეს შეიძლება ნახოთ მდიდრულ იახტებზე.

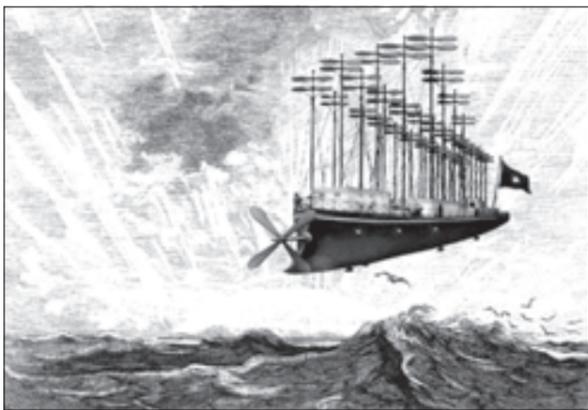
ფანტასტიკის ჟანრის ლიტერატურაზე უზარმაზარი გავლენა იქონია ფრანგმა მწერალმა ჟიულ ვერნმა. მის ნაწარმოებებზე არაერთი თაობა აღიზარდა, თვითონ ჟიულ ვერნს კი სამეცნიერო ფანტასტიკის მამას უწოდებენ. მიუხედავად იმისა, რომ მის ნაწარმოებებს საბავშვო ლიტერატურას მიაკუთვნებენ, თავის რომანებში ჟიულ ვერნი დაწერილებით აღწერდა ტექნოლოგიებსა და მოვლენებს, რომლებსაც ადამიანებმა ხორცი შეასხეს ათეულობით წლების შემდეგ.

წინასწარგეტყვული თუ ფანტასტიკი: ჟიულ ვერნის 6 წინასწარგეტყვულება, რომლებიც XX საუკუნეში ახდა

1. ელექტრული წყალქვეშ ნავები

ჟიულ ვერნის ფანტაზიამ შვა გამოგონება, რომელიც ისეთივე შთაბეჭდილია, როგორც მისი გმირები. დიდი ხნით ადრე, სანამ მსოფლიოში სუბმარინების გამოყენებას დაიწყებდნენ, ვერნმა თავის რომანში „ოცი ათასი ლიე წყალქვეშ“ დეტალურად აღწერა წყალქვეშ ნავი „ნაუტილუსი“. ვერნის „ნაუტილუსში“ დიდ სიღრმეზე ჩაძირვის შესაძლებლობასთან ერთად იყო ფუფუნების ბევრი საბანი და ტექნოლოგია, რომლებიც დღეს შეიძლება ნახოთ მდიდრულ იახტებზე.

2. ვერტიკალი

ვერნმა თავის რომანებში რამდენჯერმე აღწერა საფრენი აპარატები. ეს, ჩვეულებრივ, არ იყო დეტალური აღწერა, თუმცა მოთხრობაში „რობურ-დამპყრობელი“ ავტორმა საკმაოდ ზუსტად წარმოაჩინა თანამედროვე ვერტიკალური პროტოტიპი. სიუჟეტის მიხედვით, მთავარმა გმირმა მალულად შექმნა საფრენი აპარატის კონსტრუქცია, რომელსაც ამოძრავებდა უზარმაზარი პროპელერი. ეს პროპელერი კი ბრუნავდა როტორების მეშვეობით.

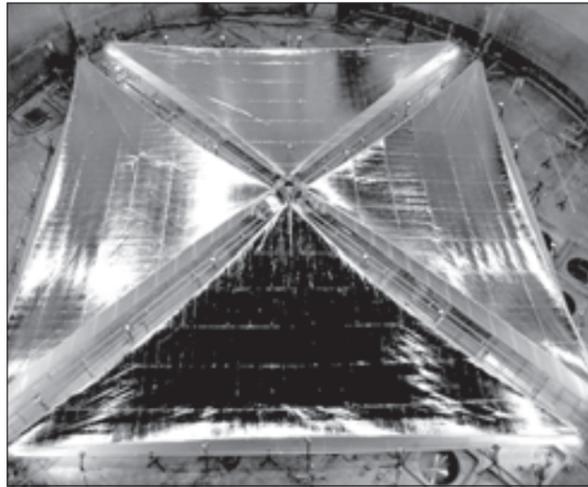
3. კოლონია

პირველი კოლონია 1947 წელს გამოიგონა უნგრელი ფიზიკოსმა დენეზ ბაზორამ. მანვე მოიფიქრა ტერმინი კოლონია, მაგრამ ცოტა მოგვიანებით, 1892 წელს ჟიულ ვერნმა თავის სამეცნიერო-ფანტასტიკურ მოთხრობაში „ციხე კარპატებში“ იწინასწარმეტყველა სივრცეში სტატიკური გამოსახულების არსებობა. მოთხრობაში აღწერილია ისტორია გრაფი ტელეკისა, რომელიც მოგზაურობს ტრანსილვანიაში. იდუმალებით მოცულ ციხეში ის იპოვის თავის გარდაცვლილ ცოლს — ცნობილ საოპერო მომღერალს. ირკვევა, რომ ცოლის გამოსახულება — ეს არის მხოლოდ ტექნოლოგია, რომელიც გამოიგონა იდუმალმა მეცნიერმა.

4. ვიდეოკამერა

ჟიულ ვერნის მიერ 1889 წელს დაწერილ მოთხრობაში „ამერიკელი ჟურნალისტის ერთი დღე 2899 წელს“ მწერალმა წამოაყენა იდეა, რომელიც ახლოს არის დღევანდელ ვიდეოკამერათან. ხელსაწყო სახელწოდებით ფონოტელეფოტი ადამიანებს საშუალებას აძლევდა, ერთმანეთთან ურთიერთობა ჰქონოდათ შორ მანძილზე. სარკვევის სისტემითა და მავთულების მეშვეობით შეეძლოთ არა მხოლოდ ერთმანეთის ლაპარაკის მოსმენა, არამედ დანახვაც. რა თქმა უნდა, ვერნის მიერ აღწერილი მოწყობილობა შორს არის თანამედროვე სმარტფონებისგან, მაგრამ, ყველაფრის მიუხედავად, მწერლის ფანტაზია აღტაცებას იმსახურებს.

5. მზის იალქნები

თუ წავიკითხავთ ჟიულ ვერნის რომანი „დედამინიდან მთვარეზე“, წარმოიდგინდით, როგორ ზუსტად აღწერა მწერალმა კოსმოსური მოგზაურობა. კოსმოსური სამზარეულოსა და სპაფანდრების იდეის გარდა, ავტორმა, აგრეთვე, იწინასწარმეტყველა მომავალი, როდესაც კაცობრიობა დაიწყებდა მზის ენერჯიაზე მომუშავე კოსმოსური ხომალდების გამოყენებას. ვერნის მიერ აღწერილი ზუსტად ემთხვევა ტექნოლოგიას, რომელიც ცნობილია, როგორც მზის იალქნები.

6. კოსმოსური სოფლები და მოგზაურობა მთვარეზე

100 წლით ადრე, სანამ ამერიკელები პირველად დაადგამდნენ ფეხს მთვარეზე, ეს მოვლენა ფრანგმა მწერალმა აღწერა რომანში „დედამინიდან მთვარეზე“. დედამინის თანამგზაურზე 97-საათიანი ფრენა ჟიულ ვერნს წარმოადგენილი ჰქონდა ტყვიის ფორმის მქონე მოწყობილობით. ალბათ, როგორც განცვიფრდებოდა მწერალი, როდესაც შეიტყო, რომ მისი ფანტაზია ერთი საუკუნის შემდეგ რეალობად იქცა.

შოპაშადა ნიკა კორინთელა

100 წლით ადრე, სანამ ამერიკელები პირველად დაადგამდნენ ფეხს მთვარეზე, ეს მოვლენა ფრანგმა მწერალმა აღწერა რომანში „დედამინიდან მთვარეზე“. დედამინის თანამგზაურზე 97-საათიანი ფრენა ჟიულ ვერნს წარმოადგენილი ჰქონდა ტყვიის ფორმის მქონე მოწყობილობით. ალბათ, როგორც განცვიფრდებოდა მწერალი, როდესაც შეიტყო, რომ მისი ფანტაზია ერთი საუკუნის შემდეგ რეალობად იქცა.

მეთორმეტე რაუნდის შემდეგ ჩარლი გოლდონმა, როკის მწვრთნელმა, ჟრილოზიდან სისხლის მოწმინდისას უთხრა თავის შვიკრდს: „ახლა აუტოილაზლად უნდა დააბლო ჯო, სხვა შამოთსევეაში დამარცხდები“. როკიმ თავი დაუქნია. მეცამეტე რაუნდში მარჩიანომ რინგის კუთხეში მიიხვედია ჩამოიონი, მარჩიანო მარცხენა ხელით დარტყმა წარუშაბტაბული იყო. უოლკოტი შვიცადა, რინგის შუაში გასულიყო, მარჩიანო როკის საშინელმა მარჯვენა ჰუკმა მსოფლიოს ჩამოიონი მუხლბაზე დასცა. 2-3 წამის განმავლობაში უოლკოტი არ განძრეულა, შემდეგ კი ხელბაბაშლილი გაიხსლართა რინგზე. რაჭერიმ მარჩიანო მსოფლიოს მეთორმეტე ჩამოიონად ბამოცხადა.

დაუბარსხსებელი როკი

შესანიშნავმა ამერიკელმა მოკრივემ როკი მარჩიანომ მძიმე წონაში მსოფლიოს აბსოლუტური ჩემპიონის ტიტული 1952 წელს მოიპოვა, ოთხი წლის შემდეგ კი რინგი ისე დატოვა, რომ ერთხელაც არ დამარცხებულა. პროფესიულ რინგზე მარჩიანომ 49 ორთაბრძოლა ჩაატარა და ყველაში გაიმარჯვა, მათგან 43-ში — ნოკაუტით.

კრივის მოყვარულები მარჩიანოს ადარებდნენ ბულდოგს, რომელიც ჩააფრინდება მსხვერპლს და არ უშვებს, სანამ არ დაგლეჯს. მარჩიანო მართლაც გააფრთხილ იბრძოდა, ახლო ბრძოლაში კი მონიშნულმდეგს მოკლე მძლავრი დარტყმებით უმსახიბდებოდა. როკის სიმაღლე 180 სმ იყო და 86 კგ-ს იწონდა. მისი თითქმის ყველა მეტოქე კი მაღალი და მძიმე იყო, ამიტომ როკის გრძელ და საშუალო დისტანციებზე გამარჯვების ნაკლები შანსი ჰქონდა, მაგრამ ყველა აღნიშნავდა მის სულისკვეთებას და ნებისყოფას. მარჩიანოს თითქმის ყველა ორთაბრძოლა მძიმედ მიმდინარეობდა — ის იტანდა მეტოქის მძლავრ, მტკივნეულ დარტყმებს და უფრო მძლავრი დარტყმით პასუხობდა. მაგალითად, უკვე მობერებულ ჯო ლუისთან გამარჯვების შემდეგ მარჩიანო ორი კვირის განმავლობაში ვერ გადაიოდა ქუჩაში, ისე ჰქონდა სახე და მახინჯებული დარტყმებისგან.

როდესაც ომი დასრულდა და მარჩიანო ამერიკაში დაბრუნდა, სურდა, სწორედ კრივში მიეღწია წარმატებისთვის. ის თავდაუზოგავად ვარჯიშობდა, სხვათა შორის, ბევრი რამ ვარჯიშის მეთოდიკაში თვითონ გამოიგონა. მაგალითად, პირველმა დაიწყო თავისი განთქმული მოკლე დარტყმების დახვეწა აუზში. წყლის წინაღობის დაძლევა რთულია, მაგრამ ის ყოველდღიურად 2 საათის განმავლობაში ვარჯიშობდა ასე. იდეალური სპორტული ფორმის შესანარჩუნებლად მარჩიანო პურიტანულივით ცხოვრობდა — უარი თქვა ალკოჰოლურ სასმელსა და

როკი მარჩიანო 1956 წლამდე იყო მსოფლიოს აბსოლუტური ჩემპიონი. ამ ხნის განმავლობაში ტიტული 5-ჯერ დაიწვა. კრივიდან ის ცოლის თხოვნის შემდეგ წავიდა, რადგან, როგორც ჭეშმარიტ იტალიელს, მიანდა, რომ ოჯახზე ძვირფასი ამქვეყნად არაფერია. 1956 წლის 27 აპრილს მარჩიანომ განაცხადა, რომ ტოვებდა პროფესიონალურ რინგს. მან 49 ბრძოლა ჩაატარა და ყველაში გაიმარჯვა.

თამბაქოზე და ზედმინეწიტი იცავდა რეჟიმს. როკი მარჩიანოს აღმასვლა დაიწყო გამოცდილი მენეჯერის — ელ ვილინის ხელმძღვანელობით, რომელმაც შეძლო ბროკერული ბიჭის რეკლამირება და დიდი ფინანსური მოგების მიღება თითოეული მატჩიდან. მარჩიანომ პროფესიულ რინგზე პირველი ორთაბრძოლა 1947 წლის 17 მარტს გამართა და, მოუხედავად იმისა, რომ გაიმარჯვა, ბრძოლის მანერით მასყურებლები ვერ მოხიბლა. მას მხოლოდ მომდევნო წელს მიაყრეს ყურადღება, დიდება კი მოუტანა ჯო

ლუისთან 1951 წლის 26 ოქტომბერს გამართულმა მატჩმა. მსაჯებმა მერვე რაუნდში შეწყვეტეს ორთაბრძოლა და გამარჯვება როკის მიაკუთვნეს, ამის შემდეგ მარჩიანო ზედიზედ ამარცხებდა მეტოქეებს და უახლოვდებოდა გადამწყვეტ ორთაბრძოლას მძიმე წონაში იმჟამინდელ აბსოლუტურ ჩემპიონ ჯერი ჯო უოლკოტთან. ეს შეხვედრა გაიმართა 1952 წლის 23 სექტემბერს ფილადელფიაში 40 ათასი მყურებლის თვალწინ. უოლკოტი 9 წლით უფროსი იყო მარჩიანოზე, მაგრამ ბრძოლა მძიმე აღმოჩნდა. ერთ-ერთი რეპორტიორი წერდა:

„ფსონებს მარჩიანოზე დედნენ შეფარდებით 9:5-ზე. 38 წლის უოლკოტმა იცოდა, რომ პრეტენდენტის ენერგიულ შეტევებს 15 რაუნდის განმავლობაში ვერ გაუძლებდა, ამიტომ პირველივე რაუნდში შეცადა, ორთაბრძოლა თავის სასარგებლოდ დაესრულებინა. უოლკოტმა ისე დაარტყა მარჩიანოს, რომ ის დაეცა, თუმცა რეფერის თვლაზე „ოთხი“ უკვე ფეხზე იყო. მყურებლები, რომლებსაც ფსონი მარჩიანოს მოგებაზე ჰქონდა, შოკში იყვნენ, ბევრი ფიქრებში უკვე გამოეთხოვა თანხას. მეორე და მესამე რაუნდებში საინტერესო არაფერი მომხ-

დარა იმის გარდა, რომ მარჩიანოს თვალი ჩაუღურჯდა უოლკოტის დარტყმის შემდეგ. ცოლა ხნის შემდეგ ჯერი კვლავ ჩაავლო რთულ მდგომარეობაში როკი, მაგრამ მან ისევ შეძლო ფეხზე დადგომა. მეცხრე რაუნდი ყველაზე მძიმე და შეუპოვარი აღმოჩნდა. უოლკოტმა იდაყვი ჩაარტყა კეფაში მარჩიანოს და ძველი იარა გაუხსნა. ეს რაუნდი მკორე უპირატესობით მაინც მარჩიანომ მოიგო და, როდესაც რინგის კუთხეში მიდიოდა, პირველად გაიღიმა. მეთორმეტე რაუნდში უოლკოტმა ძალ-ღონე მოიკრიბა და მარჩიანოს შეუტია. ტრიუმფის ბოლო რიგებიდანაც ჩანდა, რომ როკის ცხვირი გაუტყდა, თვალი კი მწიფე ქლიავს დაემსგავსა, მაგრამ ტკივილს არად აგდებდა.

მეთორმეტე რაუნდის შემდეგ ჩარლი გოლდონმა, როკის მწვრთნელმა, ჟრილოზიდან სისხლის მოწმინდისას უთხრა თავის შვიკრდს: „ახლა, აუტოილაზლად უნდა დააბლო ჯო, სხვა შამოთსევეაში დამარცხდები“. როკიმ თავი დაუქნია. მეცამეტე რაუნდში მარჩიანომ რინგის კუთხეში მიიხვედია ჩემპიონი, მაგრამ მარცხენა ხელით დარტყმა წარუშაბტაბული იყო, უოლკოტი შეცადა, რინგის შუაში გასულიყო, მაგრამ როკის საშინელმა მარჯვენა ჰუკმა მსოფლიოს ჩემპიონის მუხლბაზე დასცა. 2-3 წამის განმავლობაში უოლკოტი არ განძრეულა შემდეგ კი ხელბაბაშლილი გაიმხლართა რინგზე. რეფერიმ მარჩიანო მსოფლიოს მეთორმეტე ჩემპიონად გამოაცხადა.

რინგზე შეუბრალებელი მარჩიანო ცხოვრებაში რბილი და ტაქტიანი ადამიანი იყო. ინტერვიუში არასოდეს უთქვამს ცუდი მონიშნულმდეგეზე. როცა ნოკაუტში გაგზავნა ერთ-ერთი მეტოქე პარმინო შინგი და ის 2 დღე-ღამის განმავლობაში გონს ვერ მოდიოდა, გამარჯვებული მარჩიანო ამ ხნის განმავლობაში საავადმყოფოში იყო და თვალი არ მოუხუჭავს, გამოჯანმრთელებულ ვინგის კი მარჩიანომ მატჩში აღებული ჰონორარი გადასცა. როკი მარჩიანო 1956 წლამდე იყო მსოფლიოს აბსოლუტური ჩემპიონი. ამ ხნის განმავლობაში ტიტული 5-ჯერ დაიწვა. კრივიდან ის ცოლის თხოვნის შემდეგ წავიდა, რადგან, როგორც ჭეშმარიტ იტალიელს, მიანდა, რომ ოჯახზე ძვირფასი ამქვეყნად არაფერია. 1956 წლის 27 აპრილს მარჩიანომ განაცხადა, რომ ტოვებდა პროფესიონალურ რინგს. მან 49 ბრძოლა ჩაატარა და ყველაში გაიმარჯვა.

კრივისთვის თავის დანებების შემდეგ როკი მარჩიანომ მენარმეობა დაიწყო და საკმაოდ წარმატებითაც. კრივში მოპოვებულ მილიონებს ბიზნესიდან შემოსული ფულიც დაემატა. 1957 წელს კი გადაიღეს ფილმი „კაპიტანი დევიდ გრიფი“. რამდენიმე წლის განმავლობაში მწიფიდა და ბენიურად ცხოვრობდა ოჯახთან, მაგრამ 1969 წლის 31 აგვისტოს, როცა აიოვას შტატის თავზე მიფრინავდა, როკის კუთვნილმა პატარა თითქმინავმა მართვა დაკარგა და ქალაქნიუტონთან ჩამოვარდა. მეორე დღეს როკი მარჩიანოს 46 წელი უნდა მესრულეობდა.

მოამზადა ნიკა კორინთაძე

თბილისში «საქართველოს უკვდავი ჯარის» მსვლელობა გაიგარტაება

მიმდინარე წლის 2 მაისს, ფაშისტური გერმანიის დედაქალაქ ბერლინის აღების 74-ე წლისთავზე, მოძრაობა „საქართველოს უკვდავი ჯარის“ საორგანიზაციო კომიტეტმა გამოაცხადა, რომ საქართველოში პირველად ჩატარდება მსვლელობა „საქართველოს უკვდავი ჯარის“ ფორმატით.

მსვლელობის ინიციატორ გულზატი რცხილაძის განცხადებით, „საქართველოს უკვდავი ჯარი“ (რუსული ვერსია: Бессмертный полк) არის ანალოგი საერთაშორისო მოძრაობისა თავისი ქართული სპეციფიკითა და სრული ავტონომიით. 1941-45 წლებში დიდ სამამულო ომში მონაწილე ჩვენი წინაპრების, აგრეთვე, საბჭოთა კავშირის ქართ-

ველი გმირების პორტრეტებით შევიკრიბებით თბილისში, ჭავჭავაძის გამზირზე, უკვდავი ჯარის ასახვევთან, 9 მაისს, 10 საათზე. დაგვირეხით ვაკის პარკისკენ, ჩაუვლით საელჩოებს, ფეხბურთის ფედერაციას, უცხო ენების ინსტიტუტსა და ვაკის პარკის კოლონიებთან შესასვლელიდან კიბეზე ჩავალთ პარკში, სადაც სხვა მოზემე ადამიანებიც იქნებიან,

მემარცხენე პატრიოტები და, რაც მთავარია, ომის ვეტერანები, რომლებიც ცოტანი და რჩენენ და რომლებსაც ყოველთვის თბილი სიტყვები უნდა ვუთხროთ (სიტყვების გარდაცვალებების შემთხვევაში, მაგრამ ეს სხვა თემაა). ჩვენს კოლონას შეუერთდებიან შიდა ქართლის პატრიოტი ადამიანები, თბილისელებთან ერთად. კარი ყველასთვის ღიაა. გულბათ რცხილაძემ ასევე აღნიშნა, რომ გასულ წლებში ქუჩაში მსვლელობა არ გამართულა, მხოლოდ ვაკის პარკში სეირნობით ხდებოდა „უკვდავი ჯარის“ მსვლელობის იმიტაცია. შეხვედრის ორგანიზატორებმა მაღლობა გამოუცხადეს საქართველოს მართ-

ლმადიდებელ ეკლესიას, ვინაიდან წელს ჩატარდება დიდი სამამულო ომის განსვენებული ვეტერანების სულთა მოსახსენებელი პანაშვიდი ღია ცის ქვეშ. მომავალში კი განიხილება იდეა, ყოველი წლის 9 მაისს ასეთი ღვთისმსახურება ჩატარდეს საქართველოს ტაძრებში. შეხვედრაზე გამოიკვეთა საზოგადოებრივი ძალების ერთიანობა. მაგალითად, არასამთავრობო ორგანიზაცია „ახალი სოციალისტური მოძრაობის“ თავმჯდომარე თამარ ფიფია განაცხადა, რომ იგი თანამოაზრეებთან ერთად ვაკის პარკის ტერიტორიაზე შეუერთდება „უკვდავი ჯარის“ კოლონას. მსვლელობაში მონაწილეობა დადასტურა, აგრეთვე, საზოგადოება „ისტორიულმა მემკვიდრეობამ“ ტარიელ ბაგნიძის მეთაურობით. აქციის ორგანიზატორების გათვლით, თბილისში 9 მაისს „საქართველოს უკვდავი ჯარის“ მსვლელობაში რამდენიმე ასეული ადამიანი მიიღებს მონაწილეობას.

მოამზადა
კა ნასყილაშვილი

საქართველო
თუ გზურთ, გაზიტი „საქართველო და მსოფლიო“ მიიღოთ სახლიდან გაუსვლელად და ისარგებლოთ უფასო საკურიერო მომსახურებით, შვიდიწლიან დაუპაპირებელ შემდეგ კომპანიას:
„ელვა.ჯი“ — ტელ: 2 38 26 73; 2 38 26 74
„ჯეოშიფი“ — ტელ: 593 209 526
„მაცნი“ — ტელ: 599 982 773; 2 14 74 22

ჩაუხსუს დასჯის ბაგო რუინეთის ექსკრუიციონს გასაგარტაება

რუმინეთის პროკურატურამ კაცობრიობის წინააღმდეგ ჩადენილ დანაშაულებში ოფიციალურად დაადასაუღლა ქვეყნის ყოფილი პრეზიდენტი იონ ილიესკუ. მას ბრალად ედება „ტერორის ატმოსფეროს“ შექმნა, რომელმაც გამოიწვია 862 ადამიანის სიკვდილი. 2015 წელს ადამიანის უფლებების ევროპის სასამართლომ განაახლა ეს საქმე. მიმდინარე წლის მარტში ილიესკუს 89 წელი შეუსრულდა. ცოტა ხნის წინათ მას გულის ოპერაცია გაუკეთეს და ამიტომ სასამართლოს თარიღი ჯერ გამოცხადებული არ არის. ნიკოლაე ჩაუხსუს დასჯიდან 10 წლისთავზე რუმინეთის მოსახლეობის დიდი ნაწილი აღნიშნავდა, რომ ქვეყანაში პრეზიდენტად აირჩიეს და ამ პოსტს იკავებდა 1996 წლის

არჩევნებში დამარცხებამდე. 2006 წელს კვლავ მოიპოვა სახელმწიფოს პირველი პირის სტატუსი. პრეზიდენტობის პირველ ვადაში ილიესკუმ არაერთხელ გამოიყენა ძალისმიერი მეთოდები ოპოზიციის წინააღმდეგ, რის გამოც აღიძრა სისხლის სამართლის საქმე. 2015 წელს ადამიანის უფლებების ევროპის სასამართლომ განაახლა ეს საქმე. მიმდინარე წლის მარტში ილიესკუს 89 წელი შეუსრულდა. ცოტა ხნის წინათ მას გულის ოპერაცია გაუკეთეს და ამიტომ სასამართლოს თარიღი ჯერ გამოცხადებული არ არის. ნიკოლაე ჩაუხსუს დასჯიდან 10 წლისთავზე რუმინეთის მოსახლეობის დიდი ნაწილი აღნიშნავდა, რომ ქვეყანაში პრეზიდენტად აირჩიეს და ამ პოსტს იკავებდა 1996 წლის

ავსტრიის ვიცეკანცლერი: ჩვენ არ გვსურს საკუთარ სამოგლოში უმხიარსობა გავხდეთ

ავსტრიის ვიცეკანცლერი პაინც-კრისტინა შტრახე ქვეყანაზე მასობრივი მიგრაციისა და დემოგრაფიული ცვლილებების გავლენის შესახებ ალაპარაკდა. „თავისუფლების პარტიის“ ლიდერის განცხადებით, მისი პარტია „მოსახლეობის ჩანაცვლების“ წინააღმდეგ ბრძოლას. ეს რეალობის კონცეფციაა. ჩვენ არ გვსურს სა-

ვიცეკანცლერმა, ავსტრიულ მედიასთან ინტერვიუში, მისი პარტიის ანტიმიგრაციული პოლიტიკაზე ისაუბრა. „როგორც მოსახლეობა ელის, ჩვენ განვადგინებთ ჩვენი მშობლიური ავსტრიისკენ მოზაურობას და „მოსახლეობის ჩანაცვლების“ წინააღმდეგ ბრძოლას. ეს რეალობის კონცეფციაა. ჩვენ არ გვსურს სა-

კუთარ სამშობლოში უმცირესობა გავხდეთ. ეს არის ლეგიტიმური, გულწრფელი და ღრმად დემოკრატიული. მათ, ვინც დღეს მემარცხენეები არ

არიან, ავტომატურად აბრაზობენ მემარჯვენე ექსტრემისტებს“, — განაცხადა, პაინც-კრისტინა შტრახე Kironen Zeitung-თან ინტერვიუში.

სიანსლა!
ბიბატური მდიხინით მკურნალობა
ლიცენზია N 035121
● პროსტატი, პროსტატიის დაჰვეითება, გაანელებული შარდვა;
● ფიზრომა, მასტოპათია, მენსტრუალური ციკლის მოშლა, გართულებული კლიმაქსი, უმვილობა;
● თავის ტვინში სისხლის მიმოქცევის მოშლა, ინსულტი, მანსიერებისა და შრომის უნარის დაჰვეითება, უძილობა, დეპრესია;
● თავის, ხერხეფლის, წალის ტკივილები, სახსრებისა და ძვლების ტკივილი, ართროზი, ოსტეოპოროზი, სპონდილიტი.
მკურნალობა მაღალეფექტური, ორგანიზმისთვის უვნებელი მეთოდებით. ძირითადი ნაგლევისა და პრომონალური პრეპარატების გარეშე.
☎ 599-54-18-30, 247-57-18

სიხალეში მოზაუბა
გაქვთ კოვლექსი სიდაბლის ბაგო?
დახეათ ახლავი
574 47 39 04
0790 30 94 35

ქვალ-სახსრთა პათოლოგიისა და გახლომა-გახსუქების ხენტი
კოქსარტროზის, ოსტეოქონდროზის, ოსტეოპარეზის, ოსტეოართროზის, რემატოიდული ართროზის, ანკილოზური სპონდილიტის, პოდაგრული ართროზისა და პოლიარტროზის მკურნალობა, დაზიანებული ხრტილისა და გაცვეთილი ძვლის სტრუქტურის აღდგენა, სითხის დაბალანსება სახსარში, ტკივილების მოხსნა. მკურნალობა საოპერაციო და უშედეგოდ ნაოპერაციო სახსრებზე უახლესი მეთოდებით.
ზრდის სწრაფი და ეფექტიანი პროგრამები 2-დან 25 წლამდე კურსით 3-5 სმ-ის მომატებით, მაღალეფექტურია გენეტიკური სიდაბლის დროსაც.
გახლომა-გახსუქება 5-დან 20კგ-მდე თვეში, მარტივად და უსაფრთხოდ, დიეტების, აკრძალვების, ვარჯიშების გარეშე, ნივთიერებათა ცვლისა და კუჭ-ნაწლავის მონერეგებით, ქოლესტერინისგან განმეხდით, ყველაფერი — მცენარეული პრეპარატებით, უკუჩვენების გარეშე.
ტელ: 599-722-138; 247-58-83
მის.: ნარტილის №142, I სართ.
კაბინატი №6. ქალაქი ქითიანი

www.geworld.ge
საქართველო
ესტუბრით ჩვენს სიტს
პოლიტიკა ეკონომიკა საზოგადოება ადამიანის უფლებები ისტორია

სარადაქციო კოლეგია
გაზიტი ხელმძღვანელოვს თავისუფალი პრესის პრინციპებით. ავტორებს ექისრებათ პასუხისმგებლობა ფაქტებისა და მონაცემების სიზუსტეზე. რადაქციის პოზიცია შვიძილვა არ ემთხვეოდეს ავტორთა მოსაზრებებს. მისამართი: თბილისი, დავით ბაქრაძის ქ. №6 ტელ.: 234-32-95; e-mail: geworld@inbox.ru

ISSN 2233-3894
9 77 2233 3890 09